

60 GODINA VJESNIKA U SLUŽBI MALOG ISUSA

1956. - 2016.

Vjesnik Družbe sestara Služavki Malog Isusa

Broj 2./382. Zagreb, lipanj 2016. Godina – LXI.

VJESNIK: Za internu uporabu

Nakladnik:

VRHOVNA UPRAVA
DRUŽBE SESTARA SLUŽAVKI MALOGA ISUSA
Zagreb, Naumovac 12
tel.: 00385 01/4673 411
e-mail: d.s.s.malog-isusa@zg.t-com.hr

Odgovara: s. M. Radoslava Radek, vrhovna glavarica

Glavna urednica: s. M. Ana Marija Kesten

Uredničko vijeće:

s. M. Maneta Mijoč, s. M. Petra Marjanović, s. M. Kristina Adžamić

Lektura: djelomično

Omotnica: O. Berberović, akademski slikar

Tiskat: „Naša djeca“, tiskara d.d., Zagreb

Naklada: 180 primjeraka

RIJEČ UREDNIŠTVA

Poštovane i drage sestre!

U toplim ljetnim danima darujemo vam još jedan broj Družbinog vjesnika. On nastavlja svoju prvotnu zadaću, zamisao koja se ostvaruje u djelu, punih 60 godina. Ako se samo na trenutak zaustavimo i svoj pogled usmjerimo na brojne događaje koji su obilježili vrijeme od izlaska zadnjeg broja Vjesnika, točnije od slavlja svetkovine Uskrsa, vidjet ćemo kako je svaki dan bio ispunjen većim ili manjim obvezama, bitnima za život sestre Služavke Maloga Isusa. U svojoj svakodnevničkoj nastojimo ostvarivati naš prvotni cilj - težnju prema kršćanskoj savršenosti i svetosti kroz služenje Isusovoj najmanjoj braći. O ovim našim prvotnim težnjama i nastojanjima svjedoči 381. Družbin vjesnik, tiskan kroz 60 godina.

Istina, mijenjale su se Vjesnikove urednice, njegova lica, rubrike, ali ostala je kroz njegovu povijest uvijek prisutna prvotna želja: *Biti glas života naše Družbe u Crkvi i poveznica sestara Služavki Maloga Isusa.*

O 10. godišnjici Vjesnika „U službi Maloga Isusa“, prva urednica s. M. Ivana Pavlić prisjetila se izlaska prvog broja, i zapisa: „O, kako su sestre po filijalama radosno dočekale prvi broj! Neke su ga ljubile, a neke su ga polile i suzama radosnicama. Vjesnik im je pričao o događajima u Družbi, o njezinim potrebama i radu...“ Za 10. godišnjicu Vjesnik je primio i nekoliko čestitki. Ovdje donosimo samo dio iz jedne čestitke: „Dragi naš Vjesniče! I mi želimo čestitati tvoju godišnjicu. Zahvaljujemo ti, što nas svojim posjetom razveseljavaš. ... Hvala ti za tvoja dobra štiva, za tvoje obavijesti o radu naših sestara, koje su daleko od nas. Što nas podsjećaš na molitve za naše drage pokojnike. Napose, što nas povezuješ u ljubavi. Nikada nam nemoj uskratiti svoj dragi posjet. Budi i dalje u službi Maloga Isusa i posvećuj nas.“

Drage sestre, dragi naši prijatelji! Vjerujemo da ćete se i vi razveseliti ovom novom broju Družbinog vjesnika. Iščitavajući njegove stranice vodit će vas u stvarnosti naše Družbe, darovati vam dobrih i poticajnih štiva, provesti vas kroz naše sestrinske susrete, molitvene prostore, služenja Isusovoj najmanjoj braći sve do dalekih periferija ... Želimo da nam i danas bude nit koja će nas još više povezivati u sestrinskoj i bratskoj ljubavi. Neka nam bude glas navještaja Radosne vijesti i poticaj u našem služenju malenima...

Vaše uredništvo

RIJEČ CRKVE

Poruka pape Franje za 50. Svjetski dan sredstava društvene komunikacije

Draga braćo i sestre,

Sveta godina milosrđa poziva nas razmišljati o odnosu između komunikacije i milosrđa. Crkva, ujedinjena s Kristom, živim utjelovljenjem Milosrdnoga Boga, pozvana je živjeti milosrđe kao prepoznatljivo obilježje čitavog svog bića i djelovanja. Ono što govorimo i kako to govorimo, svaka riječ i svaki čin morao bi izražavati Božje suosjećanje, nježnost i oprštanje prema svima. Ljubav je, po svojoj naravi, komunikacija; vodi prema otvaranju i dijeljenju a ne odvajaju od drugih. I ako su naše srce i naši čini nadahnuti ljubavlju, Božjom ljubavlju, naša će komunikacija biti nositeljicom Božje snaće. Kao Božja djeca pozvani smo komunicirati sa svima, bez iznimke. Na osobit način, jezik i djelovanje Crkve trebali bi prenositи milosrđe, tako da se dotaknu srca osoba i podupre ih se na putu prema punini života, koju je Isus Krist, poslan od Oca, došao donijeti svima. To znači da mi sami moramo biti spremni prihvatići u nama i širi oko nas toplinu Majke Crkve, kako

bi se Isusa upoznalo i uzljubilo; onu toplinu koja daje opipljivost riječimavjere i koja u propovijedanju i svjedočenju pali "iskru" koja ih oživljava.

Komunikacija ima moć graditi mostove, potpomagati susret i uključivanje, obogaćujući tako društvo. Kako je lijepo kad osobe pažljivo biraju riječi i geste i tako se trude izbjegći nerazumijevanja, ozdraviti ranjeno sjećanje i graditi mir i sklad. Riječi mogu podići mostove među ljudima, obiteljima, društvenim skupinama i narodima. I to kako u fizičkom tako i u digitalnom okruženju. Zato neka naše riječi i djela budu takvi da nam pomažu izaći iz začaranih krugova osuđivanja i osvete, koji i dalje zarobljavaju pojedince i narode i koji dovode do toga da se ljudi služe porukama mržnje. Riječ Kristova učenika, naprotiv, trebala bi nastojati pomoći ljudima rasti u zajedništvo i, čak i u slučajevima kad treba odlučno osuditi zlo, nikada ne bi smjela prekidati odnos i komunikaciju.

Želim zato pozvati sve ljude dobre volje da otkriju da milosrđe ima moć ozdraviti prekinute odnose i vratiti mir i sklad obiteljima i zajednicama. Svi znamo na koji način stare rane i dugotrajne srdžbe mogu zarobiti osobe i spriječiti komunikaciju i pomirenje. A to vrijedi također za odnose među narodima. U svim tim slučajevima milosrđe može pokrenuti novi način govora i razgovora, kao što je to tako rječito izrazio Shakespeare kada je rekao: "Milosrđu je svojstveno to da nije prisilno. Silazi s neba na zemlju put blagotvorne kiše. To je dvostruki blagoslov: i za onoga koji ga daje i za onoga koji ga prima" (Mletački trgovac, Čin IV, Scena I).

Poželjno je i da jezik politike i diplomacije bude nadahnut milosrđem, koje nikada ništa ne smatra izgubljenim. Apeliram prije svega na one koji imaju odgovornosti na institucionalnom i političkom polju i u oblikovanju javnog mnijenja, da uvijek budno paze kako govore o onima koji misle ili rade drukčije, kao i prema onima koji su možda pogriješili. Lako je podleći napasti iskorištavanja takvih situacija za raspirivanje vatre nepovjerenja, straha i mržnje. Treba, naprotiv, imati hrabrosti da se usmjeri osobe prema procesima povjerenja. Upravo ta pozitivna i kreativna smjelost pruža prava rješenja na drevne sukobe i mogućnost postizanja trajnog mira: "Blago milosrdnjima: oni će zadobiti milosrđe! [...] Blago mirotvorcima: oni će se sini novima Božjim zvati!" (Mt 5, 7-9).

Kako bih samo želio da naš način komuniciranja, kao i naša služba pastira u Crkvi, nikada ne odražavaju oholu i trijumfalnu nadmoć nad neprijateljem i ne obezvrjeđuju one koje duh svijeta smatra gubitnicima i otpadom! Milosrđe može pomoći ublažiti protivštine života i pružiti toplinu onima koji su upoznali samo hladnoću suda. Neka način naše komunikacije bude takav da nadiže logiku koja jasno dijeli grešnike od pravednika. Možemo i moramo osuđivati situacije grijeha – kao što su nasilje, korupcija, izrabljivanje i dru-

go – ali ne možemo osuđivati osobe, jer samo Bog može zaviriti u dubinu njihova srca. Naša je zadaća opomenuti one koji grijše i prokazati zlo i nepravednost određenih ponašanja, kako bi se oslobodilo žrtve i podiglo one koji su pali. Ivanovo Evanđelje nas podsjeća da "istina će vas oslobođiti" (Iv 8, 32). Ta istina je, u konačnici, sâm Krist, čije je krotko milosrđe mjerilo za naš način naviještanja istine i osuđivanja nepravde. Naša je prvenstvena zadaća podupirati istinu s ljubavlju (usp. Ef 4, 15). Jedino riječi izgovorene s ljubavlju i praćene krotkošću i milosrđem mogu dotaknuti naša grešna srca. Oštре ili moralističke riječi i postupci dovode u opasnost da dodatno otuđe one koje želimo privesti obraćenju i slobodi, jačajući njihov osjećaj odbacivanja i obrane.

Neki misle da je vizija društva ukorijenjenog u milosrđu beznadno idealistična ili pretjerano popustljiva. Ali pokušajmo se prisjetiti svojih prvih iskustava odnosa u krilu obitelji. Roditelji su nas više ljubili i cijenili zbog onog što jesmo no zbog naših sposobnosti i postignuća. Roditelji želje najbolje za svoju djecu, ali njihova ljubav nije nikada uvjetovana postizanjem tih ciljeva. Obiteljski dom je mjesto gdje je čovjek uvijek dobrodošao (usp. Lk 15, 11-32). Želim potaknuti sve da promatraju ljudsko društvo ne kao prostor u kojem se stranci natječu i pokušavaju se probiti na vrh, već prije svega kao dom ili obitelj gdje su vrata uvijek otvorena i gdje se svi osjećaju prihvaćenima.

Zato je od temeljne važnosti slušati. Komunicirati znači dijeliti, a dijeljenje zahtijeva slušanje, prihvatanje. Slušati je nešto mnogo više od čuti. Čuti se odnosi na primanje informacije; slušati, međutim, upućuje na područje komunikacije i traži blizinu. Slušanje nam omogućuje zauzeti ispravan stav, a ne samo biti pasivni gledatelji, slušatelji, potrošači. Slušati znači također biti sposobni dijeliti pitanja i sumnje, prijeći neki put rame uz rame s nekim, oslobođiti se svake umišljenosti o svemoći i staviti ponizno svoje sposobnosti i svoje darove u službu općeg dobra.

Slušati nije nikada lako. Ponekad je lakše praviti se gluhi. Slušati znači posvetiti pozornost, željeti razumjeti, prosuditi, poštivati tuđu riječ. Slušanje uključuje neku vrstu mučeništva, žrtvovanja samih sebe u kojem se obnavlja čin kojeg je učinio Mojsije pred gorućim grmom: izuti sandale na "svetom tlu" susreta s drugim koji mi govori (usp. Izl 3, 5). Znati slušati je neizmjerna milost, to je dar za koji trebamo moliti da bismo se zatim naučili provoditi ga u djelo.

I elektronska pošta, SMS poruke, društvene mreže i interaktivni razgovori više korisnika putem Interneta (chat) mogu biti potpuno ljudski oblik komunikacije. Nije tehnologija ta koja određuje je li komunikacija autentična ili ne, već ljudsko srce i njegova sposobnost da koristi dobro sredstva koja

mu stoje na raspolaganju. Društvene mreže mogu olakšati uspostavu odnosa s drugima i promicati dobro društva ali mogu također dovesti do daljnje polarizacije i podjele među osobama i skupinama. Digitalni svijet je trg, mjesto susreta gdje možemo jedni druge milovati ili ranjavati, voditi korisnu raspravu ili provoditi moralni linč. Molim da nas ova jubilejska godina, življena u milosrđu, "učini otvorenijima za dijalog kako bismo jedni druge bolje upoznali i razumjeli; neka ukloni svaki oblik zatvorenosti i prijezira i odagna svaki oblik nasilja i diskriminacije" (Misericordiae vultus, 23). Internet nam pomaže da budemo bolji građani. Pristup digitalnim mrežama za sobom povlači odgovornost za bližnjega kojeg, istina, ne vidimo ali je stvaran i ima svoje dostojanstvo koje treba poštivati. Internet se može mudro koristiti za izgrađivanje zdravog društva otvorena dijeljenju.

Komunikacija, njezina mjesta i njezina oruđa pomogli su mnogima da prošire svoje obzore. To je Božji dar i ujedno velika odgovornost. Sviđa mi se definirati tu moć komunikacije kao "bliskost". Susret između komunikacije i milosrđa je plodan u mjeri u kojoj rađa bliskost koja pokazuje brigu, tješi, ozdravlja, prati i slavi. U podijeljenom, rascjepkanom i polariziranom svijetu komunicirati s milosrđem znači pridonijeti dobroj, slobodnoj i solidarnoj bliskosti između Božje djece i braće u čovještvu.

Iz Vatikana, 24. siječnja 2016.

Franjo

„Pozvani smo nastaniti te *neistražene zemlje* i u njima govoriti o evanđelju: >>Danas, kada su mreže i sredstva ljudske komunikacije dostigle neslućene razvoje, osjećamo izazov da otkrijemo i prenosimo 'mistiku' zajedničkoga življenja, miješanja i užajmnog susretanja, da se zagrimo i jedni druge podupiremo, da zakoračimo u vode toga oceana koji se, premda kaotičan, može pretvoriti u pravo iskustvo bratstva, karavanu solidarnosti, u sveto putovanje<<.“ (*Istražujte, br. 15.*)

IZ DUHOVNE RIZNICE SESTARA SLUŽAVKI MALOGA ISUSA

Presvjetlomu i prečastnomu gospodinu
dru. Antunu Jegliću
prigodom Njegova posvećenja za biskupa
prikazuje svom ravnatelju
nadbiskupski zavod Maloga Isusa u Sarajevu

U svečano se ruho odjenuo danak,
A pjesme zvukom ori siročadi stanak,
Njim mladjanih se glasa razliže pozdravlje,
A kome to u počast? kog to ide slavlje?
Oj Tebe – kom pastirska palica sad dana,
Naš ravnatelju mili, ide čast tog dana! –

O raduje se danas pomajka Ti Bosna,
I klikće živo, žarko s uzbita ponosna,
Što biskupom si zove slavskog roda sina,
Kog sestrica Slovenka dade domovina.
Čuj vreli poklik Bosne: zdravo, slavski sine,
Kom vječni tako Rim nagradjuje vrline!
Da zatočnikom budeš rimske Crkve svete,
Gle, vjernom sinu majka sjajni vienac plete!
Oj milost Božja divno nad Tobom se lije,
Ko sunce ono sjajno, što sa neba sije,
A ljubav nadpastira zraka je toga sunca,
Što te nježno vodi do slavnoga vrhunca.
Oj miljem će zašumit vali hladne Save,
Od radosti uzdrhtat srce majke Slave,
I s Triglava zaorit slovenskom će sinu:
O nagrade li dične za Tvoju vrlinu!
Ti braći si Hrvatom vjeran brat Slovenac,
Ta, ista nam je krvca, istih muka vienac!
Oj stoj do zadnjeg daha vjeran brat uz brata
Na braniku svetom Slovenca i Hrvata!!-

A s Trebevića vila zapjevala milo:
O biskupe naš, zdravo, na sreću Ti bilo!
Nek Bog te dobri ravna, nek Te štiti, prati,
Da dugo, sretno, slavno možeš djelovati
Na tome polju dičnog, umnog rada svoga,
A na čast Crkve svete, doma premiloga.
Ko Aronova nekoć vječito zelena
Nek palica je Tvoja Bogom posvećena,
I miomiris s nje se neka divan vije,
S njom slast Ti neka bude živjet i mrijeti,
S njom Bog Ti dao jednom u raj dospjeti!
A vjernom što Ti radu zemska budi plata?
Oj harni kucaj srca Slovenca, Hrvata!

Još siročad te mlada vrelom duši moli:
U srcu čuvaj odziv sirotinjskih boli! -
Oj s ljubavlju nas ravnaj i uz naslov novi,
A klik naš k nebu ori: Bog te blagoslovi!

Vrhbosna, 1897., br. 18., str. 283.

U SVETOJ GODINI MILOSRĐA MILOSRDNI POPUT OCA UTEMELJITELJA

Milosrđe u životu sluge Božjega Josipa Stadlera

8. srpnja 2016.

Dvoumna savjetovati

Pjesma: *O Srce Sina Božjega*

Uvodna misao: Danas je Stadlerovo, dan kada se spominjemo sluge Božjega Josipa Stadlera, prvoga vrhbosanskoga nadbiskupa. Nalazimo se u Svetoj godini Božanskoga milosrđa, a Bog je milosrdan i velik u ljubavi. Ušli smo u ovaj sveti hram, u našu predivnu prvostolnicu, kroz Sveta vrata milosrđa. Svaki onaj koji je kroz njih ušao, može iskusiti ljubav Boga koji tješi, koji oprašta i daje nadu. Baštinimo blago velikoga Stadlera kako se živi milosrđe, kako se poučava o milosrđu i kako se čini djelo milosrđa. Večeras

odložimo sve dvoumice i sumnje u Božju prisutnost među nama u ovom svetome hramu, u Presvetomu oltarskome sakramantu. U dubokoj šutnji pokušajmo osjetiti Božji tihi šapat. Božju dobru riječ možeš čuti ako dostatno pozorno osluškuješ. A Božje darove, dane s ljubavlju, možeš primiti ako dostatno pripravno možeš prihvati.

Kratka šutnja ...

Meditacija: Večeras, za našu meditaciju, ponuđena nam je Stadlerova poslanica, u kojoj on poučava vjernike o prvoj i najvećoj Božjoj zapovjedi, koja glasi: "**Ljubi Gospodina boga svojega svim srcem svojim i svom dušom svojom i svim umom svojim.**" (Mt 22,37-38).

Stadler, osvrćući se na prvu zapovijed ljubavi, kaže, Bog je najviše i ljubavi najdostojnije biće. Ljubi Gospodina Boga svojega, gospodina najvišega i najsilnjega, čije kraljevstvo i gospodstvo obuhvaća sva kraljevstva ovoga svijeta. Gospodin, kojega smo dužni ljubiti, jest Bog. Ljubi Boga svojega! Trebamo ga ljubiti iznad svega, tako, te se njegovoj ljubavi ne smije nitko i ništa prepostaviti.

Ljubi Gospodina Boga svojega! On je naš Gospodin. On je naš Bog, i to vječni, nepromjenljivi, uvijek isti sa samim sobom, beskonačno istiniti. Pоказujemo mu svoju ljubav ako vjerno vršimo njegove zapovjedi. Sam Isus kaže: "Tko ima moje zapovjedi i čuva ih, taj me ljubi." (Iv 14,21).

Isus je dužnosti čovjeka prema Bogu sažeo u rečenici: "Ljubi Gospodina Boga svojega svim srcem svojim i svom dušom svojom i svim umom svojim" (Mt 22,37). Bog je naš Stvoritelj i on hoće da ga svaki njegov stvor pozna i ljubi iznad svega.

Tko Gospodina Boga ljubi on će lako sve zapovjedi izvršavati. Sv. Augustin kaže: "Kako ljubiš, onako i živiš." Tko sav zakon drži, a prestupi samo jednu zapovijed, ogriješio se o sve, jer se ogriješio o ljubav koja u sebi sadržava sve zapovjedi Božje. Nije dakle dosta, da imamo zapovjedi Božje; nije dosta da priznajemo sveto evanđelje, nego je potrebno da po svetome evanđelju živimo, a onda se istom za nas može kazati, da svojega Gospodina ljubimo. To je upravo ono, što nam Gospodin Isus stavlja na srce.

Stoga preispitajmo svoju ljubav prema Bogu. Koliko tražimo utjehu kod njega? Koliko u njegovu kuću-crkvu dolazimo da mu se poklonimo, da s njime djetinjski porazgovaramo, da mu svoje srce otkrijemo? Koliko s njim razgovaramo? Koliko mu se molimo? Tražimo li pomoć od ljudi ili Boga u svojim nevoljama? Ostajemo li hladni na tuđe nevolje?

Kratka šutnja ...

Pjesma: *Sva ljubavi mi, Isuse, zapali moje srce sam ...*

Ljubi Gospodina Boga svojega! Treba dakle priznati, da smo mi posve njegovi, a on posve naš. Valja ga, dakle, ljubiti nježnom i djetinjom ljubavlju. Mi smo dužni ljubiti njega ne samo kao Gospodina, nego kao Boga stvoritelja neba i Zemlje, o kojem svi stvorovi ovise. Bog hoće da u našem srcu ima prvo mjesto. Bog je najviše i ljubavi najdostojnije biće. Boga ljubimo zbog njegove beskrajne dobrote i jedini je naše ljubavi dostojan. A najveći dokaz da ga ljubimo kao Boga svojega, kad mu svoje srce prikazujemo i time svjedočimo da on jedini ima na njega pravo. On nas je za sebe stvorio. Nije teško ljubiti Boga samo ako ga poznajemo, jer jedino što dobro poznaješ možeš ljubiti. Za poznavanje Božje dobrote potrebno je troje:

Prvo: *Čuvati se grijeha, jer grijeh je onaj koji nam zastire lice Božje. Bog - kao vječna i čista istina - ne otkriva se dušama uprljanim grijesima. Ostavimo ružne misli, nečiste riječi, bludne čine, obuzdajmo srdžbu, odložimo mržnju, popravimo štetu bližnjemu nanesenu, otklonimo sve što nam prlja dušu.*

Drugo: *Boga spoznajemo po molitvi. Zato trebamo revno moliti za nebesko svjetlo, koje nam je nužno da Boga spoznamo i ljubimo. Molimo sa sv. Anzelmom: "Gospodine, uče me tražiti; pokaži mi se, kad te tražim. Otkrij mi samo tračak svoje beskrajne dobrote, da te uzmognem spoznati, a onda te prema toj spoznaji i ljubiti, jer bi sve moje nastojanje oko toga, da tvoju beskrajnu dobrotu spoznam i obljudim, bilo neplodno, da mi se sam ne otkriješ."*

Treće: *Boga spoznajemo i ljubimo promatraljući Božje beskrajne savršenosti. Po vjeri spoznajemo da je on svemoćan, sveznajući, neizmjeran; da je on sama dobrota, sama ljepota, neizmjerno savršen. I tako - promatraljući Božje vlastnosti i savršenosti - sve čemo ga više spoznavati i sve više ljubiti. Treba, dakle, povorku onih bodljivih misli, što dušu vežu za niske stvari zemaljske, izagnati iz srca; od potrebe je podići dušu k Bogu, te pri svjetlu vjere promatrati Božju beskrajnu moć, njegovu neizmjernu ljubav, njegovu neograničenu savršenost, da nam se tako duša upali od ljubavi, koju Bog od nas iziskuje. Bog nas je toliko ljubio da je dao svog Sina za nas.*

Kratka šutnja ...

Pjesma: *O Isuse, ja ljubim te, ti dobro si nad dobrom svim ...*

Ništa nije pravednije nego Boga ljubiti. Ništa nije plemenitije od ljubavi; ona je kraljica krjeposti; jer dok nam vjera i ufanje, Boga kao izdaleka pokazuju, a druge krjeposti dok nas k njemu vode, mi ga ljubavlju već sada obuhvaćamo i posjedujemo. Vjera i ufanje će prestati, a ljubav će i na drugome svijetu ostati. Ljubav je dragulj kojega cijena nadilazi sve. Ljubav je samo nebo, jer kad nju imamo, onda cijelo Presveto Trojstvo silazi u srce naše: Tko ostaje u ljubavi, ostaje u Bogu, a Bog u njemu (1Iv. 4,16).

Pobuduјmo zato često djelo ljubavi, u kojemu govorimo: Ljubim te, Bože moј, svim srcem i svom dušom nada sve, i više nego sam sebe, jer si ti sam u sebi neizmijerno i svake ljubavi dostoјno dobro.

Vrelo našem čudorednom životu jest vjera u Boga koji nam objavljuje svoju ljubav. Sumnje o vjeri zanemaruju držati istinitim ono što je Bog objavio i što Crkva predlaže vjerovati. Nevjerovanje je zanemarivanje objavljene istine. Vjera u ljubav Božju obuhvaća poziv odgovoriti Božjoj ljubavi iskrenom ljubavlju. Prva nam zapovijed nalaže da ljubimo Boga iznad svega, a sva stvorenja poradi njega.

Protiv Božje ljubavi se može griješiti na razne načine. Ravnodušnost ne mari za Božju ljubav, ne priznaje da je Bog onaj koji ljubi prvi i nijeće snagu te ljubavi. Nezahvalnost odbija priznati Božju ljubav i uzvratiti Bogu ljubav za ljubav. Mlakost je kolebanje ili nemarna odgovoriti Božjoj ljubavi. Nehaj ili duhovna lijepost dolazi dотle da otklanja radost što dolazi od Boga i da osjeća odbojnost prema božanskom dobru.

Ljubi Boga „svim srcem“! Srce, u Svetom pismu, nije središte osjećaja, već misli i volje, izvor stremljenja i odluke, središte čovjekove osobnosti, ono najdublje mjesto u čovjeku, u kojemu dolazi do susreta s Bogom. Pavao će reći: „Po vjeri Krist prebiva u srcima vašim, te u ljubavi ukorijenjeni i utemeljeni mognete shvatiti. ... te spoznati najpoznatiju ljubav Kristovu“ (Ef 3,17-18). Isus se po vjeri nastanjuje u našemu srcu i u ljubavi spoznajemo otajstvo Božjega bića. Isus traži „svim“ srcem, znači: sve mora biti stavljeno u službu ljubavi: razum, volja, osjećaji, cijelo biće, ono najdublje u našemu životu.

Ljubi Boga „svom dušom“! Duša je životna snaga. To je ono po čemu čovjek živi, po čemu je čovjek – osoba. To je život koji sav moramo staviti u službu ljubavi.

Ljubi Boga „svim umom“! Um znači moć mišljenja. To je naša sposobnost koja osvjetljuje život i Boga. Srce, dušu i um treba posvema zaposliti i staviti ih do maksimuma u službu ljubavi prema Bogu. Ljubav je jedina koja nas čini djecom i prijateljima Božjim. Ljubav nas jedina sjedinjuje s Bogom.

Kratka šutnja ...

Pjesma: *Mog srca, Bože Isuse, usliši prošnje srcu mom ...*

Primjena na život: (čitaju dvije sestre naizmjenično)

Ljubav pronalazi tisuću putova do srca bližnjega. Da bismo po molitvi zadoobili Božje milosti, neka naša svakodnevica bude protkana djelima milosrđa. **Zato:**

Pohodi usamljenoga: U našemu prenapučenome svijetu ima nebrojeno ljudi koji su usamljeni. Usamljenost je najveća nevolja mnogih ljudi danas. Usamljenu čovjeku nedostaje topline suosjećajna srca puna razumijevanja. Zato pohodi nekoga tko je usamljen i podari mu toplu riječ.

Podari oproštenje: Živiš li u miru? Imaš li mir s ljudima oko sebe? Ili si u svađi? Ima li ljudi koji su te uvrijedili, koji su ti nanijeli rane, duboko te povrijedili? Podari tim ljudima oproštenje. Oproštenje je najljepši dar. Ono je božanski dar. I nemoj zaboraviti: I tebi treba oproštenje. Oproštenje zacje-ljuje sve rane, ljubav može opet procvasti. Sam Isus ide putem krajnje, božanske ljubavi: putem praštanja.

Otvori srce za potrebe drugoga: Svaki dan se u skrovitosti događaju čuda. Svaki dan možeš otkriti tisuće malih radosti, radosti koje više i ne primjećuješ. Otvori svoje oči za potrebe drugih! Izadi iz sebe, stavi se u položaj drugih. Pokušaj zaboraviti sebe i pomoći drugima.

Podari malo ljubavi: Podari malo ljubavi onima koji su premalo voljeni. Bez Boga nema kod ljudi ni topline ni ljubavi. Ljubav na zemlji jest kao sunce. Tko ima ljubavi, mnogo mu što može nedostajati. Komu ljubav nedosta-je, sve mu nedostaje. Ljubav znači: imati srca za drugoga. Znači toplinu, a nikoga ne povrijediti. Biti vatra, a nikoga ne spržiti.

Učini ljubav opipljivom: Veliku nutarnju radost i duboki mir naći će ljudi koji u današnjem svijetu ljubav čine opipljivom, ne lijepim riječima, nego djelom. Bog je ljubav: za tebe i za mene, u tebi i u meni. Ljubav treba postati vidljiva i dohvataljiva u dobrom djelima, u srdačnosti i dobroti, u razumije-vanju za druge, u praštanju koje darivamo, u utjesi koju donosimo. Ti ne živiš samo za sebe. „Svatko za sebe“ to su vrata u pakao. Tvoja zadaća jest svaki dan ostvarivati ljubav, činiti ljubav konkretnom, dati joj lice i oblik. Svet mora postati bolji po nama.

Podari dobrotu: Gdje stanuje mržnja, tu se Bog ne može nastaniti. Bog stanuje u dobroti čovjeka prema čovjeku, u međusobnom pomirenju, u uza-jamnom razumijevanju, u srdačnosti i strpljivosti. Je li kod nas ljubav kod kuće? Hoće li se Bog kod nas nastaniti?

Nahrani gladnoga: Samo kruh koji daješ nekomu da ga blaguje, samo taj kruh će te nasiliti. Samo bolesnici koje posjetiš, samo oni će te ozdraviti. Samo boli koje ublažiš, samo one će tvoje trpljenje učiniti lakšim. Samo radost koju doneseš, samo ona će te istinski radovati i samo ona sreća koju daješ i tebe će učiniti sretnim.

Budi zahvalan: Zahvalnost je pamćenje srca. Ne moraš biti bogat da bi bio zahvalan. Moraš samo imati dobro srce koje opaža da su ti drugi dobri. Nezahvalnost spada u najružnije i najbolnije stvari koje postoje. Nezahvalnici

su slijepi, oni ništa ne zapažaju, ništa ne zamjećuju. Kao da su nesposobni primiti radost, pokazati radost i druge razveseliti.

Završna molitva:

Vjerujem u Boga koji je ljubav i koji želi da se njegova ljubav osjeti po svemu svijetu gdje žive ljudi, u njihovim domovima. U ekonomiji ove ljubavi pozvani smo davati više od onoga što posjedujemo. U ekonomiji ljubavi moramo davati sebe. Ta je ljubav neograničena i nekoristoljubiva. Ona prepostavlja skromnost, jednostavnost, malenost i predanje. I traži neprestano osobno obraćenje.

Stoga: (čitaju dvije sestre naizmjenično)

Tebi i sebi želim **OČI** koje će prepoznavati i shvatiti skrivenu Slavu u Božjem stvorenju.

Tebi i sebi želim **USTA** koja će više hvaliti nego optuživati, više podizati nego uništavati, više se diviti nego prigovarati, više tješiti nego grditi, usta koja neće morati imati zadnju riječ.

Tebi i sebi želim **UŠI** za profinjeni glas savjesti i često neizrečene riječi bližnjega.

Tebi i sebi želim **RUKE** koje će davati, rado i bez računice, ali biti i pripravne primati i moći dopustiti da i same budu obdarene, ruke koje će se sklapati na molitvu i tako počinuti u otvorenim Božjim rukama.

Tebi i sebi želim **NOGE** koje će se uvijek iznova odvažiti na prvi korak, i, kad god to bude potrebno, tražiti i ići putovima do drugoga.

Tebi i sebi želim **DUHA**, dovoljno široka i duboka, duha koji daje naslutiti veličinu Božju.

Tebi i sebi želim **SRCE** koje će radije ostati ranjivo nego kruto, koje može oprostiti i zaboraviti, srce nježno i uživljeno.

Tebi i sebi želim **VOLJU** koja je dobra i čini dobro, makar se događa toliko zla, volju koja daje oslonac u nepostojanu tijeku ovoga svijeta.

Tebi i sebi želim živo i nesavladivo **POVJERENJE** u Boga u svemu i u svakoj prilici. Po Kristu Gospodinu našemu. Amen!

s. M. Kata Zadro

8. kolovoza 2016.

Neuka poučiti

Uvod:

Sveti Otac Franjo nas potiče da neprestano razmatramo djela milosrđa, te ističe da je to "izvor radosti, mira i spokoja. Naše spasenje o tome ovisi. *Milosrđe*: riječ koja otkriva samo otajstvo Presvetoga Trojstva. Milosrđe: vrhovni i najviši čin u kojemu nam Bog pristupa. Milosrđe: temeljni zakon koji izvire iz srca svake osobe koja iskreno gleda u oči svojih braće i sestara na putu vjere. Milosrđe: most koji spaja Boga i čovjeka, otvarajući nam srca nadi da smo voljeni usprkos našoj grješnosti." (bulata *Misericordiae Vultus*, 2)

U Godini milosrđa pozvani smo zahvaljivati i diviti se Božjoj ljubavi koja nam uvijek milosrdno opršta i iznova nas prima kao svoju djecu, u izgradnji nebeskoga kraljevstva ovdje i sada. Isus, koji je Očev dar milosrđa, poručuje nam: „Ta Sin Čovječji dođe potražiti i spasiti izgubljeno!“ (Lk 19, 10).

Gospodine, evo me pred Tobom da razmišljamo o Tvojemu milosrđu "Jer Ti si, Gospode, dobar i rado praštaš, pun si ljubavi prema svima koji te zazivaju" (Ps 86,5). Pokaži, mi Gospodine, svoje putove, nauči me svojim stazama, istinom me svojom vodi i pouči me, jer Ti si Bog, moj Spasitelj: u Tebe se pouzdajem svagda (Ps 25,4-5). Milosrdni Isuse, molimo Te učini naša srca po srcu svome kako bismo prionuli uz Tvoju Riječ, osluškivali poticaje Duha Svetoga i svjedočili za Tebe riječima i djelima noseći Tvoju dobrotu i nježnost svima kojima nas šalješ.

Pjesma: Krist jednom stade na žalu

Misli za razmatranje:

Razmišljajući o djelu milosrđa - neuka poučiti - želimo se vratiti izvoru Života, izvoru Ljubavi koja ljubi do kraja, tražiti lice Gospodnje, te, osluškivati što nam ima reći, dati se poučiti od Najboljeg Učitelja koji ima riječi života vječnoga.

Izričaj „neuk“ znači doslovce „onaj koji ne zna“, „onaj koji ne poznaje“ i ukazuje na onoga koji nije poučen. Stadlerova zauzetost da neuke pouči znatno je vidljiva jer poziva puk da prione uz Božju Riječ i da se po njoj ravna, te poziva na pažljivo slušanje propovijedi i razmišljanje o onome što se čuje, da "te riječi ne ostanu bez ploda". U svojoj brizi da neuke pouči potiče na slušanje Božje riječi, na učenje vjerskih istina koje svaki kršćanin treba znati, poučava svoje stado da „Tko dakle slabo mari za evanđeoske istine, tko si ne daje truda, da čuje njihovo tumačenje, onaj nema svjetla na svojoj stazi, on je slijep kod otvorenih očiju, jer je Riječ Božja svjetlo nogama na-

šim po vijugastim stazama ovoga života. Tko u poniznosti srca svojega sluša Riječ Božju, i u srcu je čuva, dat će mu ona snagu, da nadvlada zapreke, koje se kršćaninu na put stavlaju; dat će mu jakost, da ispuní sve što je potrebno za spasenje“ Stoga, čovjek koji o Riječi Božjoj misli dan i noć - on je kao stablo zasađeno pokraj voda tekućica što u svoje vrijeme donosi plod. Lišće mu nikad ne vene, sve što radi dobrim urodi!“ Tako, čovjek koji čita Božju riječ i o njoj razmišlja postaje blagoslovjen, “u svakodnevnim se susretima s Riječju uči otkrivanje životnih puteva i načina prema kojima Bog želi oslobođiti svoju djecu, izoštarava se čovjekovo duhovno čulo za stvari koje se sviđaju Bogu, jača se osjećaj za njegovu volju, dobiva mir i radost radi vjernosti njemu čineći čovjeka osjetljivim i spremnim na sve vrste posluha: evanđelju (*Rim* 10, 16; 2 *Sol* 1,8), vjeri (*Rim* 1,5; 16, 26) i istini (*Gal* 5, 7; 1 *Pet* 1, 22).“ Molimo te, Gospodine, podaj nam milost da - poput Marije - prionemo uz Riječ Božju, o njoj razmišljamo i čuvamo je u srcu kako bismo mogli živjeti od nje i svojim životom bili nositelji Boga čovjeku današnjice.

U evanđelju po Ivanu 8, 31-32 Isus govori svojim učenicima: “Ako ostanete u mojoj Riječi, uistinu moji ste učenici; upoznat ćete istinu i istina će vas oslobođiti.“ Isus govori o istini koju spoznajemo kroz Božju riječ. To je istina o našem spasenju, istina o tome da se Bog utjelovio i postao nama u svemu jednak, osim u grijehu. Bog je započeo djelo milosrđa Isusovim rođenjem, a dovršio ga smrću i uskrsnućem Isusa Krista koje nam daje punu Božje ljubavi, stoga, neka nas ništa ne odvraća od riječi Božje. Što je hранa tijelu, to je Riječ Božja duši.

Ima li u nama spremnosti da se djelotvorno prepustimo u ruke Božje providnosti i milosrđa? Hoćemo li sa sv. Petrom uskliknuti: “Gospodine, kome da idemo, ti imaš riječi života vječnoga” (*Iv* 6, 68)? “Zar možemo ostaviti Isusa iz čijih usta proizlaze riječi života vječnoga? Komu ćemo ići? Isusa ostaviti, znaći ostavljen biti. U Njega su riječi vječne istine i ljubavi, koje vode vjernike u vječni život. U njega vjerovasmo, njega kao svoga spasitelja poznasmo, komu ćemo ići? Koga li slušati, ako ne spasitelja svoga? Tko će nam tmine našeg uma rasvijetliti, slaboću naše volje ojačati? Recimo samo sa sv. Petrom: Gospodine! Kome ćemo ići, Ti imaš Riječi života vječnoga, i mi vjerujemo i znamo, da si ti Krist, Sin Boga živoga.” Potiče nas sv. Augustin: “ispituj se u Riječi Božjoj, pogledaj se točno u njoj. Stavi sebe pred se, i nađeš li da si kriv, popravi se. Nije dakle, braćo dosta, da poslušamo riječ Božju, nego je od potrebe, da je u srcu sačuvamo, te nam ona bude kao ogledalo, gdje ćemo sebe i svoje ponašanje gledati, da li se naše misli i želje, naši govorovi, naši čini podudaraju sa Riječju Božjom: stavi sebe pred se i nađeš li da si kriv, popravi se”.

Pjesma: Krist na žalu 2. strofa - Ja sam siromašan čovjek

Poticaj:

„Sve što pojedinac treba učiniti jest prihvatići poziv na obraćenje i podvrgnuti se pravdi u ovome posebnom vremenu milosrđa koje Crkva nudi. (...) Milosrđe se ne protivi pravednosti, nego izražava način na koji Bog postupa s grješnikom, nudeći mu novu priliku da prizna svoj grijeh, za njega se pokaje, obrati se i vjeruje.“ (*Lice milosrđa*, br. 19 i 21). U tu svrhu je Sveti Otac uputio nekoliko vrlo konkretnih savjeta kako bi svi mogli što plodonosnije živjeti Jubilej milosrđa: oraspoložiti se za slušanje Božje riječi i otkrivati vrijednost šutnje kako bi je razmatrali; poduzeti jedno hodočašće koje će predstaviti put što ga svaka osoba prelazi u vlastitome životu; ne suditi, a suosjećati, oprاشtati i darivati; otvoriti srce onima koji žive i u najudaljenijim egzistencijalnim periferijama, noseći riječ i gestu utjehe, oslobođenja; živjeti tjelesna i duhovna djela milosrđa; otvoreno, mudro, budno, čestito i transparentno se boriti protiv korupcije, prokazujući svaku zloporabu dobara; intenzivnije živjeti svakodnevnicu uz Božju riječ i slavljenje sakramenta pomirenja kako bi se primilo oprost Oca (*usp. Isto*, 13-19; 22). „Ova je, dakle, izvanredna Sveta godina posvećena tomu da živimo u svakodnevnome životu milosrđe koje Otac neprestano proteže na sve nas. Dopustimo da nas u ovome Jubileju Bog iznenadi. On se nikada ne umara širom otvarati vrata svoga srca i ponavljati nam da nas voli i da želi dijeliti s nama svoj život“ (*Isto*, 25). Neka nas sve na tom putu prati zagovor Marije, Majke milosrđa, kako bismo bili glasnici Božje ljubavi i milosrđa u svijetu, među ljudima kojima smo poslani ili koji su stavljeni na naš životni put.

Molitva:

Gospodine, učini me oruđem svoga mira:

Gdje je mržnja, da donosim ljubav!

Gdje je uvreda, da donosim praštanje!

Gdje je nesloga, da donosim jedinstvo!

Gdje je zabluda, da donosim istinu!

Gdje je sumnja, da donosim vjeru!

Gdje je očaj, da donosim nadu!

Gdje je tama, da donosim svjetlo!

Gdje je žalost, da donosim radost!

Gospodine, učini da ne tražim:

- da me tješe, nego da ja tješim druge;

- da ne zahtijevam da me razumiju,
nego da se trudim razumjeti druge;
 - da ne tražim samo da me ljube,
nego da i ja ljubim druge!
- Jer, tko se daruje, prima:
tko prašta, bit će mu oprošteno,
i tko umire sebi, rađa se za život vječni!

s. M. Marina Perić

8. rujna 2016.

Grješnika ukoriti – grješnika ljubiti

Uvod:

Cijelu godinu (koja je pred nama) živjet ćemo u ozračju izvanrednoga jubileja svete Godine milosrđa, pod geslom *Misericordes sicut Pater* -.Milosrdni kao Otac (usp. Lk. 6,36) koju je na svetkovinu Bezgrješnoga začeća Blažene Djevice Marije, 8. prosinca prošle godine, otvarajući sveta vrata bazilike svetoga Petra u Rimu započeo papa Franjo. Ako ovu izgovorenu rečenicu bar letimično razložimo, donekle ćemo razumjeti puni smisao događaja koji slavimo i milosnoga dara koji nam se nudi i „servira kao na tacni“, a pozvani smo, tek uzeti ga.

Po čemu se ova Sveta godina razlikuje od dosadašnjih? Mnoštvo je novosti, a jedna je od njih da se vrata Svetе godine ne otvaraju samo u Vječnome gradu, nego u svakoj biskupiji: u katedralama, te u značajnim crkvama i svetištima. Kroz sveta vrata ne prolazi se samo u crkvama, kroz njih su pozvani proći i svi oni koji se nalaze u bolesničkim krevetima, ili su lišeni slobode, a prelazeći prag svoje sobe ili čelije, mogu doživjeti ta svoja vrata kao Sveta vrata milosrđa. Poruka je više nego jasna: ne mora se ići u Rim, niti poduzeti naporan put, ili hodočašće kako bi se zadobilo Božje milosrđe.

Kratka šutnja: Uronimo u svoju dubinu i prolistajmo knjigu svoga života ...

Pjesma:

Milosrđe tvoje veće, nego moje sve krivine;

Tvoja milost pustit neće, skrušen grješnik da pogine.

Meditacija:

Nadbiskup Stadler u svojoj korizmenoj poslanici puku 1892. godine piše da milosrdni Otac ide ususret izgubljenim sinovima i kćerima, i to prvenstveno po svome Sinu Isusu Kristu koji - svojim utjelovljenjem i ljudskim rođenjem - poduzima najveće hodočašće u povijesti svijeta. Hodočašće je to koje ide od neba do Zemlje, od Boga do čovjeka i od Boga u čovjeka. Već više od dvije tisuće godina milosrđe Božje se utjelovilo i postalo vidljivo i opipljivo. Ne moramo putovati svijetom niti se moramo penjati na nebesa da bismo Ga vidjeli, susreli, ili zadobili, jer je ono tu među nama. Tu je među nama utjelovljena riječ Božja – Isus Krist! Tu je, među nama, on sam prisutan u svojoj riječi i u svome tijelu i krvi koju svaki dan blagujemo u slavlju svete euharistije. Tu je, među nama, po svim drugim svetim sakramentima, kao i po zajednici vjernika koja se dnevno i tjedno okuplja u njegovo ime.

Papa Franjo želi da ga u ovoj Svetoj godini na poseban način iskusimo kao milosrđe koje ćemo mi doživjeti u vlastitome životu i osjetiti na svoj koži. Sredstvo kojim se to postiže zove se sakrament pomirenja ili pokore, čiji je sastavni dio isповijed grijeha kao jedna od komponenti ovoga sakramenta. Drugim riječima, nije dovoljno samo grijeh prznati ili ga izreći, nego je još važnije vjerovati da nam ga Bog opršta i daje mogućnost novog života i novoga početka. Takvo iskustvo praštanja osposobljava nas donijeti odluku da ćemo iz ljubavi prema Njemu, koji je širok u praštanju i milosrđu, i mi promijeniti svoj život i uputiti se putem svetosti, tako što ćemo drugima iskazivati milosrđe.

Veoma je važno da ovu milosnu godinu ne doživimo jednosmjerno. Ne mojmo misliti kako je smisao ove Godine milosrđa da Bog i drugi ljudi meni trebaju iskazivati milosrđe, a da ja pri tome ne trebam „ni prstom maknuti“. Za pravilno razumijevanje ove godine potrebno je često u danu sjetiti se i ponoviti geslo ove godine *Misericordes sicut Pater – Milosrdni kao Otac*.

Grješnika ukoriti, grješnika ljubiti ...

Od sredstava tjelesnih i duhovnih djela milosrđa mi ćemo se na trenutak zadržati, budući da smo svi potrebni Božjega milosrđa, na „Knjizi života – Bibliji“ te vidjeti, kako Bog u Staromu i u Novome zavjetu iskazuje svoje milosrđe prema svome „remek djelu - stvaranju – čovjeka“.

Nadalje, u korizmenoj poslanici nadbiskupa Stadlera iščitavamo

u Starome zavjetu da se Bog već Mojsiju objavljuje kao „milosrdan i milostiv, spor na srdžbu, bogat ljubavlju i vjernošću“ (Izl 34, 6). Upravo „Božje milosrđe vodi izraelski narod na dugačkome putu oslobođenja.“ U psalmima pak čitamo o milosrdnome Bogu koji „otpušta sve grijeha i iscijeljuje sve naše slabosti“ (Ps 103, 3), čija je „ljubav vječna“ (Ps 136) i kojega tražimo

„neka se spomene svoje nježnosti i ljubavi svoje dovijeka“ (Ps 25, 6). Iako je slika o Bogu kakav se predstavlja u Starome zavjetu često obilježena njegovom srdžbom i osvetom, papa otklanja takvu predodžbu smatrajući da „Božji gnjev može trajati tek trenutak, ali milosrđe dovijeka.“

U Novome pak, zavjetu, poruka milosrđa zadobiva još snažniju i eksplisitniju notu. Služeći se prispodobama, Učitelj Isus poučava svoje učenike o milosrđu. Gotovo paradigmatsku poruku milosrđa predstavljaju tri prispodobe iz Lukina evanđelja, o izgubljenoj ovci, izgubljenoj drahmi te izgubljenomu sinu (Lk 15, 1-32). Svaka od njih je obilježena velikom radošću, gospodarovom kad pronađe izgubljenu ovcu, radošću žene kad pronađe drahmu te radošću oca koji dočekuje razmetnoga sina. Papa će kazati da se Božja radost očituje napose u činu oprštanja i tim više „u ovim prispodobama pronalazimo samu srž evanđelja i naše vjere, gdje je milosrđe predstavljeno kao snaga koja nadilazi sve, ispunjava srce ljubavlju i donosi utjehu oprštanjem“.

Dakle, upravo su prispodobe najispravniji ključ za razumijevanje poruke milosrđa. Uz ove, u Lukinu evanđelju čitamo i o milosrdnome Samaritancu (Lk 10, 29-37), čovjeku koji iz prezrena naroda bez obaveze čini milosrdni ustupak ranjeniku koji leži na putu, a kojega prethodno zaobilaze svećenik i levit. Tako jedan nepodobni Samaritanac postaje norma djelovanja nakon što Učitelj kaže: „Idi, pa i ti čini tako“ (Lk, 10, 37). U Matejevu evanđelju, na Petrov upit treba li bratu oprostiti do sedam puta, Isus odgovara: „Ne sedam puta, već sedamdeset puta sedam“ (Mt 18, 21-22). Drugim riječima, oprštanju nema kraja. Na posljetku, koncizno sročena poruka Lukina evanđelja, pa i svakog drugoga, glasi: „Ne sudite i nećete biti suđeni (...) praštajte i oprostit će vam se (...), mjerit će vam se mjerom kojom vi mjerite“ (Lk. 6, 37-38).

Opominjati grješnika jest, poput većine ostalih djela, recipročan čin. Kako očekivati da će me netko opomenuti, ako i sam to ne činim na ovaj, ili onaj način. Pri tome uvijek valja imati na pameti, kao što i nadb. Stadler, među ostalim, spominje da Bog nikada nije srdit na grješnika već na grijeh. Upravo se ovdje radi o polaganju ispita iz našega kršćanskoga poziva. Bez obzira na neugodnost pristupu dotičnemu grješniku, mi bismo bez ustručavanja, ali s puno ljubavi i razumijevanja - poput našega Učitelja - trebali pristupiti te u dobroj namjeri opomenuti i ukazati grješniku na njegov grijeh. Ne osuditi ga, nego ga - s puno ljubavi - lijepim savjetom pokušat i vratiti u zajednicu „Mira i Dobra“. Ako želimo biti vjerodostojni, a želimo, moramo se u tim prigodnim trenutcima poniziti, svoj ponos gurnuti u stranu i, poput Učitelja, prihvatići „grješnika“ i pomoći mu da se vrati na pravi put, na put Istine i Života. Oprštati uvrede i biti strpljiv s onima koji nam nanose zlo jest, s druge strane, najzahtjevniji čin. No, tko također nosi sa sobom i naj-

veći mogući učinak - znamo li koliko drugoj osobi oprost može značiti i koliko novih plodova takav čin može donijeti?

Pjesma:

Ti, Gospodine, ljubiš sva bića i ne mrziš ni jedno koje si stvorio.

Blago kažnjavaš prestupnike, jer ti si Bog naš, jer ti si Bog naš.

Misli za konkretan život:

Isus je svojim učenicima upravo milosrđe postavio kao prvo životno pravilo – slijedeće toga pravila nosi pak sa sobom svu teološku ozbiljnost – ono je pravo očitovanje Kraljevstva Božjega. Neka melem milosrđa dosegne sva-koga, bilo vjernika bilo onoga daleko od toga, kao znak da je Kraljevstvo Božje već prisutno među nama.

To je krajnja poruka nadolazećega Jubileja: biti milosrdan, znači biti dioni-kom Kraljevstva Božjega ovdje i sada. Dakle, milosrđe - kao etički model - središte je kršćanske prakse svakog Isusova učenika ukoliko se sjetimo da nije on samo Krist, Mesija ili Spasitelj, nego i Učitelj. U tome smislu papa veli da bi „u našim župama, zajednicama, udrugama i pokretima, ukratko, gdje god da ima kršćana, svatko morao pronaći oazu milosrđa.“ To je uistinu Kraljevstvo Božje – biti oazom milosrđa čineći tjelesna i duhovna djela milosrđa. Zaključno bih dodala dva pitanja za svakodnevno razmatranje u povodu Sвете godine milosrđa, da ne bude tek nominalno *sveta* nego i zbiljski: jesam li slušao danas Učitelja i jesam li bio danas nekome oaza? Da bi zaista nekome bio oaza, potrebno je da konačno zaživim ljubav.

Ljubav? Bog je ljubav; ljubiti nam je jedni druge Kristovom ljubavlju, iz Kristova Duha koji je u nama ... Lako je ljubiti one naše mile i drage, bliske i slične ... ali prihvatić nam je izazov i ljubiti one koji nas sputavaju, sapliču i podmeću nam na putu života, one koji nam sunce pretvaraju u sjenu, a smijeji u suze ... I njih nam je ljubiti križnom ljubavlju – ljubavlju križa.

Ljubav!? Ne znam. Suvišno je govoriti. Treba se svakoga dana iznova za ljubav opredjeljivati. Ne treba govoriti, pisati. Treba ljubiti.

"Kad se ljubav dogodila, tada se rodio i jedan čitav novi svemir. I, još više, dogodila se božanska stvarnost, koja više nikako ne može biti uništena, jer je jednom iz ništavila božanskom moću pozvana na život, iz vječnosti se uselila u vrijeme, da bi trenutku vremena poklonila vječnost ...

Samo u ljubavi traje vječnost. Tu nema smrti. Tu živi nada. Tu se čovjek može susresti s čovjekom ili Bogom, s osobom drugoga, a da nije u strahu da će sebe izgubiti. Tu ne postoji opasnost, da će drugoga smatrati sredstvom, da će ga iskoristavati u vlastite svrhe. Tu mi, u srcu, po ljubavi, drugi

postaje potreban, da bih u njemu, kao u ogledalu, sagledao svoj vlastiti život i tako potvrdio svoju vlastitu egzistenciju ...

Ljubav je dar poljupca, ona je blagoslov odnosa, ona je prozor transcenden-cije. I mi ćemo, poput Trnoružice, tek onda biti probuđeni u svome čovješ-tvu, ako nas poljubac ljubavi pozove na život. Tada će nam sve postati živo, jer smo živi i mi sami; svugdje ćemo susretati bogatstvo, jer smo i mi sami bogati. Radost će nas ispunjati i preko nas se prelijevati poput morske pli-me. Zato je istinita smiona riječ sv. Augustina : 'Ljubav je moja težina; ona me nosi kamo god idem'!" U ovoj Svetoj godini milosrđa podimo putem ljubavi i budimo jedni drugima ljubav onako kakav je prema svakom od nas milosrdni Otac, pun milosrđa i praštanja!

Molitva:

Gospodine Isuse, htio si da Te zovu prijateljem grješnika. Otajstvom svoje smrti i uskrsnuća osloboди me od mojih grijeha. Neka u meni raste Tvoj mir da donosim plodove ljubavi, pravednosti i istine. Amen!

s. M. Danica Bilić

8. listopada 2016.

Žalosna i nevoljna utješiti

Pjesma: *Napustiti nas može i prijatelj i brat* (pjevati sve tri strofe)

Gospodine, sabrani smo u tvoje ime da zajedno razmišljamo, molimo, da se zaustavimo na trenutak i pred Tebe stavimo sve ono što jesmo. Želimo pred Tvoje milosrdno srce staviti sve žalosne, nevoljene, sve patnike, sve one koji iz bilo kojih razloga nemaju nadu za bolje sutra, za sve one koji očajavaju, čija je vjera poput trske koju vjetar svija u svim smjerovima. Došli smo otvoriti svoje srce Tvomu, jer znamo da svaki naš hod s Tobom, Gospodine, čisti naše srce, tješi ga i daje mu sigurnost, učvršćuje našu vjeru i usavršava našu ljubav. Sve što imamo i jesmo tvoje je, Gospodine.

Na osobit način u ovomu našem zajedničkom prijateljevanju s Tobom želi-mo razmišljati o duhovnom djelu milosrđa - **Žalosna i nevoljna utješiti** - po uzoru sluge Božjega Stadlera.

Sluga Božji Stadler tolike je tješio ne samo riječima nego i konkretnom lju-bavlju koja nikada nije jenjavala. Svjestan je bio tolikih koji su žalosni i ne-voljni te i sam, poučen vlastitim iskustvom, reče; „Nevolja uči ljude što ni-kada ne bi znali. Tko nikada nije trpio, i ne zna ništa. Ne poznaje ljude, niti pak samoga sebe.“

Kratka šutnja

Misli za razmatranje

Svi smo pozvani na vršenje evanđeoskoga duhovnoga djela milosrđa. Naše dopiranje do drugih može biti kvalitetno jedino ako budemo gajili svakodnevno u sebi svijest poslanja i odgovornosti. Isus nam je pokazao divan primjer. On na križu tješi, hrabri razbojnika, obećavajući mu čak i raj. „Zaista ti kažem, danas ćeš biti sa mnom u raju ...“

Lice milosrđa Božjega je - Isus Krist.

„Bog je tako ljubio svijet da je dao svoga jedinorođenoga Sina da ne pogine ni jedan koji u nj vjeruje, već da ima život vječni.“

Živimo u svijetu tolikih nevoljnih iskušenja, ratova, beznađa, nevjere. Ponekad nam se čak čini da sve izmiče kontroli i da nam nema spasa, zbog čega postajemo nevoljni, tjeskobni. Gospodine, odgoji naše srce da u tim trenutcima svoj pogled upravimo u Tvoje milosrdne srce. Tamo, gdje si Ti, Gospodine, tamo nema mjesta za tugovanje. Pouči nas, Gospodine, da se ne žalimo kada nam je teško, želimo biti spremni s drugima dijeliti njihovu žalost i nevolju.

Trebamo stalno razmatrati otajstvo milosrđa. Ono je naša utjeha, ono je izvor naše radosti, spokoja i mira. Milosrđe je temeljni zakon ljubavi svake osobe, svakog pojedinca. Tko je milosrdan, taj i ljubi Kristovom ljubavi. Uistinu smo pozvani biti milosrdni, jer je Isus pokazao svoje neizmjerno milosrđe za sve nas. To je naša utjeha, to je put svakog kršćanina.

Pjevati: *Milosrđe tvoje veće...*

U milosrđu se ne može pretjerati, u nadi se ne može biti postiđen, niti razočaran. Tješiti može samo onaj tko je pun vjere i ljubavi.

Što je čovjek bez ljubavi?

Osjetljivost za čovjeka i njegove potrebe osobito je resilo slugu Božjega Stadlera, Znao je da u svim potrebnima koje susreće nalazi Krista. Tako je cijeli svoj život imao pred očima potrebne. Njegovo milosrđe bilo je vidljivo u svim njegovim djelima. Sve potrebite stavlja pred lice Božje. Po tim djelima je i sam postao živa Božja, riječ pretočena u ljubav. Stoga je i govorio: „Ljubav je samo nebo...“

Gospodine, potakni nas svojim milosrđem da naša ljubav ne bude iz interesa. Naše srce učini spremnim da možemo biti blizu svima koji su potrebni naše pomoći.

Sestro, brate, ohrabri se. Imaj srce i podimo u pohode onima koji su ucvijeni, žalosni, onima koji nemaju nikoga da im bude blizu u njihovim patnjama i tko bi im iskazao ljubav. Budimo spremni izići iz sebe, darovati sebe, darovati svoje vrijeme; budimo milosrdni.

Zanimljiva misao sluge Božjega je: „Svakog vjernika misli trebaju da idu za tim da poznaju Isusovu ljubav.“

Kao vjernik, sestra, Prijatelj maloga Isusa, zapitajmo se ***koliko ljubimo poput Isusa i koliko smo milosrdni poput Njega?***

Upravo na tu ljubav sluga Božji Stadler poziva i tebe i mene. Lako prihvativim se čini ljubav prema Isusu da se ne traži kao povratak ljubav prema bližnjemu. Kristovo milosrdno srce prostrano je i beskrajno, jer u njemu ima mjesta za svakoga. Takvi bismo trebali biti i ti i ja; svojim životom trebamo ponoviti Isusov život, svima pružiti ruku i srce, za svakoga naći riječ utjehe i svima biti Kristova nada, nada koja tješi. Svakoga učiniti veselijim, radosnjim, svetijim.

Koliko je to moguće?

Sigurno, to nije uvijek lako, ali je uvijek potrebno. Potrebno je izići iz sebe. Ako u čovjeku gledamo samo čovjeka, lako ćemo ga prezreti, osuditi, ražalostiti, a ako gledamo u svakom čovjeku Isusova brata, lako ćemo ga voljeti, prihvatići i utješiti.

Nadbiskup Stadler ističe kako mu je teško pri srcu, žalostan je što toliki vjernici žive u teškomu smrtnome griješu. Žalostan je jer vjernici u takvome griješu puno trpe. Svakog vjernika treba čistiti od teškoga grijeha, potrebno je naći načina približiti Božje milosrđe, a ako se ne učini, ističe nadbiskup Stadler, imat će velikih posljedica. Lijek koji nas ponovno približava k Bogu je sakrament svete isповijedi i molitva. „ne znam ima li istine koju nam Gospodin toliko na srce stavlja koliko molitvu, njome možemo sve isprositi.“

Nadbiskup Stadler prepoznaće one koji su udaljeni od Boga. Koliko nastojanja sluga Božji čini da bi grješniku približio Kristovo milosrdno srce. Potiče svećenike da vjernicima omoguće sakrament pomirenja. Da bismo mogli živjeti po zakonu ljubavi, nadbiskup Stadler nam govori o sredstvima koja nam u tome pomažu: molitva, adoracija i sakramenti. Ljubiti bližnjega, znači - pomagati njegovim potrebama s Isusovim osjećajima dobrote.

Promatrajući Isusa, vidimo da je On ljubio bližnjega ne samo ozdravljajući, tješeći, hraneći, nego i oprštajući grijehu. Trpi za svakoga od nas. Naša ljubav prema bližnjemu ne može se ograničiti samo na neka djela milosrđa; potrebno je dati i vlastito trpljenje. Niti jedan čovjek u svome životu nije

pošteđen kušnje, jer prođe kroz iskustvo boli i patnje. Različiti su oblici patnje.

Sluga Božji ističe da postoje patnje koje su izazvane osobnim grijehom. Čovjek nije oslobođen patnje, bio on bogat ili siromašan, mlad ili star. Milosrdnim srcem dokazujemo da je svaki čovjek naš, a time i Isusov brat.

Kratka šutnja

Gospodine, ja se Tebi prepuštam, čini sa mnom što Te volja. Za sve što učinioš sa mnom – Hvala Ti!. Na sve sam spreman, sve prihvaćam. Neka se samo Tvoja volja izvrši na meni i na svim tvojim stvorenjima, ne težim ni za čim drugim. Bože moj, u ruke Tvoje polažem svoju dušu. Tebi je dajem, Bože moj, svom ljubavlju svoga srca, jer Te ljubim i jer me ta ljubav tjera da Ti se predam.

Pjevati pjesmu: *Kakav prijatelj je Isus ...*

Poticajne misli

Gospodine, otvori i nama oči da vidimo kad nas netko traži za utjehu. Zagrij nam srca da budemo dobri prema svim ljudima. Nahrani nas svojoj Riječju da bismo mogli biti utjeha svima koji su žalosni i nevoljni.

Pomozi nam, Gospodine, da naša ljubav prema Tebi i bližnjemu bude savršena, da se po uzoru sluge Božjega Stadlera - u svemu proslavi Tvoje ime.

Neka nas ovo razmišljanje na temu Stadlerovim stopama u Godini milosrđa hrabri u dosljednoj ljubavi prema bratu čovjeku, kako bi ta ljubav zahvatila naše duše, naše bližnje, naše obitelji. Tada će nas zahvatiti sam Isus. Zato nemojmo dozvoliti da pored nas prolaze oni koji su bez cilja.

Gospodine, Tvoje riječi su nama utjeha: „Dodatak k meni svi koji ste umorni i opterećeni i ja ću vas okrijepiti ... „ Ponekad se i sami osjećamo umornima, opterećenima, žalosnima, zato molimo da nas umorne, opterećene, žalosne Ti krijepiš i tješiš.

Pjesma: *Odzivam se, Isuse ... ili Dodite k meni svi vi žalosni ...*

Gospodine, potakni nam srca na otvorenost da znamo da nam je molitva potrebna za spas. Sluga Božji Stadler svima na srce stavlja molitvu kao glavni posao, Nema milosti gdje se ne moli, „**Molite i primit ćete ...**“

Bože, izvore vječne ljubavi, Oče milosrđa, operi nas od naših grijeha, očisti nas po svome Sinu Isusu Kristu od svih naših nečistoća, osloboди nas od svih ovisnosti i oprosti nam sve naše slabosti. Milosrdni Isuse, nauči i nas da i mi, poput Tebe, budemo milosrdni u praštanju.

Hvala Ti, Gospodine, za slugu svoga - Stadlera - koji nam je svojim življnjem pokazao primjer da je bio čovjek za svakoga. To je izazov i nama danas, jer je bio i otac i majka za drugoga. To je poseban izazov u ovomu našemu vremenu, svakom pojedincu. Nauči i nas, Isuse, da živimo za druge.

Hvala Ti, Gospodine, za dar ljubavi, oprosti nam za trenutke žalosti kada je naše srce bilo zatvoreno prema potrebama drugih i kad u njemu nije bilo mesta za djelo Tvoje ljubavi. Hvala Ti, Gospodine, za spoznaju što se uvijek možemo iznova puniti Tvojom milošću i uvijek biti nove osobe prožete Tvojim Duhom. Neka nas u tome nadahnjuju riječi nadbiskupa Stadlera „Ništa nije plemenitije od ljubavi; ona je kraljica krijeposti ...“

Pjevati: *Imal žalost bilo gdje ...*

s. M. Mrinela Zeko

„Crkva ima zadatak naviještati Božje milosrđe, to živo srce evanđelja, koje na svoj način mora doprijeti do srca i uma svake osobe. Kristova zaručnica mora se ugledati na Sina Božjega, koji ide ususret svima bez iznimke.“ (MV br. 12.)

STADLEROVE STRANICE

Stadlerovo u ožujku, 2016.

U utorak, 8. ožujka 2016. godine, u katedrali Srca Isusova u Sarajevu sestre Služavke Maloga Isusa su, zajedno sa svećenicima, redovnicima i redovnicama, bogoslovima Vrhbosanskoga bogoslovnog sjemeništa, hodočasnicima Prijatelja Maloga Isusa iz Neuma i sarajevskim vjernicima proslavile spomen na prvoga vrhbosanskoga nadbiskupa - slugu Božjega dr. Josipa Stadlera. Ovaj četvrti susret u Godini milosrđa obilježen je temom tjelesnoga djela milosrđa: *Putnika primiti*.

U 17.15 sati sestre su se, zajedno s hodočasnicima iz Neuma, okupile ispred katedrale Srca Isusova kako bi svi sebi najprije posvijestili milost vremena u kojem živimo i mogućnosti da - ulaskom kroz Sveta vrata Sarajevske katedrale - molimo potpuni oprost za sebe ili svoje pokojne, a potom i početka duhovnih vježbi za tridesetak sestara Služavki Maloga Isusa koje će, pod vodstvom p. Damjana Kružičevića, benediktinca s otoka Pašmana kod Zadra, biti u Kući Navještenja na Gromiljaku narednih šest dana. U tom duhu svi su u maloj procesiji ušli u Stadlerovu katedralu moleći Vjerovanje, a na njegovu grobu i na nakane Svetoga Oca.

Kao priprema za euharistijsko slavlje u 17.30 sati bila je meditacija koju je predvodila s. Marija Ane Kustura na temelju spomenutoga djela milosrđa i poslanica nadbiskupa Stadlera. Svetu misu u 18.00 sati predslavio je vlč. Jakov Kajinić, duhovnik na Vrhbosanskom bogoslovnom sjemeništu u Sarajevu, uz suslavlje vlč. Marka Majstorovića, župnika, mons. Pave Jurišića, postulatora kauze za proglašenje sluge Božjega Josipa Stadlera blaženim, vlč. Josipa Kneževića, rektora Vrhbosanskoga bogoslovnog sjemeništa u Sarajevu, vlč. Marka Mikića, vicerektora, vlč. Olivera Jerkovića, ravnatelja

Internata „Sv. Josip“ KŠC-a u Sarajevu, p. Krešimira Djakovića, župnika na Grbavici, vlc. Ive Jezidžića, župnika u Čemernome, te vlc. Ljube Zadrića, đakona.

U prigodnoj propovijedi vlc. Kajinić se osvrnuo na temu tjelesnoga djela milosrđa: *Putnika primiti*, te istaknuo kako je i Sveta Obitelj iskusila patnju i teškoće putnika koji nisu nigdje dobrodošli. „Josip i Marija traže neki kutak. Bilo je to prije dvije tisuće i nešto godina. Morali su iz Nazareta poći u Betlehem na popis. Trebaju konačište. Ali postoje poteškoće. U gradu Betlehemu već je previše svijeta i nemoguće je naći mjesto. Osim toga, tko će primiti pod svoj krov trudnicu koja bi mogla svaki čas roditi? Isus se morao roditi ondje gdje su pastiri čuvali svoja stada. Za njih nije bilo mjesta... Ima li danas mjesta za Isusa? Zaboravljamo li Isusovu riječ: „Što god ste učinili jednome od ove moje najmanje braće, meni ste učinili!“ Sveci nam daju primjer!: sv. Augustin, Ivan od Boga, Ivan Marija Vianney, sluga Božji Josip Stadler... i mnogi drugi.

Kao i svakog osmoga u mjesecu, nakon popričesne molitve svećenici, sestre i okupljeni puk na grobu sluge Božjega Josipa Stadlera izmolili su molitvu za njegovo proglašenje blaženim te molili za daljnji zagovor i blagoslov. Nakon primljena blagoslova sestre, hodočasnici i drugi vjernici ostali su kratko u molitvi kod Stadlerova groba nadajući se njegovu skorom uzdignuću na čast oltara.

s. J.

Stadlerovo u travnju, 2016.

Proslava Stadlerova u travnju obilježena je u sarajevskoj prvostolnici molitvom i slavljem svete mise, na kojoj su sudjelovale sestre Služavke Maloga Isusa, djeca iz Stadlerova dječjega *Egipta*, bogoslovska zajednica, na čelu s odgojiteljima, te brojni vjernici i štovatelji sluge Božjega Stadlera, među kojima su bili mladi Prijatelji Maloga Isusa iz Gromiljaka, predvođeni sestrama Služavkama Maloga Isusa.

U 17.30 sati sestre su započele meditaciju o tjelesnome djelu milosrđa: *Bolesnika pohoditi*, koju je, na temelju poslanica sluge Božjega J. Stadlera, predila sestra M. Marina Piljić. Svetu misu predslavio je župnik - vlc. Marko Majstorović - uz suslavlje mons. Pave Jurišića, postulatora kauze za proglašenje sluge Božjega Josipa Stadlera blaženim, vlc. Damira Ivanovića, ekonoma na Vrhbosanskomu bogoslovnome sjemeništu, vlc. Jakova Kajinića, duhovnika, vlc. Marka Mikića, vicerektora na Vrhbosanskomu bogoslovome sjemeništu, p. Luke Lučića, DI. te vlc. Ljube Zadrića, đakona.

Vlc. Majstorović se u prigodnoj propovijedi osvrnuo i na tjelesno djelo milosrđa, o kojemu su prisutni razmišljali tijekom meditacije, te istaknuo kako

je danas puno onih koji su bolesni bilo na tijelu, bilo na duši. Pohoditi bolesnika, znači - dati mu utjehu, ohrabrenje, snagu za život i, na koncu, pomoći mu ozdraviti. Isus je liječio i duhovne i tjelesne bolesti. I danas želi biti liječnik onima koji su u potrebi, ali želi da i mi budemo spremni biti liječnici jedni drugima, biti blizi jedni drugima. Svetih primjera i uzora u tome imamo puno u povijesti Crkve. Jedan od tih uzora je svakako i naš nadbiskup - sluga Božji Stadler - koji je nastojao živjeti evangelje i provoditi ga u djelo. Gledajući njega, i mi možemo činiti što je do nas i koliko je u našoj moći da budemo jedni drugima utjeha, radost, lijek, kako bi Božje milosrđe doprlo do svih ljudi.

Nakon popričesne molitve okupljeni su u katedrali izmolili molitvu za proglašenje sluge Božjega blaženim moleći njegov zagovor i pomoći da budemo apostoli milosrđa u našoj zemlji, župi i zajednici. Neka Mali Isus usliši naše prošnje na slavu svoga Imena.

s. J.

Stadlerovo u svibnju, 2016.

Sedma uskrsna nedjelja, 8. svibnja, 2016. g. u katedrali *Srca Isusova* proglašljena je i kroz spomen na prvoga vrhbosanskoga nadbiskupa - slugu Božjega dr. Josipa Stadlera. Sestre Služavke Maloga Isusa, zajednica Vrhbosanskoga bogoslovnoga sjemeništa te vjernici grada Sarajeva okupili su se u sarajevskoj prvostolnici u 17.30 sati na zajedničku molitvu i razmišljanje o tjelesnome djelu milosrđa: utamničenika pohoditi, koje je - na temelju djela milosrđa i poslanica sluge Božjega J. Stadlera - priredila sestra M. Ana Marija Kesten.

Svetu misu u 18 sati predslavio je mons. dr. Pavo Jurišić, postulator kauze za proglašenje blaženim sluge Božjega Josipa Stadlera, uz koncelebraciju mons. Bosiljka Rajića, kanonika vrhbosanskoga Kaptola. Liturgijsko pjevanje pod svetom misom animirao je Zbor bogoslova Vrhbosanskoga bogoslovnoga sjemeništa. Po završetku svete mise svi okupljeni su na grobu sluge Božjega izmolili molitvu za njegovo proglašenje blaženim te primili blagoslov.

Meditacija o tjelesnome djelu milosrđa nalazi se na stranici sestara Služavki Maloga Isusa: www.ssmi.hr.

Stadlerovo u lipnju, 2016.

U mjesecu Srca Isusova, na dan kada se Vrhbosanska nadbiskupija, Družba sestara Služavki Maloga Isusa, Prijatelji Maloga Isusa i štovatelji sluge Bož-

jega dr. Josipa Stadlera spominju tog velikog štovatelja presvetoga Srca, okupili su se brojni vjernici, sestre Služavke Maloga Isusa, bogoslovska zajednica u sarajevskoj prvostolnici na molitvu i slavlje sv. mise na nakanu proglašenja blaženim prvoga vrhbosanskoga nadbiskupa.

Molitvu i meditaciju u 17.30 sati na temu tjelesnoga djela milosrđa: umrloga pokopati, koju je priredila s. M. Genoveva Rajić, predvodile su sestre Služavke Maloga Isusa, a svetu misu u 18.00 sati predslavio je vlč. Marko Majstorović, katedralni župnik, uz suslavljе mons. Pave Jurišića, postulatora kauze za proglašenje sluge Božjega Josipa Stadlera blaženim, odgojitelja Vrhbosanskoga bogoslovnoga sjemeništa: vlč. Josipa Kneževića, vlč. Marka Mikića i vlč. Jakova Kajinića, te p. Luke Lučića DI, vlč. Mladena Kalfića, kanclerala Vrhbosanskoga kaptola i još dvojice svećenika.

Prigodnu propovijed uputio je vlč. Jakov Kajinić, duhovnik bogoslova na Vrhbosanskomu bogoslovnome sjemeništu. Podsjećajući na Isusove riječi o važnosti vjernosti u malome, istaknuo je da se sluga Božji Stadler upravo po tim riječima ravnao i od djetinjstva bio vjeran u malim stvarima, osluškujući riječ Božju i poticaje Duha Svetoga. Tako je postupno bio sposoban i mogao činiti velika djela u znak ljubavi Božje prema narodu kojem je bio poslan za pastira. Da bi dočarao važnost malih stvari, vlč. Kajinić je ispričao i priču kako je jedan čovjek sanjao da je, prolazeći ulicom, ugledao prodavnici na kojoj je pisalo „Božji darovi“ i odlučio ući u nju. Za pultom je stajao anđeo, a na policama su bile vrećice, kutijice, posudice i u svakoj od njih jedan dar: Božja ljubav, vjera, iskrenost, pravednost... i sl. Čovjek kaže anđelu što želi: malo ljubavi, malo povjerenja, vrećicu ovoga, kutijicu onoga... i anđeo mu sve to spremi u jednu malu vrećicu. Začudivši se kako je sve to što je on zatražio stalo u tako malu vrećicu, čovjek zapita anđela: Kako to da je vrećica tako mala? A anđeo mu odgovori: Dobri čovječe, mi ne prodajemo gotove darove, nego samo sjemenje, a na tebi je da ga uzgajaš i radiš na njemu kako bi uzraslo i donijelo obilne plodove. To je poruka i nama da zahvaljujemo za Božje darove koje smo sigurno primili i da marljivo radimo na njima, tom malome sjemenu koje može narasti veliko i donijeti obilne plodove.

Po svršetku popričesne molitve svi okupljeni u katedrali su, pod vodstvom mons. Jurišića, na grobu sluge Božjega izmolili prigodne molitve za proglašenje Josipa Stadlera blaženim i primili blagoslov. Sestre Služavke Maloga Isusa su ostale u molitvi na grobu oca Utemeljitelja moleći zagovor za sestre sudionice duhovnih vježbi koje započinju u *Kući Navještenja* na Gromiljaku pod vodstvom p. Zvonke Šeremeta, SCJ. Neka mali Isus blagoslovi naše putove, molitve i srca naša učini po presvetom Srcu svome.

s.J.

SESTRINSKO ZAJEDNIŠTVO

Zagreb

XV. Redoviti provincijski kapitul Zagrebačke provincije

Naše služenje u milosrdnoj ljubavi

U Zagrebu, u samostanu „Antunovac“, Nova Ves 55, od 29. 3. do 2. 4. 2016. g. održan je **XV. Redoviti provincijski kapitul Družbe sestara Služavki Maloga Isusa Zagrebačke provincije Presvetog Srca Isusova i Marijina.**

Tema kapitula bila je ***Naše služenje u milosrdnoj ljubavi.***

Sestre sudionice XV. Redovitog provincijskog kapitula

Kapitul je započeo duhovnom pripremom koju je vodio o. Marijan Zubak, misionar Družbe Krvi Kristove kojim je svojim prigodnim propovijedima u euharistijskim slavlјima duhovno pratio rad sestara.

U izbornom dijelu Kapitula za novu provincijsku glavaricu izabrana je **s. M. Petra Marjanović**, članice provincijske uprave su: **s. M. Mirjam Dedić** zamjenica i prva savjetnica, **s. M. Beatis Čajko** druga savjetnica, **s. M. Viktorija Predragović** treća savjetnica, **s. M. Emanuela Pečnik** četvrta savjetnica).

Nova provincijska uprava

S lijeva na desno: **s. M. Viktorija Predragović**, **s. M. Mirjam Dedić**, **s. M. Radoslava Radek** vrhovna glavarica, **s. M. Petra Marjanović** provincijska glavarica, **s. M. Beatis Čajko**, **s. M. Emanuela Pečnik**

U radnom dijelu Kapitula, u Godini milosrđa, sestre su promišljale o svojem življenju redovničkog života i poslanja u Crkvi. U tome ih je animirao i referat na temu *Srce Isusovo izvor milosrđa i snage za djelatnu ljubav u mojoj zajednici*, koji je pripremila s. Marija Kiš. (SMI)

Sarajevo

Isus govori: volim te, trebam te, računam na tebe!

Pred katedralom *Srca Isusova* u Sarajevu, prije večernje svete mise 8. ožujka 2016., na poziv provincijske glavarice - s. M. Admirate Lučić, okupilo se nas 28 sestara, sudionica duhovnih vježbi, predvođene o. Damjanom Kružičevićem, benediktincem iz samostana *sv. Kuzme i Damjana* s otoka Čokovca na Pašmanu.

Pridružile su nam se i druge sestre koje djeluju i žive u Sarajevu te Prijatelji maloga Isusa iz župe Neum - na čelu sa s. M. Andelinom Perić. Svi smo svečano ušli kroz vrata milosrđa sarajevske katedrale da bismo dobile potpuni oprost uz propisane uvjete. Prije svete mise sudjelovali smo u duhovnomeditativnoj molitvi, koju sestre pripremaju svakog osmog u mjesecu u Godini božanskoga milosrđa za proglašenje blaženim sluge Božjega Josipa Stadlera. Za ovu prigodu molitvu je priredila s. M. Maria-Ana Kustura, a pridružili su nam se i sestre drugih zajednica, bogoslovi i ostali vjernici. Usljedilo je euharistijsko slavlje, koje je, na spomenutu nakanu, predvodio duhovnik u Vrhbosanskom bogoslovnome sjemeništu - vlč. Jakov Kajinić, uz koncelebraciju nekoliko svećenika, među kojima su bili postulator kauze - mons. dr. Pavo Jurišić - i katedralni župnik vlč. Marko Majstorović.

Sestre i hodočasnici pred Stadlerovom katedralom

U našoj Kući Navještenja na Gromiljaku smo od 8. do 14. ožujka sudjelovale na duhovnim vježbama, koje je predvodio otac Damjan. Okvirna tema duhovnih vježbi bila je bazirana na temu Božanskoga milosrđa, potkrijepljena dokumentom i citatima pape Franje. Brojnim razmatranjima i prigodnim homilijama tijekom euharistijskih slavlja otac Damjan je iznosio lijepe i poticajne misli utemeljene na Evandelju. Svojom jednostavnošću izraza te životnim monaškim iskustvom budio je u nama entuzijazam za oduševljeni samostanski život. Posvijestio nam je naš redovnički cilj: živjeti, služiti, biti za KRISTA.

U ozračju tištine pokušale smo osjetiti šutnju i čuti u svome srcu što Gospodin govori svakoj od nas. Šutnja je preduvjet da srce čuje Božju Riječ. Šutnja je prostor gdje se Isus rađa. Kao što kaza naš duhovnik: potrebno je težiti prema kršćanskoj savršenosti i svetosti te osluškivati Božju Riječ koja nas čini apostolima Isusa Krista. Biti svet, znači biti - drugačiji. Iako smo nesavršeni ljudi, ipak smo pozvani na svetost i savršenost, jer svet je - naš Bog. Pozvani smo biti potpuni i cjeloviti, kao što je cjelovit naš Bog nebeski. Nикоме од нас таја цјеловитост и потпуност није иста. А плод Духа Светога јест разлиčитост која чини јединство. Сваки дан треба бити другачији од самога себе да би разумio свога ближnjega i mogao svakodnevno iskazivati i živjeti milosrdnu ljubav.

Lijep primjer iznio nam je otac Damjan. U samostanu postoje samo dvije osobe: ISUS KRIST, s kojim se trebam uspoređivati, i JA - osoba s kojom se trebam boriti.

Veoma tanka nit dijeli sveto od svjetovnoga. Tu granicu čuva naša molitva koja je komunikacija i veza s Bogom i graditelj zajedništva sa sestrama. Ako se ta veza izgubi, vrlo lako se može dogoditi da se živi praktični ateizam u samostanskom životu, što predstavlja napast modernoga vremena. A Gospodin traži само jedno: da smo u zajedništvu s Njim i da služimo svojoj braći i sestrama, svojim bližnjima.

Svaka od nas ponovno se spustila u tišinu svoga bića i osluškivala trudeći se održati vezu s Bogom. Otac Damjan je to usporedio s internetskim signalom: prva i najjača crtica na simbolu internetske veze jest MOLITVA, zatim SLUŽENJE, BRATSKA LJUBAV i PONIZNOST. Što je taj signal jači, bliži smo ne samo Bogu nego i čovjeku.

Otac Damjan je naglasio da poniznost nije za kukavice nego za hrabre i odvažne u naviještanju Krista. Ova četiri elementa imaju dvije zajedničke karakteristike, a to su ŠUTNJA i OTVORENOST prema drugome. Trebam imati čist pogled u vlastito srce. Istina je, kako duhovnik kaza, da u životu zavolimo osobe s kojima ulazimo u dijalog i ostvarimo komunikaciju. Neka naš dijalog s Gospodinom bude trajni poticaj i motivacija da budemo u dijalogu

sa svakom sestrom. Lijepa poticajna misao jest i ta da u ovom svijetu postoje osobe koje već volim i osobe koje ču tek zavoljeti. To je moj zadatak, zadatak svake od nas. Redovnički život nije gluma, nije umjetan i neprirođan. To je život u istini gdje se pokazuje, živimo li za Boga ili ne? Oni koji žive za Boga, žive radosno. Ako nema RADOSTI, nema Evanđelja, nema ni Isusa.

Milosrđe je konkretna ljubav na djelu. Ono se uči u poslušnosti, na primjeru Isusa koji je uvijek bio milosrdan, ali i potpuno poslušan Ocu nebeskomu. Milosrđe dolazi iz dubine čovjeka da bi dotaknulo dubinu drugog čovjeka. Cilj našeg života je ostvarivati zapovijed ljubavi. Model nam je sam Isus Krist.

Imale smo lijepo milosne dane ispunjene šutnjom i molitvom. Na primjera proroka Jone i Jeremije dotaknule smo teme milosrđa, milosti, služenja, djela ljubavi, redovništva, posta... promatrajući sve to kroz zajedništvo s Bogom i bližnjima u raznim kušnjama i strahovima koji kradu mjesto ljubavi. Ne smijemo nikada zaboraviti riječi koje nam je Gospodin uputio kad nas je pozvao: VOLIM TE, TREBAM TE, RAČUNAM NA TEBE.

Zato dopustimo da nas Bog mijenja, jer kad on pobjeđuje, mi nismo gubitnici, kao što je to slučaj u ovome svijetu. Kad Isus pobijedi našu samovolju, strah, tvrdoću, onda nismo poraženi nego smo preobraženi, a nikada uobraženi. Dionici smo Isusove svemoći po tome što možemo praštati i biti milosrdni.

Zahvalne smo Gospodinu za oca Damjana koji je Božja duša te naviješta Krista lijepim, dubokim i lako razumljivim riječima. Zahvalne smo za ove milosne dane odmora od svakodnevnih dužnosti i za vrijeme tih i sabrane molitve. Posebno smo zahvalne s. Ljilji i cijeloj zajednici sestara na Gromiljaku koje nas lijepo primiše i ugostiše u ovoj Godini milosrđa sestrinski se brinući da nam ništa ne nedostaje. Veliko hvala našoj marnoj kuharici s. Damjani koja nas je svaki dan brižno hranila te s ljubavlju priređivala slasnu hranu da bismo mogli nesmetano svoj duh usmjeriti ka Gospodinu.

Drage sestre, pokušajmo nakon ovih blagoslovljenih dana doći blizu jedna druge, vidjeti jedna drugu, smilovati se, pristupiti, liječiti rane, a ne zadavati ih. Budimo i mi svojim životom i djelom vidljivo i prepoznatljivo Božje Milosrđe.

s. M. Suzana Malešić

Preduskrsna duhovna obnova za redovnice grada Splita i okolice

U splitskom samostanu Gospe od Zdravlja u nedjelju 13. ožujka održana je preduskrsna duhovna obnova za redovnice grada Splita i okolice. Biskupski delegat za redovnice fra Petar Lubina nakon pozdrava uveo je preko 150 okupljenih sestara u Službu riječi ističući kako je "u vremenu u kojem živimo sve manje razumijevanja, dobrote, ljubavi i milosrđa, pa je zato sve više zavisti, nerazumijevanje, mržnje i nemilosrđa koji unose strah, nemir i beznađe". Zato se "obitelji sve više zatvaraju bračnom zajedništvu jednog muškarca i jedne žene kao i rađanju, i postaju sve nemilosrdnije prema svojoj djeci, pa je sve više izranjene djece i mladih. Ako želimo i dalje biti djelotvoren znak Božjeg djelovanja u Crkvi i svijetu, normalno je da sve više odbačenih traži nas i očekuje da ih prihvatimo, da postanemo uho onima koje drugi ne žele saslušati, da razumijemo one koje drugi neće da razumiju, da pokažemo ljubav onima koji nisu ljubljeni, da budemo savjetnici onima koji zdvajaju, učitelji neukima, upućivači na pravi put grješnicima, utjeha žalosnima, oproštenje uvrijedenima... Da bismo to uspjeli, tijekom Jubileja milosrđa pozvani smo najprije zaživjeti ispravan odnos prema Bogu i osjetiti njegovu dobrotu i ljubav."

Nakon Službe riječi prigodno razmatranje na temu "Ne plačite nada mnom!" (Lk 23, 28) održala je dr. s. Miljenka Grgić, splitska Služavka Malog Isusa. Počela je povezujući Lukin evanđeoski tekst s 5. korizmenom nedjeljom poznatom u puku kao Gluha nedjelja. Preko primjera pobožnosti križnog puta, Gospina plača i sličnih, posebno onih vezanih uz muku Isusovu, na koje smo često navezani osjećajem, uvela je u problematiku zdrave kršćanske duhovnosti. Istaknula je kako smo redovito

usmjereni na osjećaje i svoje suojećanje s Isusom koji podnosi muku i Marijom koja u njoj sudjeluje, a ne na duhovnosti: da živimo ono što vjerujemo, da učimo od Isusa i Marije kako se muka podnosi i njih naslijedujemo. Osvrnuvši se pritom na starozavjetnu zabranu pravljenja kipova i slika, objasnila je njezin smisao i Božju volju tom zapovijedu kako se ne treba zadržavati na slikama i kipovima, na onomu što osjećamo i vidimo nego na duhovnosti. Raščlanjujući zatim Lukin evanđeoski tekst (23, 26-31) rečeniku po rečenicu, a dijelove i riječ po riječ, zaustavila se na značenju i smislu

Isusovih riječi jeruzalemskim ženama, da ne plaču nad njim nego nad sobom i djecom svojom. Žene nisu ubrojene među "silno mnoštvo svijeta" koje je za Isusom išlo, što znači da su to bili muškarci i žene koji su stajali uz vjerske i narodne vođe koji su se Isusu usprotivili, nego su bile one koje su se njima usprotivile i pošle za Isusom, što znači da su Isusa podržale. Poručujući im da ne plaču nad njim nego nad sobom i djecom svojom, znači da hoće da one nastave njegovu zadaću, spašavati svijet, dovoditi ga Bogu, za nj umirati. Primjenila je to Isusovo poslanje na nazočne redovnice, Bogu posvećene, koje su jednako tako ostavile svijet i Bogu se posvetile, primjećujući da je i njihova zadaća danas u hrvatskom narodu ići na periferije, ljude dovoditi k Bogu. A takvih sigurno ima među hrvatskim redovnicama mnogo.

Po završetku razmatranja, nakon obavijesti i zaključka s blagoslovom, sestre su imale prigodu za sakrament pomirenja, pri čemu su im bili na raspolaganju franjevci iz samostana.

Preuzeto: <http://www.ssmi>

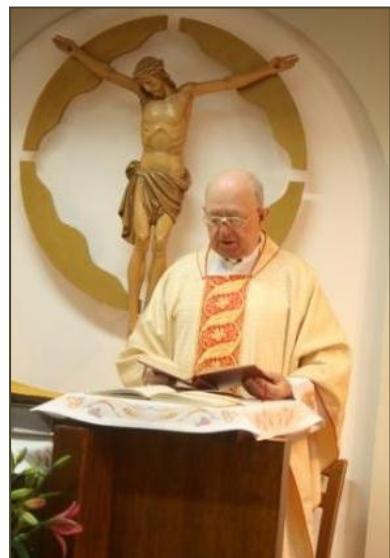
Split

Obilježen dan Zaštitnika Provincije

Sv. Josip, zaručnik blažene Djevice Marije i Isusov poočim, odabran je za zaštitnika naše Splitske provincije. U provincijalnoj kući, Samostanu sv. Ane u Splitu, za ovaj blagdan sestre su se pripremale molitvom. Kroz devet dana u samostanskoj kapeli slavila se sv. Misa uz redovitu molitvu devetnice sv. Josipu. Uoči samog blagdana u kućnoj kapeli bilo je izloženo Presveto cijeli dan, pred kojim su sestre klečale i molile za svoje osobne potrebe kao i za cijelu Provinciju.

Na sam blagdana sv. Misu predslavio je mons dr Josip Delić, ujak naše s. Vesne. U homiliji istaknuo je molitvenu zaštitu sv. Josipa, kojeg je Hrvatski sabor proglašio zaštitnikom našeg naroda. O njemu u sv. Pismu piše oskudno, ne spominje nijedna riječ koju je on izgovorio. Kao svetac, nama je i zaštitnik i zagovornik.

Naš otac Utemeljitelj, čije je ime nosio, posebno je štovao sv. Josipa jer je znao da u

svim kriznim situacijama, njegova zaštita i njegov zagovor neće izostati. Kroz prošlost naš narod bio je izložen različitim pogibeljima i kušnjama, gdje su u pitanje dolazile osnovne vrijednosti. Pokušavao se umanjiti utjecaj vjere i vjerskog odgoja, tako da je bila napadana obitelj u svom temelju. I danas je obitelj ugrožena. Djece je sve manje, obitelji se raspadaju, roditelji se razilaze. Danas nam je na poseban način potrebna pomoć i zaštita sv. Josipa.

Molimo ga za naš narod, za vašu Družbu i Provinciju, kao i da vaš otac ute-meljitelj, sluga božji dr Josip Stadler bude što prije podignut na čast oltara. Ovo je samo dio misli koje je s nama podijelio Predslavitelj.

Pod sv. Misom izmolile smo posvetnu molitvu sv. Josipu. Sestre su svojim sudjelovanjem i pjesmom uljepšale misno slavlje. Druženje je nastavljeno za zajedničkim stolom.

s. M. Laudes Bosančić

Haiti

Čestitka za svetkovinu sv. Josipa

Draga časna majko sestro Radoslavo!

Kroz devetnicu sv. Josipa na poseban način smo molili za Vas i našu dragu Družbu da nas sve njegov krjeposni primjer pouči živjeti volju Božju i biti uvijek otvoren Božjoj Providnosti.

Kod Vas je sutra patron Kuće pa od sveg srca čestitamo sa željom da Vas sv. Josip obdari milošću potrebnom za vođenje naše drage Družbe.

Nismo Vam se dugo javljali, nadamo se da ste nam dobro?!

Mi smo Bogu hvala dobro i Bogu zahvaljujemo za milosno služenje Malenom u malenima na Haitiju. Nama vrijeme jako brzo leti, pa evo već se spremamo za treću proslavu Uskrsa na Haitiju.

Vaš časna Majko i cijelo Vaše vijeće srdačno pozdravljamo i pratimo našim molitvama. I mi se preporučamo u Vaše molitve kako bismo u Stadlerovu duhu mogli izvršti naše poslanje ovdje na Haitiju.

s. Liberija i s. Ana, a pozdravima i čestitkama se pridružuje i s. Mirjam.

Sarajevo

Kardinal Vinko Puljić posjetio djecu i sestre u Stadlerovu dječjem Egiptu

Kardinal Vinko Puljić, nadbiskup i metropolit vrhbosanski, je - u pratnji osobnoga tajnika - vlč. Bojana Ivešića - i svoje sestre Blanke, na uskrsno poslijepodne, 27. ožujka 2016., pohodio djecu *Stadlerova dječjega Egipta* u Sarajevu i sestre *Služavke Maloga Isusa* koje roditeljskom brigom i majčinskom ljubavlju brinu o djeci kako bi ona jednoga dana postala zrele i odgovorne osobe sposobne za samostalan život i rad.

U dvorištu samostana *Egipat*, na sarajevskim Bjelavama, uzoritom je kardinalu Vinku dobrodošlicu zaželjela provincijska glavarica - s. M. Admirata Lučić - u pratnji djece i sestara *Služavki Maloga Isusa*, ne samo onih koje djeluju u Stadlerovu Egiptu nego i u zajednicama Vrhbosanske nadbiskupije, Apostolske nuncijature i Duhovnoga centra *Kuće Navještenja*.

Uzoriti kardinal Vinko čestitao je Uskrs i izrazio svoju pastirsку blizinu i brigu. Tom prigodom djeci je uručio darove i košaru s uskrsnim pisanicama.

Druženje djece i kardinala Vinka prošlo je u radosnom zajedništvu protkanu pjesmom, razgovorom, izvlačenjem darova i natjecanjem za najjaču pisanicu.

Sestre i djeca u SDE s kardinalom Vinkom Puljićem

U ime sestara *Služavki Maloga Isusa* i djece o kojoj sestre skrbe, uzoritom je kardinalu Vinku riječi zahvale na posjetu i čestitanju Uskrsa uputila provincijska glavarica - sestra Admirata. Ona je zahvalili posebno istaknula blizinu i pastirsку brigu kojom uzoriti Vinko prati odrastanje djece *Stadlerova dječjega Egipta*, te ih, poput prvog vrhbosanskoga nadbiskupa - sluge Božjega Josipa Stadlera - redovito pohodi i s njima podijeli radost kršćanskih blagdana, posebno Uskrsa i Božića.

s. M. Kristina Adžamić

Sveta zemlja

U Isusovoј domovini

Milosrdni poput Oca - bilo je geslo za 120 hodočasnika u Svetu zemlju, u organizaciji Hrvatske katoličke župe Offenbach i Kelkheim, u Njemačkoj, u suradnji s agencijom *Ichtys travel* iz Splita, od 28. ožujka do 4. travnja 2016., a stručno su ga vodili dr. fra Ante Vučković, profesor na KBF-u u Splitu, i predstavnica *Ichtys travela* - Nataša Bulić.

Zahvaljujući najstarijem bratu Ivanu, mogla sam i ja hoditi stopama Isusa Krista i osjetiti malo opojna mirisa tih krajeva kojima je hodao naš Spasitelj.

Hodočašće je počelo u Nazaretu, u gradu Isusova odrastanja, posjetom Bazilici navještenja koja je sagrađena u blizini Marijine kuće. Već prvoga dana, po samom dolasku, slavili smo sv. misu u bazilici gdje se od najranijih vremena časti Otajstvo Navještenja i gdje je andeo Gabrijel navijestio Mariji da će začeti i roditi Isusa. Ono što srce doživjava u trenutcima dok gleda špilju tajne Navještenja, gdje je počela povijest našega spasenja, teško je opisati riječima, a slaviti sv. misu na mjestu gdje se utjelovio Bog, nemoguće je opisati. Tu nije bilo previše riječi. Moglo se samo gledati, diviti se, razmišljati u svome srcu o silnim djelima koja je Gospodin učnio

na tome mjestu i zahvaljivati. Nazaret je „DA“ Božjem planu spasenja. Nakon toga posjetili smo crkvu sv. Josipa, Sinagogu Isusova djetinjstva. U dvorištu bazilike, uz mnoge druge, nalaze se mozaici hrvatskoga nacionalnoga

svetišta Marije Bistrice i mozaik Gospe Kondžilske. Hodočašće je nakon toga, nastavljeno na brdo Tabor, mjestu Gospodinova preobraženja, i u Kanu Galilejsku, u kojoj su bračni parovi obnovili svoja bračna obećanja.

Idućega dana odlazimo na područje Galilejskoga jezera. Zadržali smo se kratko na Brdu blaženstava, gdje je Isus izrekao poznati govor na Gori o blaženstvima. Tu smo slavili svetu misu na „otvorenom“, koju je predvodio duhovni voditelj hodočašća - dr. fra Ante Vučković - u koncelebraciji sa župnicima dotičnih župa - fra Marinkom Vukmanom i fra Tomislavom Dukićem. "Isus dolazi prvi na brdo, a za njim mnoštvo", istaknuo je fra Ante Vučković u svojoj propovijedi. "To podučavanje traje do dana današnjega. Kad se nahranimo vjerom, onda život ima duboki smisao, jer smo tada trajno povezani s Bogom", rekao je. "Bog ne traži od nas, On nam se daje. On dolazi, ljubi, sebe daje i želi da živimo od njega. Bog je izvor života", zaključio je. Nakon sv. mise obilazimo crkvu umnažanja kruha i ribe. Nastavljamo nekoliko minuta pješačenja do crkve Petrova primata. Potom smo zaplovili barkom po Galilejskome jezeru, koje je Isus posvetio svojom prisutnošću i svojim čudima. Doticali smo istu vodu koju su doticale Isusove svete ruke i noge. Kraj ovoga jezera Isus je utišao oluju, hodao po jezeru, pozivao neke svoje učenike. On je, na i oko ovog jezera, učinio desetak čuda koja su zapisana u Novome zavjetu. Sve je to ostalo duboko u sjećanju.

Nakon toga idemo do Kafarnauma, grada gdje se Isus nastanio nakon što napušta Nazaret. Budući da je tu najviše boravio, to postaje Njegov grad. Karfanaum je središte Njegova javnog djelovanja. Ni u jednom drugome gradu Isus nije izrekao više govora kadli u Karfanaumu. Ni u jednom drugom gradu Isus nije učinio toliko čuda kao tu. Prisjetimo se samo nekih: ozdravljenje stotnikova sluge, Jairove kćeri, ozdravljenje Petrove punice, opsjednutoga sotonom, žene od krvarenja i mnogih drugih. Tu Isus poziva Mateja carinika. Bila su to nezaboravna iskustva, neponovljive emocije i nesvakidašnji sadržaji.

U poslijepodnevnim satima slijedi vožnja dolinom rijeke Jordana u Judeji i u večernjim satima dolazak u grad Betlehem. Betlehem je najveći od svih gradova, jer nam se u njemu rodio Spasitelj svijeta. Posjetili smo Baziliku Isuso-

va rođenja. Ušli smo u nju kroz mala vrata koja se zovu vratima poniznosti iz jednostavnog razloga, budući da čovjek pri dolasku na ovo sveto mjesto mora doći ponizan, dakle pognute glave. Pognute glave smo ušli i mi u Baziliku rođenja, koja je inače najstarija sačuvana bazilika u Svetoj zemlji. Sišli smo u Špilju rođenja Gospodinova. Ovo je jedno od najsvetijih mjesta za nas kršćane. Na tome međstu Isus je prvi put dotaknuo zemlju. Tu se zbila ona čudesna betlehemska noć koja se u božićno vrijeme s toliko ljubavi, topline, žara i radosti opjeva. Prilikom dolaska u špilju bilo je toliko te silne miline i ljepote u srcu. Špilja je podijeljena u dva dijela. Prvi je dio prostor samog Isusova rođenja gdje se nalazi srebrena četrnaestokraka zvijezda s natpisom, na latinskom: „Ovdje je Djevica Marija rodila Isusa Krista.“ Drugi dio špilje je dio jasala, gdje je Marija stavila dijete Isusa nakon što ga je umotala u povoje. Na ovome su mjestu pastiri, prvi od ljudi, došli kleknuti pred djete Isusa. Nasuprot ovim jaslama nalazi se oltar mudraca, gdje su se mudraci poklonili i prinijeli darove do nogu novorođenoga Kralja i Spasitelja.

Uz samu baziliku nalazi se crkva sv. Katarine Aleksandrijske, gdje smo slavili svetu misu. Posjetili smo zatim Špilju mljeka, u koju se Marija sklonila kad je čula da Herod želi pobiti nevinu dječicu. Potom odlazimo u mjesto Isusova preteče koje se zove Ain Karem, u koje tradicija smješta rođenje Ivana Krstitelja. To je mjesto gdje su živjeli Zaharija i Elizabeta, a i mjesto gdje je Marija pohitila u gorje u grad Judin, kako kažu evanđelja. Tu je veličanstvena crkva Marijina pohodenja Elizabeti. Cijelo to zdanje prikazuje taj događaj slaveći Mariju. Tu Marija izriče svoj veličanstveni „Veliča“.

Četvrti dan je bio dan posjeta kršćanskome Sionu, dvorani Posljednje večere, gdje smo slavili svetu misu, zatim nastavili posjet crkvi Gospina usnuća, Kapeli bičevanja i Kapeli osude, a posjetili smo i židovsku četvrt i Zid plača. Petoga dana smo krenuli s Maslinske gore, polako se spustivši do crkve *Očenaša*. Isus je tu često boravio sa svojim učenicima naučivši ih molitvu *Očenaš*. S toga je mjesta Isus također slavno uznesen na nebo. Spustili smo se u podnožje Maslinske gore u Gecemanij, ili Maslinski vrt, mjesa Isusove boli, Judinog poljupca i mjesa u kojem je započela Isusova smrtna agonija. I upravo uz taj Maslinski vrt sagrađena je prekrasna *Bazilika smrtne tjeskobe*. U središtu prezbiterija nalazi se kamen Isusove tjeskobne muke. Bazilika je pravljena tako da se dočara noć. Sve je u simbolici noći. Unutrašnjost bazilike odiše tjeskobom, šutnjom, meditacijom. Malo dalje nalazi se crkva Gospina groba koju smo također obišli. Tu je Marija ležaža prije nego je uznesena na nebo.

Šestoga dana dolazimo u Jeruzalem, grad u kojem je okončana povjest spasenja, realizirana u Isusu Kristu. U Jeruzalemu se zbio Pashalni misterij: posljednja večera, muka, smrt i uskrsnuće. Jeruzalem je grad koji u sebi spaja brojne kontraste. Ovo je grad koji je svet kršćanima, muslimanima i

židovima. Evo, došli smo do najsvetijega mjesta za kršćane, do Bazilike Uskrsnuća ili Svetoga groba, a to je zapravo Golgota, ili Lubanjsko mjesto. Za nas kršćane je to najsvetije mjesto jer u njegovu okrilju žive i danas spašenjski događaji: Isusova muka, razapinjanje na Kalvariji, uzdignuće na križ, smrt u strašnim mukama, polaganje u grob, uskrsnuće iz groba. Sve je to pod krovom ove bazilike. Ta bazilika, i sve što je istrpjela kroz povijest, i danas podsjeća na trajnu Isusovu muku. Unutrašnjost joj je obavijena tamom. Unatoč tomu, srce ostaje zadržano zbog prevelike ljubavi koju je Otac naš nebeski iskazao prema nama u svome Sinu upravo na tome mjestu. Ali srce može i zaboljeti zbog tolike podijeljenosti toga svestoga mjesto. Tog dana smo doživjeli vrhunac hodočašća - slaveći sv. misu na Isusovu grobu.

Ta sveta mjesta treba vidjeti, osjetiti, doživjeti ih. Jer, ništa ne može zamijeniti klečanje na Kalvariji, mjestu gdje je Isus izdahnuo, te dodirivanje kamena gdje je bio zabijen Isusov križ i na kojem se proljevala predragocjena krv kojom smo otkupljeni. Teško je, zasigurno, i zamisliti kako je to ući u Grob, iz kojega je zasjala svjetlost uskrsnuća i pored kojega je anđeo kazao: "Nije ovdje! Uskrsnuo je!" Neopisiva su uzbudnja nasloniti glavu na mjesto gdje je Gospodin ležao tri dana. Sve su to događaji koji će ostati zapisani u srcima onih koji su posjetili to najsvetije mjesto.

Sedmi dan, Dan Gospodnji, nedjelja, obilježen je posjetom Pastirskome polju, gdje smo slavili sv. misu. Tu su hodočasnici posjetili Crkvu anđela i veliku špilju koja je najvjerojatnije bila nastanjena i u Isusovo vrijeme. Tijekom hodočašća bili smo i u Judejskoj pustinji, gdje je Isus bio kušan. Na rijeci Jordanu obnovili smo krsna obećanja, a imali smo priliku okupati se i na Mrtvome moru. Posjetili smo i Kumran, gdje su pronađeni kumranski zapisi.

I naše je hodočašće imalo svoj kraj. Sjetili smo se dodira Božje ljubavi koji se dao toliko puta osjetiti u tim krajevima. Sve to pomaže boljem razumijevanju evanđelja, i ta mjesta nisu nikako kako ih mi zamišljamo. Tu je i moliti drugačije, jer osjećaji prorade, a molitva je žarča, usrdnija i dublja od one svakodnevne. Sve to nekako čini ispunjeniji život.

Osmoga dana, u ranim jutarnjim satima, slijedio je povratak kući. Nakon posjeta svetim mjestima kojima je hodio Isus, naš Bog, ne može se ostati ravnodušnim.

S. M. Kata Zadro, hodočasnica

Gromiljak

Proslava patrona Kuće Navještenja

Sestre Služavke Maloga Isusa sa Gromiljaka proslavile su u ponedjeljak - 4. travnja 2016. godine - zaštitnika svojega samostana – Blagovijest. Svečano misno slavlje u 18 sati predvodio je mons. Ivo Tomašević, generalni tajnik Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine.

U svojoj sadržajnoj propovijedi mons. Ivo je progovorio o Božjoj blizini izraelskomu narodu, ali i o „tvrdoći šije“, tj. neposlušnosti naroda. No, to nije spriječilo da se Bog udomi u tom narodu. Istaknuo je kako je upravo Blagovijest svetkovima kojom slavimo udomljenje Sina Božjega među nama. Mons. Ivo se potom usmjerio na važnost slušanja. Prisjetio se kako su mu roditelji uvijek govorili: Slušaj i budi dobar! Kazao je kako je Isus slušao Mariju i Josipa, On je u svemu slušao glas Božji. Ako i mi budemo slušali Isusa, ići ćemo sigurno putem dobra, putem spasenja. Kao uzor poslušnosti dao je Mariju, te zaželio da ju naslijedujemo u poslušnosti.

U Euharistijskome su slavlju sudjelovale sestre iz obližnjih zajednica, kao i vjernici župe i Prijatelji Maloga Isusa. Tijekom mise upriličen je obred primanja u pripravništvo Društva Prijatelja Maloga Isusa. Nakon misnoga slavlja uslijedilo je zajedničko druženje u sestrinskoj blagovaonici. Pri kraju slavlja nazočne je pozdravila provincijska glavarica - s. M. Admirata Lučić - koja se prisjetila dogadaja iz 1989. godine kada su sestarski samostan u Sarajevu posjetila dvojica župljana iz Gromiljaka izražavajući želju da i njihova župa ima svoje sestre. Navela je i daljnje korake, te se prisjetila preč Franje Bulića kojega je nazvala „duhovnim ocem zajednice u Gromiljaku“.

s. M. Ljilja Marinčić

Vukovar

Hodočašće u Svetište Božanskoga milosrđa na Ovčaru kod Đakova i na Ovčaru u Vukovaru - mjesto stradanja u Domovinskom ratu

U organizaciji Provincijske uprave, u subotu, 16. travnja 2016., sestre Služavke Maloga Isusa Sarajevske provincije su, u duhu Jubileja Božanskoga milosrđa, hodočastile na dviye Ovčare: Ovčaru kod Đakova, gdje je u novom svetištu uzdignuto Božansko milosrđe kao svjedočanstvo bezuvjetne ljubavi, a potom na vukovarsku Ovčaru, gdje su živa sjećanja na patnju čovjeka i na zlo koje je čovjek sposoban učiniti čovjeku.

Jubilejska godina je godina radosti i klicanja radi milosti oprosta koju nam dariva Bog i poziva nas da i mi darujemo drugima oprost što ga sami primisimo. Sjećanje na Božji oprost je blagodat. Zgusnuto je u vremenu kao snažan poticaj u spoznaji istine. Istine o milosrdnom Bogu, i istine o čovjeku pozvanom na svjedočanstvo primljena milosrđa i oprosta.

Naši hodočasnički koraci u svjetlu milosrđa Utjemeljiteljevom rodnom biskupijom, u Svetoj godini Božanskoga milosrđa započeše ranih jutarnjih sati, u 5 sati 16. 4. 2016., ispred *Vrhbosanske bogoslovije*, zatim samostana *Egipat* u Sarajevu. Malim autobusom *Centrotransa*, u organizaciji gospodina Šime Bakula iz Kiseljaka i pratinju arkandela Rafaela, naših nebeskih zaštit-

nika, te uz zagovor utemeljitelja – sluge Božjega nadbiskupa Stadlera - krenusmo preko Zenice, Doboja, Bos. Šamca, do Ovčare kod Đakova – Svetišta Božjega milosrđa. Putem se molilo i povremeno zaustavljal.

U Visokom nam se pridružiše sestre iz Gromiljaka, u Zenici sestre iz naših kuća u Vitezu, te u Doboju sestra iz Doboja. U Svetište Božjega milosrđa na Ovčari kod Đakova stigosmo oko 10 sati. Tamo nas dočekaše naše sestre iz Voćina i vlč. Miro Tomas – upravitelj svetišta.

S molitvom za jubilarni oprost i pjesmom hodočasnika nas 32 uđosmo u Svetište te sakramentom pomirenja i osobnim molitvama pripravismo dušu za slavlje svete mise: s. M. Admirata Lučić, s. M. Andja Vranješ, s. M. Kristina Adžamić, s. M. Hinka Rogalo, s. M. Anica Matošević, s. M. Klara Jerković, s. M. Jelena Jovanović, s. M. Sandra Kapetanović, kandidatka Ivka Martinović, s. M. Bertila Kovačević, s. M. Rudolfa Paradžik, s. M. Svjetlana Leko, s. M. Lucija Blažević, s. M. Bernardina Šarić, s. M. Niceta Rajković, s. M. Petra Andrejić, s. M. Nataša Ćužić, s. M. Damjana Crnković, s. M. Monika Mrkonjić, s. M. Genoveva Rajić, s. M. Ljilja Marinčić, s. M. Ana Prkić, s. M. Stana Matić, s. M. Krunoslava Adžamić, s. M. Vladislava Blažević, s. M. Pavka Dujmović, s. M. Doloroza Dadić, s. M. Tereza Dokić, gospođa Ankica Prkić, gospodične Sanja Kapetanović i Thereza Mayer, te vlč. Marko Majstorović - župnik u sarajevskoj katedrali. U misnome slavlju pridruži nam se i rodbina sestara koja živi u Đakovu i okolici.

Svečano euharistijsko slavlje predslavio je vlč. Miro Tomas, uz koncelebraciju vlč. Marka Majstorovića – župnika katedralne župe u Sarajevu. U prigodnoj propovijedi vlč. Tomas istaknu poruku sv. Faustine o Božjem milosrđu, posebno sažetu u riječima: *Isuse, uzdam se u Tebe!* Pouzdanje – povjerenje u Boga koji je milosrdni Otac važno je za dušu svakoga čovjeka. Ono je oslonac i lijek za rane duše i civilizacije suvremenoga čovjeka. U svijet današnjice, u kojemu prevladava gledanje kroz dobitak i gubitak, Bog donosi besplatnu i bezuvjetnu ljubav samo s jednim ciljem – radi spasenja i sreće čovjeka. Vlč. Tomas je propovijed završio riječima: *Imam jednu radosnu vijest za vas: Sestro - Brate - Isus Te voli! Isus baš tebe želi u svojoj službi, ...*

Oko 12 sati pohodismo samostan *Svetoga Josipa* sestara karmeličanki u Đakovačkoj Breznici. S njima izmolismo liturgijsku molitvu Srednjega časa te nastavismo put prema Vukovaru.

Gospodin Mario Drobina dočeka nas u Vukovaru i povede u *Vukovarsku bolnicu* - Opću županijsku bolnicu grada Vukovara. Bolnica je jedan od poznatijih simbola patnje grada Vukovara i njegovih stanovnika iz vremena Domovinskog rata. Tamo u 14 sati pogledasmo kratki film o stradanju ljudi u Vukovaru, posebno bolesnika i ranjenika vukovarske bolnice. U sklopu bolnice nalazi se stalna muzejska izložba *Mjesto sjećanja - Vukovarska bolnica 1991.* koja je otvorena za posjetitelje. Prođosmo kroz te prostore s molitvom za sve žrtve rata, za milost praštanja i izlječenja ratnih rana, za mir i poštovanje među ljudima, ...

Iz vukovarske bolnice otiđosmo do crkve *Svetih Filipa i Jakova*. Tu nas primi fra Mario Zubak. Izruči nam pozdrave fra Ivica Jagodića, župnika, i fra Marijana Glamočaka, župnoga vikara, te nas upozna s poviješću crkve i samostana; sa životom franjevaca u Vukovaru, posebno za vrijeme rata; sa sudbinom zaštitnika grada - sv. Bone. U dvorani pogledasmo film o stradanjima u Vukovaru, gradu u kojemu sudbinu naroda dijeliše njihovi svećenici Fra-

njevc i časne sestre Križarice. Na kraju nas fra Mario ugosti u blagovaonici njihova samostana, u kojoj se okrijepismo i krenusmo dalje.

Dodosmo do masovne grobnice na Ovčari, na mjesto mučeničkog stradanja, većinom ranjenika i medicinskog osoblja iz vukovarske bolnice. Pomolismo se za duše pokojnika i počinitelje zločina da ih Božje milosrđe i ljubav

spase od svakoga zla. Molitveni hod nastavimo do memorijalnoga groblja žrtava iz Domovinskoga rata. Tu završismo naš molitveni pohod Vukovaru u znaku milosrđa i Krista uskrsloga, koji svjedoči da smrt nema zadnju riječ nad čovjekovim životom.

Na povratku za Sarajevo pohodisemo grobove pokojnih sestara u Vinkovcima. Na grobu majke Krescencije pomolismo se za sve naše pokojne sestre. Zagovoru majke Kescencije i pokojnih sestara sveta života povjerismo život naše provincije i

nedostatka novih duhovnih zvanja. Na grobu majke Krescencije gospoda Dubravka Bukna iz Vinkovaca u pratnji kćerke Tene ispriča nam potresno svjedočanstvo Božje pomoći po zagovoru arkandela Rafaela, te svoje potrebe preporuči našim molitvama.

Oko 19,30 sati stigosmo pred đakovačku katedralu. Primi nas mons. Luka Strgar te, moleći, prođosmo kroz katedralna Sveta vrata milosrđa. Mons.

Luka nam ispriča u kratkim crticama 150 godina povijesti katedrale. Dogodilo se da smo katedralu pohodile upravo na uočnicu obilježavanja toga važnoga događaja za Đakovo. Mons. Luka nam je pričao i o velikom Strossmayeru – dobročinitelju bosanske sirotinje i dragom prijatelju sluge Božjega Josipa Stadlera – našega utemeljitelja. Posjetismo njegov grob u kripti katedrale i zadržasmo se u kratkoj molitvi. S radošću nam spomenu kakao je današnji dan u Đakovu osobito obilježen prisutnošću Družbe Stadlerovih sestara i članova Društva Prijatelja Maloga Isusa koji su izabrali Đakovo za ovogodišnji susret.

Prije nastavka putovanja za Sarajevo obradova nas susret s preč. Pavlom Madžarevićem, dugogodišnjim suradnikom naših sestara za njegova djelovanja u župnom pastoralu župe Brodsko Vinogorje. Uz ispraćaj mons. Luke i preč. Pavla krenusmo dalje do svojih mesta i zajednica u kojima živimo i djelujemo.

Provincijskoj glavarici – s. M. Admirati Lučić - zahvaljujem u ime sestara hodočasnica na darovanom nam hodočašću sa željom da nas kroz život prate primljene milosti, zagovor našega Utetmeljitelja i njegove riječi: *Isusova milost ne ovisi o vremenu i zgodi da bi proizvela učinak. Milost sama sebi stvara i vrijeme i zgodu.* (J. Stadler, Poslanica vjernicima 19. 1. 1908. čl. 3.)

s. M. Kristina Adžamić

Zagreb

Hvala ti sv. Leopolde na tvom dragom posjetu

Često se odlazi na hodočašća kako bi se doživio susret s bliskim željenim mjestom, osobom ili slično. Ljudi se za to podugo pripremaju.

Premda se par mjeseci po našim crkvama govorilo o mogućem boravku tijela sv. Leopolda B. Mandića u Zagrebu od 13. do 18. travnja ove godine, nismo se ni nadali da će nas ovaj naš Svetac baš ovako iznenaditi svojim hodočašćem.

Kako je bio cijelog života ponizan i skroman, u toj istoj poniznosti On je nas osobno obdario svojim posjetom. Sve u njegovu stilu i s poslušnošću višim poglavarima i dragom Bogu, a sada i odlukom samog Pape Franje u Svetoj godini milosrđa.

Mnogi ljudi su prepoznali taj Božji dar milosrđa čovjeku te mu pohrlili ususret. Moglo se vidjeti hodočasnike sa svih strana Lijepe naše RH, BiH, kao i iz drugih zemalja gdje žive pobožni Hrvati i Hrvatice. Među njima prepoznatljive su bile i naše sestre od Dubrovnika do Istre, kao i ostalih mjesta

gdje žive i djeluju. Iz samog maglajskog područja gdje je vlč. Anto Baković podigao prvo svetište njemu u čast, došlo je više od pet autobusa, a vjerujem da je bilo i osobnih automobila. Svi su se mirno i tiho moleći strpljivo stopu po stopu primicali svom dragom svecu. Satima su se izmjenjivale duge kilometarske povorke od Trga Bana Jelačića prema katedrali u četvrtak (14. 4.) do kasno u noć kad je trebao biti odvezen u Dubravu. Ništa manje ni u Dubravi, u pravcu crkve sv. Leopolda Bogdana Mandića gdje je sjedište Provincijalata o.o. Kapucina. Sve okolne ulice bile su samo za pobožni svijet s ruksakom na leđima, krunicom u ruci i molitvom na usnama.

Presretni smo svi mi koji smo u Zagrebu što smo mogli biti dionici te milosrdne ljubavi. Razumljivo da smo mi sestre SMI uspjеле skoro sve svoje obveze podrediti ovom događaju i iskoristiti te dragocjene trenutke.

Svaki dan smo prikazivale za sebe, svoje i cijelu našu Družbu, Provincije i sve članice. Posebno su nam bile na srcu naše izrađene, onemoćale i bolesne sestre koje znamo da bi tako rado išle u povorci kako bi dotaknule sveti sarkofag o. Leopolda B. Mandića.

Dao Bog da u našem narodu bude sve više onih koji cijene i koriste sakramenat pomirenja kao i svećenika koji će im biti od pomoći po uzoru na našeg prvog hrvatskog sveca.

s. M. Jadranka Lacić

U pohode "malom" svecu velikih čuda

Veliki milosni dar i događaj dogodio se u našem hrvatskom narodu, pohodio nas je naš sv. Leopold Bogdan Mandić. Jedinstveni i čudesni tjedan u Hrvatskoj od 13. do 18. travnja 2016. godine. Vjerni puk pohrlio je u Zagreb gdje nas je čekao svojom svetošću i milostima zaštitnik Godine milosrđa. Papa Franjo stavio nam ga kao uzor u poniznosti, milosrđu, praštanju i ljubavi prema drugima i drugačnjima.

U organizaciji župe Gospe od Pojišana u Splitu, koju vode Leopoldova braća kapucini, krenula su tri autobusa župljana na dvodnevno hodočašće 15. – 16. travnja u Zagreb. Voditeljica u jednom autobusu bila je sestra Dolores. Iz ove župe hodočastili su svi članovi Društva PMI-a i podupiratelji. Od sestara bila je s. Leona. Došavši u Zagreb, pošli smo u katedralu, prošli kroz vrata milosrđa, te se pomolili našem blaženiku Alojziju Stepincu. Ujedno smo posjetili katedralnu riznicu i Stepinčev muzej. Po geslu velikog Stepinca "U Tebe se Gospodine uzdam" i Leopoldove misli "Imajte vjeru, Bog je lijek i liječnik", naš hod je bio lagan i osnažen milostima i snagom. Poslijepodne stigli smo vođeni Božjom rukom pred svetište sv. Leopolda u zagrebačkoj Dubravi. Prolazeći kroz vrata milosrđa, molitvom pred relikvijama sv. Leopolda, osjetili smo snagu milosti njegova zagovora. Bog nam je podario dar sudjelovati na dvije sv. Mise a jednu je predslavio biskup msgr. Mate Uzinić. Cijelu večer bili smo sudionici meditacija te zadivljeni velikom vjermom rijeke hodočasnika. Gledajući strpljivost i žar vjere koji smo primjećivali često smo ponavljali: "Blago nama koji vjerujemo. Vjera je čudo, sačuvaj nam Bože dar vjere."

Budući da smo bili smješteni u neposrednoj blizini svetišta, slijedećeg jutra došli smo rano ponovno moliti za razne osobne nakane, naše obitelji, naroda, Družbe, Provincije, dobročinitelja, PMI-a, te za bolesnike, mlade...

Slijedila je sv. Misa, a pjevalo je zbor Gospe od Pojišana. Tada sam 40 minuta dobila veliku milost što sam bila čuvarica kod tijela sv. Leopolda u ime redovnica. Budući da sam bila uz svečevu glavu, svih sam preporučila njegovu zagovoru, kao i duhovna zvanja upravo pred ned-

jelu Dobrog Pastira. U sebi sam šaptala: "Jesi li me sve čuo, sv. Leopolde?" Daljnje naše hodočašće nastavili smo Majci Kraljici Hrvata u Mariji Bistrici. Prošavši kroz vrata milosrđa slavili smo u 11 sati sv. Misu zajedno sa hodočasnicima iz Herceg Novog, rodnog mjesta sv. Leopolda. Predslavitelj je bio kapucin fra Miljenko Vrabec, župnik iz Splita. Tu smo molili Marijin zagovor i hodali stopama blaženog Alojzija Stepinca i sv. Ivana Pavla II. koji je u ovom svetištu proglašio našeg blaženika. Veličanstveno je bilo gledati hodočasnike kako su dubokom vjerom molili križni put, prebirući vlastite Kalvarije i snažili ih na Isusovu križu. Nakon zajedničkog ručka krenuli smo u Krašić nadahnuti se ponovo kod našeg bl. Stepinca, te molili za njegovo skoro proglašenje svetim. Meditacije, krunice, svjedočenja u autobusu, snaga radosti, izdržljivosti, zajedništva, plod su svih milosti koje smo doživjeli zagovorom naših velikana vjere koji nas s Majkom Marijom vode k Isusu.

Rijeke hodočasnika koje smo susretali na odmorištima vraćajući se u Split, svi su zračili radošću i obnovljenom snagom. Kod sv. Leopolda i bl. Alojzija Stepinca sreli smo dosta naših sestara počevši od Boke Kotorske, Dubrovnika, Metkovića, dalje preko Splita, te nekoliko iz Zagrebačke i Sarajevske provincije. Bilo je među hodočasnicima sa svojim župama i članova PMI-a.

Sv. Leopold imao je razne patnje u svom životu, ali je uvijek molio Isusa ovo: "Isuse, samo mi daj milost da mogu ispovijedati i biti oruđe Tvojeg milosrđa." Koje li vjere! Sv. Leopolde, zagovaraj nas da budemo odraz Milosrdnog Isusova lica našim bližnjima i svim potrebnima kroz Stadlerovo geslo: "Imaj srce...".

s. Dolores Brkić

Buško Blato

Sudjelovanje na 45. vijećanju redovničkih odgajateljica i odgajatelja

Sestre odgojiteljice naše Družbe Služavki Maloga Isusa svih triju Provincija – Sarajeva, Zagreba i Splita – zajedno; s još četrdesetak odgajatelja iz Zajednica koje djeluju u Hrvatskoj, te Bosni i Hercegovini, sudjelovale su na stručnom skupu redovničkih odgajatelja za početnu formaciju, održanom 22. i 23. travnja 2016. u Duhovnom centru „Karmel svetoga Ilike“ u Buškome Blatu.

Iz naše sarajevske provincije *Bezgrješnoga začeća BDM* na stručnom skupu sudjelovale su: s. M. Kristina Adžamić, s. M. Kata Zadro, s. M. Manda Pršlja i s. M. Danica Bilić.

Tema ovogodišnjega 45. vijećanja redovničkih odgajateljica i odgajatelja bila je „Protagonisti i dinamike odgojnoga procesa u početnoj formaciji mladih redovnika i redovnica“. Kao i prethodnih godina, stručni skup je održan pod pokroviteljstvom HKVRPP-a. Ciklus predavanja na spomenutu temu održao je pater Mihály Szentmártoni, DI. U izlaganjima je pater s na zočnim odgojiteljima podijelio svoje dugogodišnje iskustvo i odgojne sadržaje na temu: Poznavanje kandidata/ice za posvećeni život; modeli i glavne teme odgoja (duhovno vodstvo); odgoj za vrjednote i zrelost; protagonisti odgojnoga procesa; redovnički život kao proces sazrijevanja do zreloga identiteta (izgradnja duhovnoga čovjeka). Osim predavanja, trenutci molitve, zajedništva i međusobne izmjene iskustava u odgojnome radu i praćenju mladih osoba bili su osvježenje na formativnom putu odgojitelja.

Drage trenutke zajedništva podijelile smo i s našim sestrama u Livnu, koje smo posjetile u pratinji p. Marijana Zubaka. Radosno lice sestara, posebno s. M. Sandre Midenjak, koja nas je dočekala, i prirodno okruženje koje odiše „djelićem raja“ još nam je u svježemu i dragome sjećanju. Bogu i svima koji su nam omogućili ovo osvježenje duha i uma od srca zahvaljujemo.

s. M. Kristina Adžamić

Desinić

Otkriveno spomen-obilježje žrtvama komunizma: sestri Gaudenciji Šplajt i svećeniku Franji Valentić

Na blagdan sv. Juraja mučenika, 23. travnja 2016. u mjestu Desinić proslavljen je nebeski zaštitnik župe i pred župnom crkvom otkriveno spomen-obilježje žrtvama komunizma s. M. Gaudenciji Šplajt i vlc. Franji Valentiću.

Na ovom slavlju i događaju u župi Desinić nazočila je časna majka s. M. Radoslava Radek sa svojim savjetnicama s. M. Vesenom Mateljan, s. Anom Marijom

Kesten, provincijskom glavaricom Zagrebačke provincije s. M. Petrom Marjanović, njezinom savjetnicom s. M. Beatis Čajko i predstojnicom Samostana Antunovac u Zagrebu, s. M. Jelenom Buruć.

Svečano euharistijsko slavlje u čast sv. Jurja predslavio je župnik župe Pregrade vlč. Ivan Mikec u zajedništvu župnika vlč. Franje Mezak i više svećenika iz obližnjih župa lijepog Hrvatskog zagorja.

Na svetoj Misi sudjelovao je veliki broj vjernika, predstavnici društvenog života iz Općine Desinić, veći broj djece i mlađih iz župe. Ovom slavlju pridružila se skupina vjernika iz Češke predvođena svojim župnikom.

U svojoj homiliji vlč. Ivan prikazao je vitešku vjernost Kristu sv. Jurja. Istaknuo je kako je kroz cijelu povijest Crkve bilo hrabrih i vjernih sinova i kćeri koji su bili spremni posvjedočiti svoju vjeru u Krista prolijevajući svoju krv. O takovoj hrabrosti i vjernosti Kristu i po cijenu života, govore nama danas župljeni ove župe pok. s. Gaudencija Služavka Maloga Isusa i pok. vlč. Franjo. Stoga zaslužuju da danas na patron ove župe kažemo istinu o njima, i o njihovom mučeništvu, zaključio je propovjednik.

Nakon popričesne molitve časna majka s. Radoslava uputila je župniku vlč. Franji riječi zahvale za poziv na ovo župno slavlje, na poseban način za spomen-obilježje mučenicima ove župe koje će biti otkriveno nakon misnog slavlja, a koje će u budućnosti govoriti vjernicima ove župe, posjetiocima i prolaznicima o darovanom životu za Krista jedne redovnice Služavke Maloga Isusa i jednog Kristovog svećenika.

Po završetku euharistijskog slavlja, na Trgu ispred župne crkve upriličeno je svečano otkrivanje i blagoslov spomen – obilježja mučenicima ove župe. Ovaj hvale vrijedni događaj u župi, obilježen u Svetoj godini milosrđa, ostat će kao trajna uspomena i poziv na kršćansku ljubav, oprštanje i molitvu za sve mučenike hrvatskog naroda.

Nazočne sestre Služavke Maloga Isusa su uz ovo spomen-obilježje pomolile se za žrtve, zapalile svijeće i položile cvijeće.

Nakon primljenog svećeničkog blagoslova, župljeni su nastavili svoje pučko slavlje u ovom prelijepom Zagorskom kraju, a mi sestre pridružile smo se obiteljskom stolu koji je za sve uzvanike organizirao župnik Franjo s gradačelnikom Općine Desinić.

Zahvalne smo Gospodinu što je ova župna zajednica i naša Družba doživjela ovaj dan. Vjerujemo kako će postavljanje i blagoslov ovog spomen-obilježja u župi Desinić u Zagorju biti za nas sestre Služavke Maloga Isusa još jedan poticaj i razlog da sa zahvalnošću gledamo u svoju prošlost i s velikom ljubavlju živimo sadašnjost.

s. Ana Marija Kesten

**Riječ vrhovne glavarice Družbe s. M. Radoslave Radek
prigodom otkrivanja spomen ploče
našoj + s. M. Gaudenciji Šplajt
u župi sv. Jurja u Desiniću, 23. travnja 2016.**

***Poštovani gospodine Župniče, poštovana braćo svećenici,
Poštovani i dragi župljani!***

Radosna sam i Bogu zahvalna što smo mi sestre Služavke Maloga Isusa na ovaj dan, na ovaj blagdan sv. Jurja ovdje među vama.

Došle smo u ovo prelijepo mjesto Desinić u Hrvatskom zagorju na poziv župnika vlč. Franje povodom današnjeg blagdana i otkrivanja spomen ploče našoj sestri Gaudenciji Faniki Šplajt, rođenoj u ovom mjestu, a koja je 30. lipnja 1945. nevino ubijena s drugim časnim sestrama, svećenicima, i hrvatskim narodom, te bačena u zloglasnu jamu Jazovka.

U ime naše Družbe sestara Služavki Maloga Isusa čija je članica bila s. Gaudencija Šplajt, zahvaljujem Vama gosp. Župniče što ste ovaj dan i ovo slavlje obogatili spomenom koji će u budućnosti svim posjetiteljima, prolaznicima, a na osobit način vjernicima ove župe govoriti o velikodušnom darivanju još jednog života Gospodinu sve do mučeničke smrti.

Ova Vaša odluka i gesta postavljana spomen ploče mučenicima ove župe: vlč. Franji Valentiću i s. Gaudenciji Šplajt koja zaslužuje veliku pažnju, potaknula nas je da još više upoznamo ove naše mučenike, a po njima upoznamo više i ovu župu.

Ovdje i u ovoj prilici, želim istaknuti da je upravo iz ove župe naša Družba u samim svojim početcima obogaćena s deset sestara.

Sestra Gaudencija bila je deseta sestra Služavka Maloga Isusa.

Prve dvije djevojke iz ove župe došle su u našu Družbu u Sarajevo, upravo na jučerašnji dan 22. travnja, godine 1899. To su bile s. Veronika Podhraški i s. Mehtilda (Veronika) Miklenić koja je bila i vrhovna glavarica Družbe od 1925. do 1931. godine.

Dopustite mi, da u ovoj prigodi spomenem imena svih naših sestara rodom iz ove župe i na taj način iskažem im našu zahvalnost za sve što su učinile u Družbi, darujući velikodušno svoje živote u Službi Maloga Isusa.

To su:

s. M. Veronika Podhraški, u Družbu je došla 22. travnja 1899.

s. M. Mehtilda Miklenić, u Družbu je došla 22. travnja 1899.

s. M. Kristina Zubak, u Družbu je došla 19. ožujka 1900.g.

s. M. Adolarata Martinko, u Družbu je došla 15. lipnja 1900.

s. M. Anuntiata Martinko, u Družbu je došla 15. lipnja 1900.

s. M. Elizabeta Medvedec, u Družbu je došla 23. lipnja 1900.

s. M. Blezila Vinković, u Družbu je došla 6. travnja 1910.

s. M. Alojzija Zubak, u Družbu je došla 20. veljače 1911.

s. M. Inocencija Šplajt, u Družbu je došla 10. srpanja 1923.

s. M. Gaudencija Šplajt, u Družbu je došla 20. siječnja 1931.

Iščitavajući kratke životopise ovih naših pokojnih sestara može se vidjeti da su se one velikodušno odazvale Gospodinu na Njegov poziv i pošle za Njim služiti mu u malenima i siromašnima u misionarsku zemlju Bosnu.

Osam sestara primio je sam otac Utemeljitelj sluga Božji nadbiskup Josip Stadler u Družbu. Sestre su to kroz svoj život često isticale i po njegovu primjeru nastojale brinuti se za Družbu i njezinu poslanje.

Sestraru Adoloratu koja se rano preselila iz ovoga u vječni život, Utemeljitelj je posjetio zadnji dan života. Prva poglavarica Družbe za nju je posvjedočila da je bila u svakom pogledu slična sv. Maloj Tereziji.

Sestra Elizabeta je više puta rekla: „Hoću biti sveta, pa stajalo me ne znam što.“

Sestra Blezila, posvetila je sav svoj život i žrtve na nakane Crkve, posebno za misije u Bengaliji.

Sestra Mehtilda, isticala se posebnom ljubavlju prema siromašnoj djeci i uzornim redovničkim životom. Kao vrhovna poglavica Družbe s velikom ljubavlju brinula se za duhovno i materijalno dobro Družbe. Nakon Utemeljiteljeve smrti, prva je dala izgraditi i obnoviti nekoliko kuća u Družbi. Sve je to uspjela dovršiti velikom vjerom u Božju providnost. Upravo njezinom zauzetostu izgrađen je novi Stadlerov dječji dom Egipat u Sarajevu u kojem danas sestre skrbe za djecu u potrebi.

Vjerujem, kako se sestra Gaudencija nadahnjivala na primjerima služenja drugih devet sestara iz ove župe, te i sama nastojala velikodušno služiti onima kojima ju je Božja providnost slala. Zadnju svoju službu vršila je kod djece u Zavodu Antunovac u Zagrebu brinući se za sve njihove potrebe. Vjerujem kako je u toj zauzetosti oko Isusove najmanje braće i sestara krivo osuđena i za to dobro bila je spremna i umrijeti.

Zahvalne smo Gospodinu što je u našu Družbu pozvao sve ove sestre koje su nam ostavile tragove svetog života na čijim žrtvama sve do danas Družba živi i nadahnjuje se.

Usrdno molim Gospodina, da našoj Družbi daruje još novih i svetih zvanja, na poseban način iz ove župe, iz ovog Hrvatskog zagorja, te da zajedno s nama nastave služiti Malenome Isusu u braći i sestrama ovoga vremena.

Olovo

Hodočašće Gosi Olovskoj

U subotu, 30. travnja 2016. godine, u Godini milosrđa, na inicijativu katedralnoga župnika - vlč. Marka Majstorovića - nastavljena je višegodišnja tradicija da skupina hodočasnika ide pješice uoči 1. svibnja iz sarajevske katedrale Srca Isusova u 50 kilometara udaljeno Gospino svetište u Olovu.

Grupa od 14 hodočasnika, među kojima su bile i naše sestre juniorke - s. M. Sandra Kapetanović i s. M. Jelena Jovanović, okupila se u jutarnjim satima u katedrali Srca Isusova na zajedničku molitvu i blagoslov, te pješice krenula kroz grad preko

Kobilje Glave i Vogošće u smjeru Tuzle. Putem su molili krunicu i pjevali Gospine pjesme, upoznavali se i izmjenjivali šaljive anegdote. Ispred njih išao je profesor na Franjevačkoj teologiji - fra Slavko Topić (rođen 1940.) koji nekoliko puta godišnje pješači od Sarajeva do Olova, što je hodočasniciima bio dodatni poticaj da ne odustaju u *kriznim* trenutcima. Hodočasniku skupinu uz naše sestre činila su dvojica svećenika: vlč. Marko Majstorović, katedralni župnik, mons. Ivo Tomašević, generalni tajnik Biskupske konferencije, dvije sestre Klanjateljice Krvi Kristove, sestra milosrdnica sv. Vinka Paulskoga i Školska sestra franjevka, mladi bračni par iz Sarajeva, dvoje hodočasnika iz Zagreba, te jedna hodočasnica iz Splita. Tijekom puta za hodočasnike se brinuo đakon - vlč. Ljubo Zadrić, koji ih je pratio autom i bio im na usluzi kad god su ga trebali, kao što je sv. Rafael arkanđeo pratio Tobiju na njegovu putu i bio mu pomoć.

Hodajući uz rijeku Ljubinu, hodočasnici su se divili ljepoti prirode, ali najviše čudu koje je Gospa učinila toga dana, a to je sunčan i ugodan dan, umjesto najavljinana nevremena i obilnih kiša. Radovali su se kada su na nekoliko mjesta uočili da se grade nove kuće, ali u isto vrijeme bili su tužni gledajući veći broj natpisa da se prodaju kuće i imanja. Hodočasnici su posebno moli li za veću ljubav ljudi u BiH prema tako lijepoj zemlji koju im je Bog darovalo.

Većina ljudi uz cestu i vozača koji su ih opazili bila je dobromanjerna jer su ih na razne načine pozdravljali. Uspinjući se na Nišićku visoravan, hodočasnici su susreli kardinala Vinka Puljića, koji se - u pratnji tajnika vlč. Bojana Ivešića - vraćao s krizme u Tuzli. Bila je to prigoda za kratko radosno druženje i fotografiju za pamćenje. Oko 20 sati većina hodočasnika je stigla u drevno olovsko svetište, gdje su nešto prije stigle naše sestrice i jedna mlada gospođa koje su na svojim nogama osjetile tvrdoću ceste i doobile malo veće žuljeve. Zato je tu bio „sv. Rafael“ u osobi vlč. Zadrića da *iznemogle ovčice* dovede na sigurno. Po dolasku u olovsko svetište hodočasnici su molili

ća - vraćao s krizme u Tuzli. Bila je to prigoda za kratko radosno druženje i fotografiju za pamćenje. Oko 20 sati većina hodočasnika je stigla u drevno olovsko svetište, gdje su nešto prije stigle naše sestrice i jedna mlada gospođa koje su na svojim nogama osjetile tvrdoću ceste i doobile malo veće žuljeve. Zato je tu bio „sv. Rafael“ u osobi vlč. Zadrića da *iznemogle ovčice* dovede na sigurno. Po dolasku u olovsko svetište hodočasnici su molili

pred slikom Gospe olovske i otpjevali pjesmu Gospu u čast, a potom su sudjelovali na svetoj misi koju je slavio mons. Ivo Tomašević, uz suslavljе župnika Majstorovića i asistenciju đakona Zadrića.

U prigodnoj propovijedi mons. Tomašević je istaknuo da svi mi, kao što smo u hodočašću imali određeni cilj, tj. stići u Gospino svetište, imamo cilj na putu kroz život, a to je vječna domovina. Naša domovina je na nebesima. Mi smo putnici na ovoj zemlji. Zato mi hodamo da nas to podsjeti da mi putujemo tamo gdje nas čeka Otec nebeski i gdje nam je pripravio mjesto gdje nema ni suze ni jauka. A znamo put. Put je Isus, put je Marija i svi sveci koji su prošli tim putem. Isus u evanđelju pokazuje kako je On, Gospodar svega, postao sluga i poručuje učenicima da se sjećaju onoga što je govorio: *Nije sluga veći od Gospodara... tko želi biti najveći, neka bude sluga svima!* Sluga svima! Tada je čovjek sretan. Upravo tada se čovjek osjeća ostvaren, jer osjeća da je Bogu sličan. Čovjek je stvoren na Božju sliku i po služenju ovdje na zemlji treba biti na slicu Isusovu bez obzira kako je u svijetu. U drugom čitanju smo čuli kako Duh šalje apostola Pavla da ide u Makedoniju. Za razliku od naših 50-tak prijeđenih kilometara i 13 sati hoda, on je kroz svoja tri putovanja putovao godinama naviještajući evandelje. I svašta je doživio, ali kaže *Moje je da naviještam!* I shvatio je: *Ne živim više ja nego Krist živi u meni!* Kristova slika. Marija je najodličnija slika Isusova. Slika bez grijeha. Slika koja je znala samo za dobro i činila ga. Zato smo i mi došli u ovo svetište da pitamo, kao i Marija, Kako?, kako da budemo svakoga dana sluge i na slicu Isusovu, onako kako je to ostvarila Blažena Djevica Marija. Ona ide s nama. I ona nam najbolje pokazuje kako se ostvaruje u Isusu Kristu. Zato je molimo za ovaj grad, za ovu zemlju, za sve kršćane, posebno one progonjene i druge ljude, za našu domovinu Bosnu i Hercegovinu, za sve ljude u svijetu, i molimo „da možemo biti poput Isusa Krista, da možemo biti sluge najvećega Gospodara, Gospodara kojih svoji ne ostavlja, kojemu - iz ljubavi prema svojima - nije teško postati slugom. Da nam pomogne biti poput Isusa Krista, neka nas na putu prati Blažena Djevica Marija. Neka nas osnaži. Neka usliši naše molitve koje smo joj uputili i neka nas vodi putem Isusa Krista“, zaključio je mons. Tomašević.

Liturgijsko pjevanje pod svetom misom animirao je bogoslov s Franjevačke teologije u Sarajevu, što je umornim hodočasniciima bila dodatna radost. Nakon svete mise hodočasnike je ugostio i večerom počastio čuvar svetišta - fra Ilija Božić - koji im je zaželio dobrodošlicu. Nakon okrjepe, odmora i ugodna druženja hodočasnici su se organizirano autima vratili u Sarajevo u svoje domove, ispunjeni radošću, milostima, ali i bolovima koji su potrajali nešto više od dva dana. Neka sve bude na čast i slavu Malome Isusu i Njegovoj Majci - Gospoj olovskoj! (kta/j.j.)

Život i poslanje kroz prizmu zajedništva

Dana 2. svibnja 2016. godine u Samostanu *Egipat* održana je duhovna obnova za kandidaticu Ivku Martinović i postulantice Katarinu Pilić i Nikolinu Džavić, koju je vodio fra Tomislav Svetinović, župni vikar župe *Sv. Mihovila Arkandela* u Varešu.

Duhovnu obnovu započeli smo klanjanjem Isusu u presvetom oltarskom sakramentu, tijekom kojega smo imali priliku za sv. ispovijed. U 12 h

započelo je sveto misno slavlje pjesmom: *Kriste, budi naša radoš!* Misna čitanja čitala je postulantica Katarina Pilić, a molitvu vjernika kandidatica Ivka Martinović. Na početku propovijedi fra Tomislav se osvrnuo na prvo misno čitanje iz Djela apostolskih, u kojemu smo slušali odlomak iz drugoga Pavlova misijskoga putovanja s njegovim pratiocem Silom, koji vodi u Europu, preciznije u Makedoniju. Nadalje smo slušali da u gradu Filipima, Europa doživljava svoj prvi kršćanski trenutak. Bogobojažna žena Lidija i članovi njezina doma postali su prvim kršćanima Europe. S jednom ženom, dakle, započela je povijest kršćanstva u Europi.

U središtu današnjeg evanđelja, koje učenicima naviješta trpljenje zbog mržnje i progona u svijetu, stoji Isusovo obećanje Duha Svetoga. On je „Branitelj“ i „Duh Istine“ koji će svjedočiti za Isusa, jer ga poznaće budući da dolazi od Oca. Odlučna borba protiv svakog maloga grijeha pripravlja nas da primimo svjetlo i zaštitu Branitelja kroz njegove darove. Svjetlost koju prima naš razum dopušta nam upoznati i shvatiti božanske stvari, naša volja – ojačana – iskorištava mogućnosti koje nam se svakodnevno pružaju za ostvarivanje dobra i za odbacivanje napasti koje bi nas udaljile od Boga. „Darom razuma“ većom jasnoćom otkrivamo bogatstva vjere. „Darom znanja“ ispravno rasuđujemo o svemu sto je Bog stvorio i naše srce ostaje u Bogu i u svemu stvorenome u mjeri koja nas do Boga dovodi. „Darom mudrosti“ razumijemo nesagledivo Božje čudo i potaknuti smo tražiti Boga iznad svega – u svom poslu i svojim obvezama. „Dar savjeta“ upućuje nas na putove svetosti i na Božju volju u našem svagdašnjem životu, potiče nas izabrati rješenja koja su više u skladu sa slavom Božjom i dobrom bližnjih. „Darom pobožnosti“ prema Bogu se odnosimo s povjerenjem, kao što se Sin odnosi prema Ocu. „Dar jakosti“ neprestano ohrabruje i pomaže nam nadvladati poteškoće koje zacijelo susrećemo na svome putu prema Bogu. „Darom straha Božjega“ izbjegavamo prigode za grijeh i napast, izbjegavamo svako zlo koje bi moglo „žalostiti Duha Svetoga“ iz straha da se ne odvojimo od Onoga, kojega ljubimo, i koji je smisao našeg postojanja i života.

Ovih dana kada se pripravljamo za slavlje silaska Duha Svetoga na Crkvu, uporno molimo da budemo poslušni djelovanju Branitelja u našoj duši. Recimo mu: Dođi, Duše Presveti, sa neba nas posjeti zrakom svoje milosti. Dođi Oče ubogih, djelitelju dara svih, dođi srca svjetlosti... . Biti Kristov učenik, znači - biti čovjek Duha Istine, spremam i na snošenje posljedica vezano za svjedočenje svoje vjere, sve do žrtvovanja vlastitoga života. Za kraj se zapitajmo: Kako izgleda naša svakodnevna suradnja s Duhom Svetim? Razvijamo li u sebi svjesno darove Duha Svetoga koje smo dobili? Razmislimo o svojoj hrabrosti svjedočenja o Istini i navješćivanju Kraljevstva Božjega. Ako nam nedostaje hrabrosti i snage za navješćivanje, zamolimo za njih Duha Svetoga, a onda vjerujmo više njemu nego sebi.

Nakon svete mise uslijedio je zajednički objed, gdje smo se, uz ugodno druženje, jako dobro okrijepili. Poslije ručka smo nastavili s predavanjem na temu: „Život i poslanje kroz prizmu zajedništva.“ Poseban naglasak stavljen je na - najjači i najdjelotvorniji apostolat - zapravo na zajednički život, život kao poseban element, po kojem redovništvo ima udjela u Kristovu poslanju. Koliko se ljubite i poštujete, to je ono što najviše zadržava ljudi izvan samostana, puno više nego sva vaša znanja i umijeća, vaše sposobnosti i pobožnosti. Duhovnu obnovu završili smo gledanjem filmova: Elizej i uodica, Abraham i žrtva, Abraham i nagrada.

*Ivka Martinović, kandidatica
Katarina Pilić i Nikolina Džavić, postulantice*

Split

Proslava sv. Duje, zaštitnika grada Splita i Nadbiskupije

Grad Split i Splitsko-makarska nadbiskupija 7. svibnja o.g. svečano su proslavili svog zaštitnika sv. Dujma mučenika. Blagdanu je predvodila svečana devetnica u kojoj su hodočastili vjernici iz svih dekanata u ovoj Godini milosrda. Proslavi grada organizirale su se i brojne kulturne manifestacije i događanja. U sklopu svečanosti uz svetkovinu sv. Dujma tradicionalno već 41. put u Dioklecijanovim podrumima je i međunarodna izložba cvijeća, ovu godine pod motom „Cvit za Split“.

Kad se kaže sv. Duje, odmah su nam asocijacije uz njegov snažni primjer vjere, tradicionalna svečana procesija, koja ide od Dujmove katedrale preko rive gdje se slavi svečano misno slavlje. Animiranje kroz procesiju snažnim, nadahnutim i aktualnim tekstovima vodi dr. don Ante Mateljan što doprinosi bogatstvu duhovnog doživljaja splitske Sudamje.

Kao i svih dosadašnjih, tako i ove godine sudjelovale su u procesiji naše sestre predvođene provincijalkom s. Ane Marie Radan, sestre novakinje sa magistrom s. Marinom Mužinić.

Naši vanjski suradnici, članovi Društva PMI-a ovu godinu prvi put su protokolarno sudjelovali u Procesiji sa svojom zastavom zajedno sa pročelnicom s. Dolores Brkić. Naš aktivni član PMI-a prof. Ivan Bošnjak pjevao je molitvu vjernika (Bože daj mir jedinstvo) i neke solističke dionice u

misnom pjevanju. U procesiji idu biskupi, svećenici, redovnice, nositelji vlasti grada i vlade, branitelji, alkari, predstavnici ustanova, Udruge i Društva sa svojim zastavama jasno i sav puk Božji.

Misno slavlje uz domaćina msgr. Marina Barišića, slavili su brojni hrvatski nadbiskupi i biskupi a predslavio i propovijedao je vojni ordinarij msgr. Jure Bogdan, te nekoliko provincijala i brojni svećenici.

Pozdravnu riječ uputio je msgr. Marin Barišić te između ostalog kazao zamolivši sv. Dujma da nam otvori horizonte milosrdne ljubavi prema svojim bližnjima a potrebni su Božjeg milosrđa.

Msgr Jure Bogdan usporedio je vjeru, svjedočanstvo i progon onog vremena i danas te jasno i odlučno kazao: „Društvo i narod kojemu je Isusovo Evangelje temelj, uporište osobnog i javnog života i djelovanja, ima sigurnu sadašnjost i budućnost“. Zatim je svih pozvao na vjeru i hrabrost koju je imao i neustrašivo svjedočio sv. Duje, bl. Alojzije Stepinac i niz drugih hrvatskih mučenika te tako ne pokleknemo pred idolima današnjice.

Ljepoti i svečanosti slavlja pridonio je mješoviti katedralni zbor i župe Gospe od Zdravlja iz Splita, kojim je ravnao Don Šime Marović uz pratnju „Bass kvinteta“ i orguljsku pratnju s. Mirte Š. Mačina.

Nizale su se manifestacije, izložbe, misna slavlja, propovijedi... dao Bog po zagовору sv. Dujma mučenika u ovoj Godini milosrđa budemo prepoznati svjedoci Božje dobrote, ljubavi i milosrđa. Poslati će nam Bog tada nove mlade snage.

s. M. Dolores Brkić

Split

Četvrti molitveni susret za duhovna zvanja

U kapeli Nadbiskupskog sjemeništa u Splitu, u ponedjeljak 9. svibnja 2016., održan je četvrti molitveni susret za duhovna zvanja. Organizator je Ured za pastoral duhovnih zvanja Splitsko-makarske nadbiskupije, a susret su predvodile časne sestre Služavke Malog Isusa. Na susretu je bilo više sestara Služavki Malog Isusa s provincijalkom s. Anemarie.

Susret je započeo s klanjanjem pred Presvetim Oltarskim Sakramentom kojega je predvodio don Jure Bjeliš, predstojnik Ureda, a klanjanje su molitvom i pjesmom animirale sestre Služavke Malog Isusa, njihove sestre novakinje i kandidatice. U molitvi se posebno razmišljalo o mladima koji se nalaze pred životnim izborom, da im Bog udijeli milosti da ohrabreni Njegovom riječju prihvate Njegov poziv naslijedovanja bilo u svećeničkom ili redovničkom zvanju.

Na kraju je predstojnik don Bjeliš zahvalio sestrama na prihvaćanju i predvođenju ovog molitvenog susreta istaknuvši da je ženski redovnički poziv uzvišen poziv i obogaćenje za Crkvu jer joj daje i "majčinsku" dimenziju. Pozvao je sve prisutne na sljedeći molitveni susret 6. lipnja, koji je ujedno i posljednji u ovoj školskoj godini. Predvoditi će ga Isusovci i isusovački novaci.

don Jure Bjeliš

Euharistijsko klanjanje za duhovna zvanja

U Nadbiskupskom sjemeništu u Splitu jednom mjesecno organizira se molitveno bdijenje za svećenička i redovnička zvanja. Molitveni program za vrijeme adoracije svaki put pripremi jedna zajednica iz Splita. U mjesecu svibnju don Jure Bjeliš, ravnatelj Nadbiskupskog sjemeništa predložio je našim sestrama da organiziraju molitveno bdijenje.

S. M. Marina Mužinić učiteljica novakinja zajedno sa sestrama novakinjama priredila je ugodni duhovni sadržaj. Meditacija je bila popraćena prigodnim pjevanjem, uz sviranje u kojem su sudjelovale s. M. Marina, s. Jelena i s. Milana. Tekstove meditacije čitale su s. Marina, s. Antonija, s. Milana, s. Faustina i s. Rebeka. Naše sestre iz zajednica u Splitu, ss. novakinje i kandidatice, kao i sestre drugih redovničkih zajednica, sjemeništarci i laici molili su pred Presvetim za nova svećenička i redovnička zvanja. Presveto je izložio, pred njih klečao i Njime prisutne blagoslovio ravnatelj don Jure Bijeliš.

Molitveni program

Pjesma: *Oče, mi ti se klanjam...*

Kratka šutnja...

Gospodine Isuse, klanjam Ti se i slavimo Te u Presvetom Oltarskom Sakramantu. Zahvalujemo Ti za Tvoju prisutnost među nama, za Tvoju ljubav koja je pronašla put do nas posredstvom Tvoga Tijela i Tvoje krvi. Klanjam Ti se i slavimo dobrotu nebeskog Oca koji nam je darovao Tebe, a tako i sve ono što nam je potrebno, za čime čeznemo. Jer Ti si ispunjenje svih naših čežnji i želja. U Tebi je život koji strui u nama, sve ovisi o Tebi i mi Te priznajemo svojim Gospodinom.

Klanjam se Tvome Tijelu i Tvojoj krvi, otajstvu Tvoga Utjelovljenja kada si za nas postao djetetom od Blažene Djevice Marije, slab i nemoćan da nas svojom ljubavlju pritegneš k sebi tako da se od Tebe nitko više ne otrgne. Sve što god bi nas grešnike moglo od Tebe uplašiti Ti si sakrio, samo da k Tebi sa što većim pouzdanjem pristupamo. Da otkloniš svaki strah sakrio si svoju mudrost u djetinju dob, učinio si se posve malenim za nas i rodio u štali zato da Te ljubimo, a ne da se bojimo. Maleni Isuse, mladima koji danas osjećaju strah pred životom, pred životnim izborom, koji se boje čuti i još više odgovoriti na Tvoj poziv da pođu putem svećeništva ili redovništva pomozi da spoznaju i otvore se Tvojoj ljubavi te velikodušno pođu za Tobom jer oni pripadaju Tebi. Pokaži im put kojim im je ići, osvijetli staze i ohrabri srca koja zoveš da odlučno odgovore Tvome pozivu. Ispuni ih svo-

jim mirom i snagom predanja u Tvoje vodstvo koje neće prevariti ili naptiti, već voditi na izvore voda života i radosti.

Klanjamo se, Gospodine, Tvome Tijelu raspetom na križu i Tvojoj krvi prolivenoj za otpuštenje naših grijeha, otajstvu Tvoje otkupiteljske smrti. U ovom otajstvu stojiš pred nama opet slab i nemoćan, sasvim malen, iznakanjen, popljuvan, bez ljepote, sjaja i raskoši; bez svega onoga što bismo mi očekivali, a ipak tako nas snažno privlačiš k sebi jer nema veće ljubavi od Tvoje kojom si dao život za nas i platio cijenu naših grijeha i slabosti. To je uistinu čas Tvoje slave i pobjede!

Povjeravamo Ti sve mlade koji Te traže, koji sumnjaju u Tvoju ljubav, u pobjedu nad grijehom, koji se osjećaju nedostojnima Tvoga poziva zbog svojih slabosti. Neka ih ništa ne prestraši, jer biti Tvoj ne znači biti savršen, snažan i moćan. Ako se Ti poželiš njima poslužiti, pokaži im da će to biti utemeljeno na njihovoj slabosti jer dovoljna im je Tvoja milost i snaga koja se u slabosti usavršuje. Ljudima kojima ih šalješ nije potrebna njihova snaga jer ih ona ponižava, već njihova malenost i Tvoja prisutnost. Pozovi, o Gospodine, mnoge malene i ponizne duše koje će pronositi ovim svijetom Tvoju radosnu vijest kao svećenici, redovnici i redovnice. Oni će biti Tvoja produžena ruka u ovom vremenu i prostoru.

Kratka šutnja...

Pjesma: *Ti svjetlo svijeta...*

Klanjamo se Isuse, Tvome Tijelu i Tvojoj krvi u otajstvu euharistije, u komadiću kruha po kojemu trajno ostaješ s nama do konca svijeta. Toliko nas ljubiš da si nam sebe dao za hranu, da ne bismo klonuli putem kojim nam je ići. Nebo ne posjeduje ništa više, nego što mi posjedujemo u tom Tvojem daru. Predao si nam se sav i dolaziš k nama uvijek iznova rađajući se s nova u rukama svećenika kao što si se u Betlehemu rodio u krilu Marijinu. Uvijek tu, prisutan, za nas, da nas saslušaš, da nas okrijepiš, da nam dadneš odgovore na naša pitanja, da nam praštaš, da nas liječiš, utješiš i ojačaš. Tvoj poziv *dodi i slijedi me* neprestano odzvana u Tvojoj Crkvi kao poziv potpuno predanja što izvire iz srca euharistije. Zato s Tobom ništa nije nemoguće, kamo god nas šalješ.

Isuse, maleni, nježni i sakriveni u jednostavnosti kruha, ljubimo Te i zazivamo večeras da nahraniš mnoge mладенаčke duše koje gladuju i žđaju za Tobom; da pošalješ i krijepiš one koje si odabrali u svoju službu; da udijeliš milost ustrajnosti u darivanju drugima, svima koji su već pošli putem duhovnog poziva. Pomozi svima da Te velikodušno slijede. Amen.

Kratka šutnja...

Pjesma: (*Prinosimo kruh... iako mnogi...šutnja*

Gospodine, ... "razmišljam...i duh moj ispituje..."

Ako je pravo na slobodu – pravo na subjektivno mišljenje – ili pravo na osoban stav- ili pravo na odabir pojedinca – koje se prožima kroz svaki trenutak ljudskog života, života koji nam je iz ljubavi darovan od Gospodina; tada mi je važno da moja sloboda bude ona koju Gospodin ljubi, koja na Njega upućuje; sloboda koja me čini dobrom, pozitivnom, prirodnom, milosrđnom, pravednom, punom ljubavi..

Želim da moja sloboda bude izbor ljubavi, radosti i mira. Jer Ti si nam ljubav pokazao, mir ostavio, na slobodu pozvao. Stvorio nas da dajemo i primamo, besplatno, a to mogu oni koji Te potpuno ljube – oni koji ostavljaju sve da bi dobili sve – oni koje siromaštvo čini slobodnima – njima Ti pripadaš – njima se objavljuješ kao Put, Istina i Život – i oni na Putu spoznaju Istinu koji ih vodi u Život. Isuse, snagom svoje ljubavi privuci nas k sebi i daj da se odazovemo poticajima Tvoga Duha. Daj da nam Ti u Presvetom Oltarskom Sakramentu budeš središte našeg duhovnog života odakle ćemo crpsti snagu za svoje posvećenje i za ljubav prema bližnjemu.

Gospodine, više Tebe u životu mom...

Pjesma: *Božja ljubav, Božja snaga...*

Kratka šutnja...

Evo me pred Tobom, Gospodine. Kako je lijepo biti tu. Kako je lijepo primati ljubav, gledati Tvoju ljepotu i nježnost i slušati Te govoriti: „ Ja sam tu. Prepoznajem te. Ja tebe znam. Proničem te svu i poznajem. Ne boj se jer si moja. Ja te volim. Ne ostavljam te nikada; ja te ne zaboravljam. I kada nisi dobra, kada padaš i griešiš, kada preda mnom pred drugima i pred sobom nisi ti, kada sumnjaš u mene i moju ljubav ja ne dižem zidove prema tebi; i tada ja te se ne odričem- ja te volim. Volim te i ne odričem te se jer si dragocjena u mojim očima; moja ljubav za tebe je beskrajna jer si ti moje djelo; meni pripadaš i volim te; pa i onda kada nisi svjesna moje ljubavi.“

Uistinu ,Gospodine, toliko puta nisam svjesna Tebe, Tvoje prisutnosti, Tvoje ljubavi;...toliko puta neshvatljiv mi je Bog koji poradi mene tek siromahom postaje, koji se stavlja moje ruke i koji dolazi pred mene tek poput male hostije...toliko puta neshvatljiv mi je križ-cijena mog otkupljenja. Ali, ipak, koliko je to moguće mom malenom srcu ono ti vjeruje i ljubi te svom svojom snagom jer Ti mu život daruješ.

Evo me pred Tobom Gospodine, ljubim Te i klanjam Ti se. Poput poniznog djeteta, ali djeteta otvorenog za Tebe i Tvoju riječ, dolazim k Tebi, trčim ti u zagrljav ispruženih ruku i na njima darujem Ti svoje maleno srce. Želim da

svaki njegov otkucaj bude glas ljubavi za Tebe jer Ti si moj Bog i moj Gospodin. Ti si moj Kralj i nada sve Ti si moja Ljubav.

Pjesma: Ne boj se...

Kratka šutnja...

Gospodine, ti stvaraš čovjeka i Ti ga pozivaš. Pozivaš da da svoj nezamjenjiv doprinos preobrazbi svijeta. Dao si nam život da od njega učinimo čin ljubavi, sebedarja za drugoga. Neprestano nas podsjećaš da ne zaboravimo u ovozemaljskoj buci odakle stižemo i kamo odlazimo. „Slušaj kćeri, pogledaj, prisluhni... Zaželi li kralj ljepotu tvoju, smjerno se pokloni njemu.“ Ti se vesiš radosnom darivatelju. Samo kad dajemo, primamo. Gospodine, vojnici nisu bili jedini kockari na Golgoti. Najveći kockar je visio na križu. Dao si svoj život, dopustio da ti probodu srce, u nadi da ćeš kad-tad pridobiti srca ljudi. Osjećam kako i sada kucaš na vratima moga srca. Evo me, Gospodine. Samo jedan pogled dovoljan je da ostavim sve i podem za Tobom.

„Neće u Kraljevstvo ući onaj koji mi govori : „Gospodine, Gospodine“, nego onaj koji vrši volju Oca moga koji je na Nebesima.“

O, Isuse, moja prva, prava i jedina ljubavi, pomozi mi da Tvoju Volju vjerno prihvativam i svetim životom izvršim. Predajem Ti moje misli, osjećaje, volju, slobodu, pamet, razum, putove, korake, vrijeme. Ti si mi sve to dao, sve Tebi vraćam. Sve je Tvoje. Raspolaži svime kako hoćeš. Samo mi udijeli istinsku radost i mir koji se rađa kada uzljubim Tvoju volju i poziv koji mi šalješ. Hvala Ti. Slava Ti. Divan si. Pogledaj me. Stojim tu, tebi blizu. Na vratima tvoga srca. Večeras . Sada. I kucam. Žedan sam. Žedan tvog pogleda, tvoje ljubavi. Ovaj komad kruha na oltaru nije samo simbol, Ja sam zaista tu. Zar ne osjećaš moj pogled na sebi, zar ne osjećaš moj zagrljaj? Volim te! Ja sam te htio. Ja imam savršen plan za tebe. Ja sam te oblikovao još u majčinoj utrobi. Ja sam te pozvao večeras ovdje. Htio sam se susresti s tobom, da ti još jednom kažem kako si dragocjen u mojim očima, kako te ne želim dijeliti sa svijetom, kako čeznem da budemo jedno. Ti u meni, ja u tebi. Ljubljenje moje dijete, pogledaj me. Uberi taj plod moje muke i smrti za tebe koji ti nudim. Slobodu. Novi život. Dotakni me vjerom. Nađi me u licu bližnjega. Zagrli križ i vidjet ćeš da nosim te ja. Otvori mi srce, potpuno predaj se i ispunit ću ga ljubavlju svojom ja. Pruži ruku da te podignem i povijem ti rane. Gle, novo nešto već nastaje...

Kratka šutnja

Molitva za duhovna zvanja:

Gospodine Isuse, po tebi je stvoren i posvećen svijet: molimo te, obnovi u cijeloj Crkvi vjeru i zanos svojih učenika. Pomozi nam da u današnjem svijetu

stvaramo plodno ozračje za dijalog s tobom – vječnim Učiteljem života i istinske sreće. Oslobodi nas površnosti i tvrdoće srca, da većom jasnoćom zasja ljubav i životno predanje onih koje si posebnim pozivom izabrao za rast Crkve i posvećenje svijeta. Blagoslovi mladiće i djevojke koji u krilu naših obitelji i naših zajednica iskreno i radosno prihvataju tvoj dar svećeničkog i redovničkog poziva. Sve nas otvaraj poticajima svoga Duha, da zajedništvom i bogatstvom službi objavljujemo spasenje i vječnu ljubav dobrog nebeskog Oca. Amen.

Pjesma: Divnoj dakle... Blagoslovjen budi Bog...

Pjesma: Velik si...

s. M. Marina Mužinić i ss. novakinje

Šestanovac

Proslava Gospe Fatimske

Prekrasan sunčan dan izmolila je draga Gospa Fatimska da svečano proslavimo njezin blagdan u Samostanu Služavki Maloga Isusa u Šestanovcu. Ove godine taj 13. svibnja obilježen je na poseban način jer su naše sestre s nama punih pedeset godina.

Proslavu smo započeli trodnevnicom koju su predslavljali župnici iz okolnih župa: Katuni – Kreševo, Zadvarje i Žeževica. Sa župnicima su gostovali i njihovi župni zborovi koji su svojim pjevanjem uljepšali duhovni program. Sestra Danka i sestra Branimira, uz pomoć svojih dobročinitelja i Prijatelja Maloga Isusa, svake su večeri nakon svete mise priređivale skromna druženja s vjernicima i gostima. Svi okupljeni iz različitih župa bili su oduševljeni što su imali priliku zajedno moliti i družiti se, te su od srca zahvalni našim časnim sestrama što ih prate i povezuju.

Na sam blagdan, koji je ujedno i Dan Općine Šestanovac, okupilo se mnoštvo vjernika na svetoj misi u dvorištu Samostana. Slavlje je započelo procesijom s Gospinim kipom kojeg su nosile naše djevojke.

Svetu Misu predvodio je don Špiro Čikeš uz još tridesetak svećenika, a svojim govorom pozdravila nas je provincialna glavarica sestra Anemarie Radan. Posebno drage gošće bile su časne sestre koje su dio svog redovničkog života provele i u samostanu u Šestanovcu. Za uspomenu na pedeset godina od osnivanja samostana u Šestanovcu, Prijatelji Maloga Isusa, nadahnuti predivnim ružama u dvorištu samostana, priredili su dar za sve sudionike. Bile su to papirnate ruže s posvetom i pjesmom:

„Marijo, svibnja kraljice, ti majko rajskog slavlja, pred sliku tvoju ružice na pozdrav svibanj stavlj.“

Proslava je završila večernjom svetom misom i blagoslovom djece. Čestitamo našim sestrama što su dio naših života i u lijepim i tužnim trenucima već pola stoljeća! Neka nas sve prati zagovor Gospe Fatimske!

Marina Rubić i Andelka Čizmić, PMI

Zagreb

Susret sestara Juniorki u Samoboru u Kući susreta Tabor

U organizaciji Hrvatske konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica u Kući susreta *Tabor* u Samoboru je 20. i 21. svibnja 2016. god. održan susret sestara juniorki različitih redova i kongregacija. Pedesetak sestara, među kojima je bilo deset Služavki Maloga Isusa, okupilo se na samoborskom Taboru kako bi u molitvi, osluškivanju, pjesmi i zajedništvu susrele Milosrdnoga i Milostivoga Gospodina, koji ih je pozvao da mu budu zaručnice. Na tome putu ulogu voditelja imao je fra Ivan Matić, ravnatelj Kuće *Tabor* i organizator seminara te fra Marin Grbešić, magistar postulanata, koji je u subotu poslijepodne sestrama juniorkama govorio o Božjem milosrđu.

Po dolasku u Kuću *Tabor*, najprije smo se prijavile u Tajništvo Kuće, gdje smo dobile ključeve od soba u dijelu gdje su „vlasnici“ Franjina braća. Svaka soba je nosila ime jednoga franjevca, što je cijelokupan ugodač činilo još zanimljivijim. Potom smo iskoristile vrijeme do početka susreta u 16.00 sati za šetnju i upoznavanje krasnoga prirodnoga okruženja, u kojem je smješten franjevački samostan i Kuća *Tabor*, te za razgovor i druženje sa sestrama. U 16.00 sati okupile smo se u velikoj dvorani, gdje nas je pozdravio fra Ivan i poželio dobrodošlicu te nam ukratko predstavio povijest i ulogu Kuće. Nakon toga je uslijedilo misno slavlje u kućnoj kapelici, uz molitvu Večernje, koju su animirale sestre Kćeri Božje ljubavi, a liturgijsko pjevanje pod sv. misom sestre Služavke Maloga Isusa pod ravnanjem s. M. Kristine Maslać. Nakon poticajnih riječi fra Ivana te okrjepe Riječju i Tijelom Kristovim, okupili smo se u kućnoj blagavaonici na zajedničku večeru i čašicu razgovora, koji se nastavio i nakon večere u šetnji lijepim Samoborom.

U subotu smo se, nakon zajedničke Jutarnje molitve i doručka, okupili u velikoj dvorani, gdje nam je fra Ivan govorio o očitovanju Božjega milosrđa u nama, našoj ranjenosti te poslanju na ovome svijetu. Spominjući se naših ranjivosti, koje su, kako kaže, najveća kočnica u našem poslanju, posebno one na području duha i ljubavi, istaknuo je kako nas one zatvaraju i dovode do stanja u kojima se bojimo suočiti s ljudima i sa samima sobom. Jedini način liječenja je susret s Bogom jer samo On iscijeljuje dubine naših bića. Tada se otvaramo i čovjeku pored sebe i prestajemo suditi i osuđivati druge. Mi ne poznajemo otajstvo druge osobe. Gospodin zna što je u srcu čovjekovu. U tome je procesu važan rad na sebi i umiranje sebi, pri čemu se ne misli na vlastito ponižavanje i smatranje sebe manjim i nevrijednjim – nego umiranju sebi i svojim prohtjevima kako bi se u nama nastanila snaga Kristova; kako bi se u nama rodio Krist. To je posvećenje.

Uzimajući u obzir naše poslanje, fra Ivan je istaknuo kako tamo gdje jesmo, gdje nas je zajednica poslala, a preko nje Gospodin, nismo slučajno, nego smo tu poslani da Njemu prikazujemo tu situaciju. Meni je ta situacija povjerena. Da je htio staviti nekoga drugoga na to mjesto, u to vrijeme, u tu situaciju, Gospodin bi vjerojatno to učinio. Ali ne, stavio je mene. U procesu predanja tamo gdje jesmo možemo donijeti plod. Svojom snagom i svojim sposobnostima, a bez Isusa ne možemo ništa.

Zavjeti su odraz Isusova života! Po milosti Božjoj mogu postati sličan Kristu i pobijediti neprijatelja. Neprijatelj je ubojica ljudi od početka! Sve što kaže - slaže. Mi, ako se trudimo biti Kristovi, Neprijatelj šizi. Ali, dokle god smo s Isusom i zajedno, ne može nam ništa. Udaljavanje od sakramenata i zajednice fra Ivan je usporedio sa izlaskom iz stada vani na oluju i čistinu gdje smo onda lak plijen neprijatelju. Kad se otvorimo svjetovnome, mi smo na području kneza ovoga svijeta. Tu se očituje snaga zajedništva. Kada smo

jedno i još u vjeri i nadi, onda smo sigurni. Iz takvog života dobivamo snagu koja donosi unutarnju radost i zbog koje ne možemo dalje ne oprostiti, ili govoriti protiv drugoga.

Imamo milost da nam je Bog povjeroio svoga Sina – kao Mariji. Povjerava nam ga u euharistiji. Tu se obnavlja događaj Navještenja – na otajstven način Riječ ponovno postaje Tijelom, dolazi k meni i boravi sjedinjena sa mnom. Tako me posvećuje! Ako nismo doživjeli to spasenje i sjedinjenje, onda ne možemo prenijeti taj Događaj drugima. Bez toga naše riječi nisu autentične. Zbog toga je neizmjerno važno iskustvo ljubljenosti, istaknuo je fra Ivan pozvavši nas na molitvu i življenje onoga na što smo pozvani. Nakon predavanja i kratke pauze uslijedio je poticaj na ispit savjeti, nakon čega su sestre imale priliku za sakrament Pomirenja. Premda su na raspolaganju bila tri svećenika, najduži red je bio kod fra Ivana.

Nakon zajedničkog objeda u vrijeme odmora posjetile smo našu zajednicu sestara Služavki Maloga Isusa u samostanu koji se nalazi nedaleko od *Tabora*, gdje su nas dočekale s. M. Marina, predstojnica, i s. M. Nikoleta s toprom dobrodošlicom i najboljim kolačima u Hrvatskoj. Nakon druženja sa sestrama vratile smo se u Kuću *Tabor*, gdje je uslijedilo fra Marinovo predavanje o Božjem milosrđu i njegovu očitovanju u našemu životu. Najvažnija rečenica: Božja svemoć se očituje u praštanju i milosrđu. Nije li to dovoljan poticaj da i mi budemo milosrdni i da praštamo jedni drugima te da se ljubimo kao što je Bog ljubio nas?

Euharistijsko slavlje, koje je uslijedilo nakon predavanja, predslavio je fra Marin, a naše su sestre animirale liturgijsko pjevanje i Večernju molitvu.

Po svršetku svete mise bile je vrijeme da krenemo u Zagreb, gdje su nas čekale sestre Generalne uprave, na čelu s č. majkom s. M. Radoslavom Radek, a naše molitve su ostale na gori gdje su se dogodila mnoga preobraženja i ponovna rođenja ljudi koji su susreli živoga Boga, s nadom da će biti uslišane i donijeti ploda. Neka Dijete Isus učini srca naša po Srcu svome.

s. M. Jelena Jovanović

Zagreb

Godišnji susret sestara Juniorki na razini Družbe

Ovogodišnji susret sestara Juniorki održao se u subotu, 21. svibnja 2016. u generalnoj kući Družbe, u Zagrebu. U subotu navečer, uvodno predavanje o molitvi imala nam je s. Marija Banić, pročelnica vijeća za odgoj u Družbi. Naglasila je kako je vrlo važno njegovati nutarnji prostor, te da susret s Kristom mijenja naš pogled na svijet. Sestra Marija dodala je kako je vrlo

važno razmatranje te da je svaki dan potrebno posvešćivati si: zašto sam došla u kapelicu?

U nedjelju 22. svibnja, sestre Juniorke susrele su se i sa Časnom Majkom s. Radoslavom Radek i podijelile s njom radosti i teškoće življenja. Na svetkovinu Presvetoga Trojstva, sv. Misu s prigodnom i poučnom propovijedi u kapelici generalne kuće predslavio je vlč. Josip Baloban. Zajedničko druženje

nastavljeno je oko obiteljskog stola, te smo se nakon objeda uputili svojim zajednicama, obogaćene radošću i snagom za dalje.

s. M. Ana Prkić

Komušina

45. Dan mlađih Vrhbosanske nadbiskupije

U organizaciji katedralne župe u ranim jutarnjim satima uputili smo se prema marijanskome svetištu Vrhbosanske nadbiskupije Komušina - Kondžilo, 28. svibnja 2016.godine, gdje je održan 45. po redu Dan mlađih Vrhbosanske nadbiskupije pod gesлом: "Blago siromasima: oni će zadobiti milosrđe!" (Mt 5,7). Čim smo stigli, počelo je pokorničko bogoslužje, kada smo imale prigodu za svetu ispovijed. Potom je uzoriti kardinal Vinko Puljić blagoslovio sliku Gospe Kondžilske, da bismo se svi zajedno uputili prema brdu Kondžilo, moleći krunicu i pjevajući Gospine pjesme. Prema procjnama Nadbiskupijskoga centra za pastoral mlađih *Ivan Pavao II.* u procesiji je sudjelovalo oko 2000 mlađih i ostalih Gospinih štovatelja. Nakon svih pristiglih u procesiji započelo je euharistijsko slavlje, koje je predvodio kardinal Vinko Puljić, uz koncelebraciju mnoštva svećenika i uz assistenciju bogoslova Vrhbosanske nadbiskupije, a pjevao je Zbor mlađih iz Tolise. Kardinal je u svojoj propovijedi posebno istaknuo: „Milosrđe=milo srce=milo lice. Poticao je sve okupljene, a posebno mlade, da Božjim milosrđem nadvladaju zlo u sebi i oko sebe, da ljubavlju Božjom pobjede mržnju,

koja truje ljudska srca i javno ozračje života. Pozvao nas je da se odupremo svim izazovima, koji nas želete urušiti, oteti nam nadu i učiniti nas bezvoljnim za život.“

Po svršetku svetoga misnoga slavlja i svečanoga blagoslova svi smo se zajedno u procesiji - moleći i pjevajući - uputili prema crkvi, gdje je kardinal opet molio pred slikom Gospe Kondžilske i podijelio svima prisutnima blagoslov. Slijedila je pauza za ručak. Svi su se prisutni mogli nahraniti vojničkim grahom, što ga je vojska s ljubavlju za sve pripremila. Nakon ručka uslijedio je Festival vjere, uz pjesmu i ples. Bilo je jako lijepo vidjeti toliko mlađih, koji su se po žarkome suncu žrtvovali da naša radost u Kristu bude potpuna. Ispunjeni snagom vjere i radosnom nadom, te Božjim blagoslovom uputili smo se prema svojim domovima, pjevajući, slaveći i hvaleći Gospodina, zahvalni svima koji su nam omogućili da budemo dionici ovoga lijepoga hodočašća.

*Ivka Martinović, kandidatica
Nikolina Džavić, Katarina Pilić - postulantice*

Zagreb

Srce Isusovo u srcu Služavke

Uoči ovogodišnje proslave svetkovine Srca Isusova u provincijalnoj kući sestara Služavki Malog Isusa, organizirana je trodnevna duhovna priprava. Prvog dana trodnevnice, na svetkovinu Pohoda blažene Djevice Marije Elizabeti, zaštitnice grada Zagreba, euharistijsko slavlje predslavio je vlč. Domagoj Matošević. Svojom homilijom približio im je susret dviju žena, Marije i Elizabete, kod kojih je očit Božji zahvat u njihov život koji sa sobom donosi blagoslov i križ. Te dvije žene su istaknute kao izvrsne učiteljice prihvatanja Božje volje.

Drugog dana duhovne priprave, lomljenje riječi Božje i lomljenje kruha za stolom Božjim pripravio nam je vlč. Robert Šreter. U svom promišljanju o pobožnosti Srcu Isusovu, koja se raširila među pukom, istaknuo je svoj pogled na Božansko Srce. Srce je organ koji bez prestanka radi u čovječjem tijelu, tako je Srce Isusovo izvor koji bez prestanka izljeva obilje svojih milosti

na one koji dolaze k njemu, što je osobito naglašeno u godini milosrđa čije plodove skupljamo.

Zadnjeg dana priprave za slavlje svetkovine, svetu misu predslavio je p. Marijan Zubak. Promišljali smo nad otajstvom Božje ljubavi koja se izljeva iz Božanskog Srca kako bi pokazalo da je blizu čovjeku. Božansko Srce toliko ljubi čovjeka da dopušta da čak bude ranjeno kako bi se u potpunosti otvorilo za svakoga žednog ljubavi.

Središte duhovne okrjepe koja počiva na otajstvu Presvetog srca Isusova slavljenje je u zajedništvu sestara zagrebačke Provincije, Vrhovne uprave Družbe s vlč. Josipom Redeljom, vlč. Alojzijem Žlebeчиćem i vlč. Josipom Šimunovićem koji je predslavio svečano euharistijsko slavlje. Nastojeći upotpuniti sliku otajstva prevelike Božje ljubavi koja nam je posvjedočena u Srcu Isusovu, vlč. Šimunović se osvrnuo na duhovne pjesme koje su ispjene u čast Božanskom Srcu. Srce Isusovo je zaštita, oslonac, utjeha i izvor nade za svakoga koji se njemu utječe.

s. M. Marta Vunak

Poruka provincijske glavarice Zagrebačke provincije za svetkovinu Presvetog Srca Isusova i Marijina

Srce Isusovo i Srce Marijino

Drage sestre!

Pred nama su blagdani Pokrovitelja naše Provincije,
Srce Isusovo i Srce Marijino.

Da bismo mogle uroniti u Srce Isusovo,
poslušajmo Srce Marijino, i kako nam ga ona otkriva.
"Učinite što vam kaže". On govori u osami,
a vidljivo je u zajedništvu s drugima,

rame uz rame,

korak po korak prema bližnjemu do milosrdnog oproštenja.
I dogodit će se čudo! Mi opet možemo zajedno živjeti, moliti, raditi.
Gle, ovo srce koje toliko ljubi ljudе! Otpočini malo u Njemu,
On je za tebe tu.

U Njegovu Srcu imamo zaštitu, sigurnost, obranu, spokoj.
Otpočinimo malo u tom Srcu. Marija nas neprestano upućuje prema
Srcu Sinovu.

S Marijom otpočinimo u Srcu Isusovu.
S povjerenjem zaronimo u beskrajno milosrđe toga Srca. Isus je blaga
i ponizna srca!

Takvog ga znamo kada nas naše slabosti prizemljuju i naše breme
tišti.

On nam pere duše i srca i otire ih svojim ranama.
U Njemu ćemo naći mir i sve što nam je potrebno.

Ostavimo u Njemu s povjerenjem sve što smo donijele sa sobom, svoje strahove, strepnje, boli, poteškoće, uspjeha, radosti, polet, priznanja, nadu, povjerenje.

Tuga, muka, jad, teškoće bit će prepolovljene, a sreća, radost, povjerenje, polet, nada udvostručeni.

Samo ako rastemo u poniznosti, On će nas uzvisiti.

S povjerenjem živimo sadašnjost, a s nadom idimo u budućnost, jer nas Srce Isusovo nosi bez pridržaja, zamaranja, oklijevanja, i sigurne smo samo u Njemu.

Svakoj sestri i kandidatici čestitam blagdan zaštitnika Provincije i srdačno pozdravljam u Malom i proslavljenom Isusu

*s. M. Petra Marjanović,
provincijska glavarica*

Zagreb

Proslava zaštitnika samostana "Antunovac"

Svečanim euharistijskim slavlјem u kapelici samostana „Antunovac“ u Novoj Vesi, svečano je proslavljen blagdan zaštitnika sv. Antuna. Na svetoj misi su se pridružile sestre iz Generalne uprave sa časnom majkom s. M. Radoslavom Radek, sestre iz obližnjih samostana i filijala, te štićenice noveveškog doma i župljanji.

Euharistijsko slavlje je predslavio mladomisnik vlč. Martin Krizmanić koji nas je obogatio riječima homilije, potaknuvši nas da se ne zadržavamo samo na riječima već ih pretvorimo u djela. Svakodnevno se opirimo zlu, ljubeći bližnje, živeći u poniznosti, u odricanju, noseći terete jedni drugih. Bilo je to snažno ohrabrenje da sve što podnosimo i nosimo ima smisla u službi ljubavi prema bližnjemu, za osobno dobro i dobro zajednice. Tijekom devedeset devet godina djelovanja u samostanu „Antunovac“ bilo je prilike za mnoga dobra djela i mnoge žrtve. Božji blagoslov molimo za nastavak djelovanja u pripremi jubilarne proslave koju u radosti iščekujemo. (SMI)

Sarajevo

Sastanak kućnih poglavarica sestara SMI u samostanu *Egipat*

Redoviti godišnji sastanak kućnih poglavarica Provincije Bezgrješnoga začeća Blažene Djevice Marije Družbe sestara Služavki Maloga Isusa (SMI), održan je u Sarajevu 8. 6. 2016. godine u samostanu *Egipat*.

Sastanak je predvodila provincijska glavarica – s. M. Admirata Lučić, a sudjelovale su poglavarice svih 18 zajednica Sarajevske provincije i članice Provincijskoga vijeća.

U ime časne majke s. M. Radoslave Radek, vrhovne glavarice Družbe, sudjelovala je sestra Jadranka Lacić - vrhovna savjetnica i ekonom. Poglavarice

su razgovarale o aktualnome životu i djelovanju sestara, o planovima, te o teškoćama s kojima se susreću sestre i zajednice.

U obraćanju kućnim glavaricama s. M. Admirata Lučić je poticala sestre na svetost života u duhu karizmatskoga služenja Isusu u sestrnama i u osobama kojima nas Bog šalje. Istaknula je nezaobilaznu važnost zajedništva i sestrinskoga razumijevanja, poštovanja, suradnje, milosrđa i praštanja. Služila se riječima sv. Pavla i njegove slike Crkve kao organizma. Kazala je kako je svete uspomene Utemeljitelj Družbe video organizaciju naše redovničke zajednice upravo u slici živoga organizma. Naše zajednice su Crkva u malome – Krist je glava, a mi smo udovi toga tijela. Svakoj sestri je darovana sposobnost, zadaća, odgovornost. U duhu sluge Božjega Stadlera, pozvala je na nove iskorake na koje nas danas poziva i hrabri Sveti Otac u okružnicama: Radujete se! Istražujte! Kontemplirajte! U ovim dokumentima majka Crkva nam pojašnjava ljepotu posvećena života, situacije našega vremena, dajući nam već u samim naslovima programe životnosti redovničke zajednice. Predala je svakoj zajednici dokument *Kontemplirajte* i svakoj sestri sliku Milosrdnoga Isusa da ih uvijek potiče na Ljubav što izvire iz presvetoga Srca Isusova i sjeća na izvanredni Jubilej Božjega milosrđa i Njegovo divno značenje za spasenje duša.

Sastanak je završio hodočasničkim pohodom sarajevskoj katedrali s molitvom za jubilarni oprost, te molitvom na grobu sluge Božjega Stadlera za njegovo proglašenje blaženim i slavljem svete mise na istu nakanu. Većina kućnih poglavarica ostala je i na duhovnim vježbama koje su navečer, toga dana, započele u Duhovnome centru *Kući Navještenja* u Gromiljaku.

s. M. Kristina Adžamić

Gromiljak

„Milosrdni poput Oca“

U Duhovnome centru *Kuća Navještenja* u Gromiljaku su od 8. do 14. lipnja 2016. godine sestre Služavke Maloga Isusa Sarajevske provincije - pod vodstvom patera Zvonke Šeremeta, SCJ - sudjelovale duhovnim vježbama na temu milosrđa – *Milosrdni poput Oca*.

Duhovne vježbe započele su 8. lipnja 2016. u 17,30 sati molitvom na grobu oca Utemeljitelja, te misnim slavljem u 18 sati u sarajevskoj katedrali *Srca Isusova*. Iz sarajevske katedrale sestre su pošle u duhovni centar *Kuću Navještenja* da bi i тамо nastavile sa šestodnevnim duhovnim vježbama.

U duhu Godine Božjega milosrđa pater Zvonko je kroz duhovna izlaganja, molitvu, slavlja svete mise, sakramenata ispovijedi i pričesti, euharistijska

klanja, ... poticao sestre na duhovni susret s Bogom, samih sa sobom i svojim bližnjima. Prenosio im je poruku Krista i Crkve, te ih hrabrio za nove iskorake u služenju Bogu, Crkvi i čovjeku. Tijekom duhovnih vježbi sestre su promišljale o temama: molitve, vjere, grijeha, obraćenja, ispovijedi, milosrđa, zajedništva, ...

Bilo je to privilegirano vrijeme za sestre, tijekom kojega su napustile uobičajene poslove i povukle se u tišinu i molitvu. Prvenstvo Boga tada posebno dolazi do izražaja. Kada je Bog na prvome mjestu, tada je sve drugo na pravome mjestu.

Pri završetku duhovnih vježbi, u ime sestara sudionica, riječi zahvale pateru Z. Šeremetu uputila je s. M. Blaženka Lešić. U zahvali je istaknula važnost riječi primljenih u duhovnim vježbama, te potrebu da nađu plodno tlo u duši sestara. Podsjetila je na važnost poruka koje su čule od patera Zvonke:
... Bog nas voli i kad smo grješni. On se nagnje nad slabe. Važno je slušati Boga, posebno kad nam nije dobro. Božji glas treba slušati i prepoznavati; provoditi vrijeme s Njime. Dakle, pomesti kuću i strpljivo čekati, ... Ako netko zna slušati Boga, onda zna živjeti duhovno i duhovito. Molitva nas preobražava i postaje naša pokretačka sila, ... Po molitvi jačamo lokomotivu – vjeru - svoga vlaka koji nas vodi kroz život. ... Dobar molitelj radi sve u svoje vrijeme. On zna reći s malom Terezijom: „Bože, ako Te i nema, ja Te molim! Budi tu kada odlutam. Ti budi sa mnom. Amen ...

Nakon s. Blaženke pateru Zvonki i sestrama se obratila provincijska glavica - s. M. Admirata Lučić. Zahvalila je zbog vodstva duhovnih vježbi pateru Zvonki, a sestrama zaželjela da milošću koju su primile u duhovnim vježbama obogate zajednice u kojima žive i ljude s kojima rade.

U 14 sati, 14. lipnja 2016., sve sestre sudionice duhovnih vježbi krenule su prema Vitezu. Tamo su se uključile u molitveni ispraćaj pokojne s. M. Virginie Ninić u kuću nebeskoga Oca i Njegovo vječno kraljevstvo.

s. M. Kristina Adžamić

Brodsko Vinogorje

Blagoslovljeno gradilište i kamen-temeljac Spomen-kuće sluge Božjega Josipa Stadlera

Na 14. obljetnicu početka procesa beatifikacije sluge Božjega Josipa Stadlera, Đakovačko-osječki nadbiskup i metropolit - mons. dr. Đuro Hranić, u ponedjeljak je, 20. lipnja 2016., u 17 sati, blagoslovio gradilište i kamen-temeljac **Spomen kuće sluge Božjega Josipa Stadlera** – utemeljitelja Družbe SMI - u župi Uznesenja BDM u slavonskobrodskome naselju Brodsko Vinogorje, u Rasadničkoj ulici, b.b.

Sestre Služavke Maloga Isusa (SMI) Sarajevske provincije dugo želete u Utetmeljiteljevu rođnome gradu podići spomen-kuću prvoga vrhbosanskoga nadbiskupa J. Stadlera i iskazati zahvalnosti dragome Bogu za njegovo rođenje u Slavonskome Brodu, za njegovu svetost života i milosti koje je posredovao utemeljenjem Družbe. Današnjim danom se to počelo ostvarivati.

Svečanom blagoslovu - uz nadbiskupa Đuru - sudjelovali

su svećenici slavonsko-brodskoga dekanata, na čelu s dekanom - preč. Ivanom Lenićem - i župnikom župe uznesenja BDM u Brodskome Vinogorju - vlč. Markanom Kormanjošom, te postulatorom kauze sluge Božjega Stadlera - mons. Pavom Jurišićem iz Sarajeva. Svečanosti blagoslova su nazočile i sestre redovnice koje djeluju u Slavonskome Brodu, brojni vjernici, Prijatelji Maloga Isusa - vanjski suradnici sestara Služavki Maloga Isusa, pred-

tavnici gradske vlasti, na čelu s gradonačelnikom Mirkom Dusparom, te predstavnici firmi koje izvode radove.

Sestre Služavke Maloga Isusa Sarajevske provincije – na čelu s vrhovnom glavaricom s. M. Radoslavom Radek - i provincijskom glavaricom – s. M. Admiratom Lučić – ovim činom zahvaljuju dragome Bogu za početke života našega Utemeljitelja u Slavonskom Brodu, za njegovo svećeničko posvećenje Bogu i mole blagoslov u započetom djelu.

Župni zbor župe Uznesenja BDM iz Brodskoga Vinogorja, pjesmom: *Oče naš dobri, u te vjerujemo*, uveo je slavlje službe blagoslova, koje je započeo nadbiskup - mons. Đuro. Na početku službe blagoslova, Provincijalna glavarica - s. M. Admirata Lučić - pozdravila je prisutne svećenike, vjernike, predstavnike vlasti, vrhovnu glavaricu – s. M. Radoslavu Radek, sve sestre Stadlerove družbe i redovnice drugih družbi koje su bile nazočne. U govoru je naglasila kako danas, nakon 173 godine od Stadlerova rođenja i 135 godina od njegova posvećenja za biskupa, sestre Služavke Maloga Isusa žele oživjeti Utemeljiteljevu rodnu kuću u Slavonskome Brodu.

Nakon što je vlč. Markan Kormanjoš pročitao odlomak iz Prve poslanice Korinćanima *Božji smo suradnici, Božja njiva, Božja građevina* (1 Kor 3,9-11) i sestre Služavke Maloga Isusa otpjevale *Hodočasničku pjesmu* - psalam 121 – *Pomoć je naša u imenu Gospodnjem*, preč. Ivan Lenić je pročitao tekst Lukina evanđelje (Lk 6 44-49).

U prigodnoj propovijedi blagoslovnoga slavlja - nadbiskup - mons. Đuro je pozdravio sestre i prisutne svećenike i vjernike te istaknuo povijesnu povezanost Đakovačko-osječke nadbiskupije s Vrhbosanskom nadbiskupijom u Sarajevu, te povezanost i prijateljstvo biskupa Strossmayera s nadbiskupom Stadlerom u Sarajevu. Strossmayer je Bosnu vazda tako ljubio kao

svoju vlastitu diecezu. Pomagao je nadbiskupove projekte i narod u BiH. Nadbiskup Đuro je kazao kako mu je drago da sestre grade spomen-kuću u rodnom gradu svoga Utemeljitelja na glasu svetosti. Đakovačko-osječka nadbiskupija u tome im želi biti podrška ... Neka ona bude znak povezivanja ljudi s jedne i s druge strane Save i vjernika ove nadbiskupije. Najvrjednije od svega što je podigao su sestre: Živi je čovjek slava Božja! Zato nas raduje što se ovim danas utemeljuje i osigurava prisutnost sestara u ovoj nadbiskupiji koje su ovdje od Domovinskog rata.

Nakon propovijedi nadbiskup je pozvao na *Sveopću molitvu*, koju su izrekle postulantice sestara SMI: Nikolina Džavić i Katarina Pilić. Molimo najprije za vašu redovničku zajednicu i nova zvanja u vašoj Družbi. Uz spomen-muzej bit ćeće slava Božja i slava Vašega utemeljitelja i skorog blaženika Josipa Stadlera.

Mons. Pavo Jurišić – postulator kauze služe Božjega Josipa Stadlera – pročitao je Povelju o gradnji Stadlerove spomen-kuće.

U ime Vrhbosanskoga nadbiskupa - kardinala Vinka Puljića - čestitao je sestrama SMI na ovom koraku gradnje Stadlerove spomen-kuće. Riječima ohrab-

renja i poticanja pozvao je sestre da pouzdanje stave u Onoga koji je stvorio nebo i zemlju ... „Molite ... neka je blagoslovлен ovaj korak i vaše djelovanje u Slavonskome Brodu ...“ kazao je mons. Jurišić.

Povelju su, uz nadbiskupa Hranića i mons. Jurišića, potpisali vrhovna glavarica - s. M. Radoslava Radek, provincijalna glavarica - s. M. Admirata Lučić i slavonskobrodski dekan - Ivan Lenić. Ona će, zajedno s križem, što su ga sestre nosile i medaljom s likom djeteta Isusa (koju i sada sestre nose) te grumenom zemlje iz Nazareta i iz Bosne, stijegom Srca Milosrdnog Isusa i Gospinom krunicom, biti ugrađene u temelje, pročitao je mons. Pavo Jurišić.

Dok se potpisivala povelja o gradnji, pjevana je pjesma: **Slugo Božji, Josipe** u izvedbi gospođe Nedjeljke Andrić Novinc (autorice teksta i glazbe) i Župnoga zbora iz župe *Gospe od brze pomoći* u Slavoskomome Brodu.

Obred slavlja blagoslova završio je molitvom za proglašenje blaženim služe Božjega Josipa Stadlera i Pjesmom u slavu Svetoga Srca ... „nek jekne pjesme glas“, jer je Stadler bio veliki apostol ljubavi Pre-svetoga srca Isusova.

Nakon blagoslova nastavljeno je druženje uz prigodni domjenak u dvorištu iznad gradilišta kod prvih susjeda - uz pratnju tamburaške skupine *Šokci za pet*. Na izlazu s gradilišta nazočni su dobili prigodni darak: krunicu Djeteta Isusa, pismo mladoga – devetnaestogodišnjega Stadlera o prvom putovanju u Rim.

s. M. Kristina Adžamić

P O V E L J A

Družba Sestara *Služavki Maloga Isusa*
Provincija Bezgrešnog Začeća Blažene Djevice Marije
SARAJEVO

U IME OCA I SINA I DUHA SVETOGLA!

U Svetoj godini - Izvanradnom jubileju milosrda,
o 135. obljetnici biskupskoga redenja Brodanina Josipa Stadlera,
u mjesecu Presvetoga Srca Isusova, za vrijeme svetog oca pape Franje,
nadbiskupa vrhbosanskog Vinka kardinala Puljića,
vrhovne glavarice sestre Radoslava Radek i
provincijske glavarice sestre M. Admirate Lučić,
dakovačko osječki nadbiskup metropolit mons. Đuro Hranić
blagoslovio je gradilište i kamen temeljac
Spomen kuće sluge Božjega Josipa Stadlera
u Brodskom Vinogorju, Slavonskom Brodu
20. lipnja 2016. godine,
na 14. godišnjicu od početka procesa beatifikacije.

Izvedbene nacrte spomen kuće
je sačinio Tim projektnog *Leko biroa iz Sl. Broda*,
a tvrtka *Akropola* iz Đakova će izvoditi graditeljske radove.

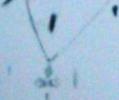
Uzvišeni, trojedini Bože, u dubokoj zahvalnosti srca stojimo pred Tvojim licem, i u ovom liturgijskom činu molimo
Tvoj očinski blagoslov. Ti si u ovom mjestu daroval život Tvojme služi Josipu Stadleru. Ti si ga obdario izvanrednim
darovima naravnih i nadnaravnih kreposti i vrlina, Ti si ga učinio biskupom i poslao ga za pastira Crkvi vrhbosanski.
Ovini zdjelom Ti želimo zahvaliti, i uvijek zahvaljivati, za djelo koje po nadbiskupu Stadleru izveo za narode u
Bosni i Hercegovini. Neka ova građevina, koju s Tvojom pomoći počinjemo graditi, bude hram Tvoje milosrdne ljubavi.
Ti si Josipu pokazao svoje lice i on Te je svom snagom ljubio u otajstvu Crkve. Bio je Tvoj suradnik u milosrđu i
postao Tvoja ispružena ruka prema siromasima, osobito u borbi za spasenje duša. Neka ovaj dom pobuduje u srcima
ljudi sveta sjecanja na divnu djelu koja si nam učinio i ne prestaje činiti. Neka nas pred Tvojim Licem zagovara
Bezgrešna majka Marija, sveti Iosip, sveta Ana i sveti Rafael Arkandel koje je Tvoj sluga uvijek zazivao i častio. Amen!

msgr. Pavlo Jurišić
postulator kauze

sestra M. Radoslava Radek
vrhovna glavarica

preč. Ivan Lenić
dekan slavonsko brodskog dekanata

sestra M. Admirata Lučić
provincijska glavarica

mons. Đuro Hranić
dakovačko osječki nadbiskup metropolit

**Obraćanje sestre M. Admirate Lučić za vrijeme slavlja
blagoslova gradilišta i kamen temeljca Stadlerove spomen-kuće
u Slavonskom Brodu, 20. lipnja 2016.**

*Preuzvišeni oče Nadbiskupe,
mnogopoštovani msgr. Jurišiću, postulatore Stadlerove kauze,
dragi svećenici i sestre, dragi vjernici!*

Izuzetna mi je čast i radost pozdraviti sve Brođane s uvaženim gradonačelnikom Broda - gospodinom Mirkom Duspara. S osobitom naklonošću pozdravljam župne zajednice, na čelu sa svojim duhovnim pastirima, župnicima iz Utemeljiteljeve Male crkve - župe njegova rođenja i krštenja, te župe Uznesenja BDM koja je Stadlerovim redovnicama dala dobrodošlicu za vrijeme stranoga rata.¹ S osobitim zadovoljstvom pozdravljam sestre svih redovničkih zajednica. Radosna sam da je s nama vrhovna glavarica Stadlerove Družbe, časna majka Radoslava Radek sa sestrama Služavkama Maloga Isusa.

Hvala Vam što ste došli da u zajedničkoj molitvi započnemo nadahnuto djelo koje će biti spomen-kuća Božjega čovjeka Josipa Stadlera. Radosna sam što slavlje blagoslova predvodi nadbiskup Hranić, časni Strossmayerov nasljednik koji je bio Stadlerov biskup i prijatelj.

Živa Crkva je proteklu godinu živjela kao Godinu Bogu posvećena života. Jedan od ciljeva što ih je Sveti Otac stavio na srce svakoj posvećenoj osobi i svakoj zajednici je nalog:

¹ Kada je u Bosni i Hercegovini buknuo rat, u rasponu od samo nekoliko mjeseci bili su okupirani svi naši samostani. S izbjegličkom vrećicom u koloni prognanih našle su se i naše sestre. Tražile smo mogućnost smještaja što bliže Bosni. U Brodskom Vinogorju smo našle kuću, iznajmile je u nadi da nam neće dugo trebati. Nažalost, povratak u Bosnu zadugo nije bio moguć, pa smo tu kuću odlučile otkupiti. Tako je prostor ugostiteljskoga objekta prenamijenjen za život sestrinske zajednice. Sestre su radile u školama kao vjeroučiteljice, u domovima kao njegovateljice, a u župi kao pastoralne suradnice. Kada je povratak u Bosnu bio moguć, sestre su se vraćale, čime je kuća koju su koristile sve više gubila na svojoj ulozi.

Oduvijek smo željele sagraditi kuću u čast našemu Utemeljitelju. Kuća koju su sestre koristile, nema potrebne uvjete ni za Utemeljiteljevu spomen-kuću, ni ti za samostan. Ideja o gradnji je upravo gorjela otvaranjem nadbiskupijskoga procesa beatifikacije.

Želimo ovim zdanjem uprisutniti našu zahvalnost rodnomu gradu za sve dobro koje je Bosni učinio Brođanin Josip Stadler.

Želimo da ovo zdanje bude kuća sjećanja i zahvalnosti, a nadasve kuća molitve.

Sa zahvalnošću gledajte na prošlost!

Kada Vrhbosanska crkva pogleda u svoju prošlost, ne može ne vidjeti osobu nadbiskupa Josipa Stadlera. A tko ga vidi i upozna neminovno dolazi do njegova rodnog Broda. Upravo odavde je krenuo njegov životni put.

Slavonski Brod mjesto sjećanja na čovjeka kojega je Bog uresio svim naravnim i nadnaravnim krjepostima. Isus

mu je objavio svoje lice milosrđa i ljubav svoga presvetoga Srca. Po toj objavi ga učinio svojim poslanikom, misionarom i pastirom duša u Bosni.

Prešavši Savu, u Bosni je zatekao nevolje prouzrokovane siromaštvom na svim razinama ljudskoga bića, te braću franjevce koji su, po cijenu života, za vrijeme duge osmanlijske vladavine podržavali i sačuvali žižak katoličke vjere.

Ove godine se navršava 135 godina od kada je Stadler posvećen za vrhbosanskih nadbiskupa. Imao je tada 38 godina. Isto toliko godina je izgrađivao duhovnu i kulturnu gradjevinu vrhbosanske crkve. Institucije koje je ustanovio i danas živo svjedoče o čovjeku nenađemašne duhovne snage. Za to osjećamo duboku zahvalnost i poštovanje prema njemu, a i prema njegovu rodnome Brodu i Brođanima.

Sam Gospodin Bog je u Stadleru – osobi bez oca i majke, bez obitelji i obiteljskoga doma, očitovao svoju Providnost i obdario ga izvanrednom snagom svoga duha. Upravo po njegovu zalaganju u Božje ime su nastajale preobrazbe u životima ljudi. Biskup Strossmayer ga je nazvao čudotvorcem. Nije bio lišen trpljenja, iskusio je mnoga nerazumijevanja. No, do kraja je ostao vjern Bogu, Crkvi i svome narodu.

Upravo njemu u spomen želimo sagraditi Dom sjećanja i zahvalnosti za milosti koje je Bog, po njemu, darovao svome narodu. Ovdje želimo čuvati živom svetu uspomenu na duhovnu oporuku služe Božjeg Josipa Brođanina. Ovdje će biti Stadlerova kuća molitve i zahvalnosti. Njegov program rada, evangeliza-

cije, odgoja, milosrdne ljubavi i danas može i treba biti poticaj i pomoć u razlučivanju Božje volje našim obiteljima i mladima.

U znak zahvalnosti što ste došli moliti s nama za Božji blagoslov darovat ćemo vam pismo koje je 19-godišnji Stadler pisao svome dobročinitelju u Brod i molitvu koju je dušom volio i molio.

Za života je jedva imao svoju kuću. Ostao je rano bez roditelja i obiteljskoga doma, rođen je u današnjoj Mesićevoj ulici.

Danas, nakon 173 godine od njegova rođenja i 135 godina od njegova posvećenja za biskupa želimo u Brodu darovati spomen-kuću koja će predstavljati njegov plemeniti i krjeposni život. Najljepši prostor je predviđen za Isusovu kapelicu, gdje ćemo u molitvi zahvaljivati za dobročinstva što ih je Gospodin, po njemu, darovao Bosni i Hercegovini. Tu će uzdizati molitva za spasenje duša, za svetu crkvu, za domovinu i obitelji našega vremena da po zaslugama služe Božjega Stadlera, zadobiju milosti za sretan i blagoslovjen život.

U prizemlju je predviđena multimedijalna dvorana za trajnu postavku i prezentaciju providornosna Stadlerova životnoga puta. O svemu će uz druge vjernike brinuti redovnička zajednica sestara koje su nastale iz Stadlerove ljubavi prema Djetetu Isusu.

Nacrte zdanja je načinio tim Leko biroa iz Slavonskoga Broda, a radove će izvoditi građevinsko poduzeće Akropola iz Đakova.

Ovdje od srca pozdravljam gospodina Vjekoslava Leku i gospodina Nikolu Grbešu, direktore i sve djelatnike suradničkih poduzeća.

U temelje Stadlerove spomen-kuće želimo ugraditi:

- Isusov Križ
- Medaljicu s likom djeteta Isusa
- Grumen zemlje iz Nazareta i iz Bosne
- Stijeg Srca milosrdnoga Isusova
- Gospinu Krunicu
- Povelju o gradnji.

KARIZMATSKO POSLANJE

Rim

Cvjetnica s papom Franjom u Svetoj godini milosrđa

Mladi gimnazijalci već 23. put u nizu hodočaste u Rim i Vatikan za Cvjetnicu što im je i ujedno studijsko putovanje po školskom kurikulumu. Ove godine bila je posebna milost u Godini Milosrđa.

Naš boravak ove godine u Rimu i Vatikanu bio je od 17. do 24. ožujka 2016. godine. Voditeljica i školska organizatorica je vjeroučiteljica prof. s.

Dolores Brkić koja je ove godine vodila 52 mladih. Tijekom putovanja posjetili smo još Napulj, Montecassino, Asissi, San Gabrilele, Orvieto i Loreto te imali priliku, uz Rimske bazilike proći kroz jedanaest Svetih vrata.

U samom Rimu imali smo kao i uvijek razrađeni program studijskog putovanja: Vatikanske muzeje, 4 Bazilike, Forum, Papinski zavod sv. Jeronima, Koloseum, Katakombe, Panteon, EUR, Trgove i fontane.... a nas je najviše dojmila procesija i sv. Misa na Trgu sv. Petra koju je predslavio papa Franjo na Cvjetnicu. Njegove jednostavne riječi ali one iz njegova Očinskog srca duboke vjere bile su nam poticajne i ohrabrujuće. Naglasio je kako je Isus Vrata i On je sam ta Katedrala; On je naše Milosrđe i spasenje. Zaista blago nama, ali mi mladi često to gubimo iz vida.

Na koncu sv. Mise papa je prošao sa papa mobilom kroz cijeli Trg. Mi smo bili u prvom redu pa smo imali milost da više puta budemo u njegovoj neposrednoj blizini te nam udjeli svoj blagoslov.

Nekoliko mladih i s. Dolores podijelilo je svoja iskustva i doživljaje sa slušateljstvom Radio Vatikana. Bili smo smješteni u Hrvatskom domu bl. Ivan

Merz gdje smo se osjećali kao u vlastitoj obitelji što nam je pridonijelo ugodnom druženju. Kad smo putovali za Napulj i Montecassino pridružile su nam se još dvije sestre Služavke malog Isusa, Ružica i Zorka koje su nam bile kao i naša vjeroučiteljica.

Zahvalni Bogu za ove posebne milosti u Jubileju milosrđa i svim kulturnim sadržajima koje smo vidjeli, posebno hvala našim roditeljima, našim poduirateljima, a posebno s. Dolores koja uloži puno truda u realizaciju.

Vjerujemo da ćemo osjetiti mi i svi naši bližnji plodove ovog putovanja.

Petra Udiljak

Haiti

Križni put po župi – poseban duhovni doživljaj

Već na Cvjetnicu u župskim oglasima najavljen je Križni put koji će točno u 6 sati ujutro iz našeg komšiluka krenuti prema župskoj crkvi kroz cijelu župu. Rekli su – makar bile samo dvije osobe obred Križnog puta počinje u rečeno vrijeme.

Iako smo znale da treba jedno 4 do 5 sati hodati po suncu i prašnjavim cestama s. Ana i ja odlučile smo ići i time prinijeti veliku žrtvu za dragi haićanski narod, uključujući i potrebe svih onih koje volimo i kojima dugujemo našu zahvalnost. Večer prije smo ponudili našoj djeci tko želi da može ići napomenuvši im na što trebaju biti spremni. Javilo se 18 dobrovoljaca. Lijepo. Veliki je Petak. Krećemo od naše kuće u 5,45 da ne budemo ni prvi a ni

zadnji. Na veliko naše iznenađenje lijep broj pobožnih duša već je bio na mjestu okupljanja. Šest sati je, župnika nema. Vrijeme prolazi, već je blizu sedam sati još ga nema. Svi mirno, strpljivo i pobožno čekaju. Sunce već dobrano počelo pržiti. Svi gledamo da se malo sklonimo u hladovinu, zahvalni za svaki i najmanji lahor vjetra koji povremeno pomiluje naša lica. Sedam sati je. Župnik stiže u mini-kamionu na kojem je oprema ozvučenja. Ispričao se župnik radi kašnjenja – imao tehnički problema sa vozilom. Ovdje to nije rijetkost. Pobožnost počinje a međuvremenu se skupilo mnoštvo vjernika. Kad smo krenuli, mi negdje u sredini a ne vidi se ni kraj ni početak procesije. Župnik, čitači i animatori križnog puta također idu pješke i ako su mogli sjediti na kamionu sa ozvučenjem. Tu je 14 mladića koji su nosili 14 slike sa 14 postaja KP koje bi kad se moli dotična postaja podigli vis da je svi mogu vidjeti.

U procesiji raznolikost ljudi: djece, mladih, onih srednje dobi kao i starih, zdravih i bolesnih, nekolicina bogatih i mnoštvo siromašnih. Idemo u povorci i imamo osjećaj da svatko nosi svoj križ i da svoje patnje kroz ovu pobožnost ujedinjuje s patnjama koje je Isus podnio za nas. Prolazimo ulicama, uličicama i puteljcima kojima do sada još nismo prolazile. Susrećemo osobe koje nisu u procesiji jer nisu imala- prepostavljam- što obući i obuti pa su iz svojih dvorišta sa svojom djecom čirili na cestu kojom se pobožnost odvijala. Ah, koliko smo tada bijede vidjeli kroz odškrinuta dvorišna vrata. Vidjeli smo – ma nije to prvi put - Kuće koje nemaju izgled kuće. Kuće su to, najčešće udarena četiri kolčića a na njemu komadi cerade, najlona i kojekakvih krpica unaokolo da se malo zaštite od sunca, Kućni namještaj im je po koji stari betinski blok na kojem sjede. Na račvama od kočića koji su pot-

porni stupovi „kuće“ visi po koji odjevni predmet. Vidjeli smo i po koji kuhinjski namještaj. Tri kamena između kojih se naloži vatra a na poredano kamenje stavi se lonac kad se ima riže, graha ili pure za skuhati. Oko srca se steže neki obruč tuge susrećući ove tužne prizore koji jasno oslikavaju patnju ovog naroda. Dok s druge strane promatraljući ih izbližega na licima tih ljudi ne vidiš ni tračak gorčine. Naprotiv, na njihovim licima samo se može vidjeti odraz neke tajanstvene sreće i radosti. Nerazumljivo, ne shvatljivo, ali prepostavljamo da je jaka vjera njihov najjači izvor radosti.

Kako vrijeme odmiče broj sudionika se sve više povećava. Gledamo, promatramo, molimo, prikazujemo, 'sažalijevamo' a najviše se divimo. Divimo se pobožnom i strpljivom hodu. Divimo se njihovoj požrtvovnosti i izdržljivosti. Divimo se njihovoj radosti. Sunce pripeklo u glavu a iz prašnjave zemlje suklja vrućina. Na širim ulicama nađe i po koje auto, koje, iako iz poštovanja prema procesiji vozi oprezno i polako, digne prašinu koja je vrlo neugodna. Po nekad i vjetrić dune koji bi uvijek dobro došao da malo rashladi da ne digne u zrak onu silnu prašinu.

Pobožnost se odvija s velikom dozom respeksa. Svi su pristojno obučeni. Prevladava bjelina, jer je u njihovoj kulturi i tradiciji bjelina izraz sućuti kad im netko umre. Dosta veliki broj osoba s kapama na glavi i to vunenim. Neki se zamotali šalom kao da će na skijanje. Ništa nam nije jasno. Pomislih – sigurno si hoće dodatno povećati žrtvu KP. Tek kad smo vidjele onu silnu prašinu bilo nam je jasno zašto su tako glave zaštitili. Oni koji nisu imali ništa na glavi, dok smo stigli do četrnaeste postaje i četiri sata hoda, na njihovoj crnoj kosi je bilo prašine kao da je palo inje po glavi.

U procesiji smo promatrале jednu djevojku koja je dugo išla ispred nas. Na nogama je imala dvije različite cipele koje su u stanju raspada. Odmah smo shvatile da to nije radi mode nego radi neimaštine. Ona je sretna da je mogla upariti i ići za Križem. Nadamo se da su joj cipele izdržale do kraja, da se nisu raspale. Drugo isto što nam je upalo u oči bio je jedan

dečkić u lijepo uglancanim cipelama ali u desne cipele napola otpao đon. On jadan cijelo vrijeme vuče nogu – ja prvo pomislih da šepa - kad tamo, nije u pitanju nogu nego defektna cipela.

Gledajući cjelokupno stanje Haitija, kako danas tako i kroz ove dvije godine uvijek se pitamo:

- Što bi naš sveti Stadler učinio da je na našem mjestu?
- Jesmo li mi učinile sve što je u našoj moći?
- Kako učiniti više i olakšati životni križ? i još mnoga druga pitanja...

Istina, nije mali broj koje smo kroz ove vrijeme od kad smo došle na Haiti nahranili, školovali, popravili krov nad glavom, obukli, obuli, rane zaliječili ili izliječili itd... ali danas smo se ponovo osvjedočile da je sve to, zaista, samo trun MILOSRĐA i kap DOBROTE u moru njihove gorke svakodnevice. Htjeli bi mi, drage naše sestre puno više suza obrisati, ali ne možemo bez vaše duhovne i materijalne pomoći. Onaj tko ništa drugo ne možete, može skupa s nama Isusu uputiti vapaj „Isuse patniče, smiluj se patničkom hajćanskom narodu!“

Mi smo dragom Bogu neizmjerno zahvalne što smijemo i možemo u ime svake sestre Služavke Maloga Isusa biti tračak nade siromašnom hajćanskom narodu. I vama drage sestre želimo

izraziti našu sestarsku zahvalnost za svaku vrstu pomoći i podrške, bilo duhovne bilo materijalne. Hvala Vam od srca! Zajedno smo jači! Zajedno možemo više dobra učiniti! I mi sve vas nosimo u našim molitvama.

Puno pozdrava sa Haitija!

s. Liberija Filipović

Gromiljak

Seminar o predbračnim i bračnim izazovima

U organizaciji sestara Služavki Maloga Isusa, održan je u „Kući Navještenja“ na Gromiljaku, u nedjelju 24. travnja 2016. godine, seminar o predbračnim i bračnim izazovima. Predavači su bili profesori sa Katoličkog bogoslovnog fakulteta u Sarajevu: dr. sc. Sanda D. Smoljo (teolog, psiholog i psihoterapeut) i vlč. dr. sc. Dubravko Turalija (profesor Svetoga pisma). Na seminaru se okupio velik broj studenata, radničke mladeži, mlađih koji se pripremaju za brak i bračnih parova.

Na samom početku je nazočne pozdravila s. Ljilja Marinčić, predstavljajući predavače i izražavajući radost što se u „Kući Navještenja“ započinje sa seminarom o predbračnim i bračnim izazovima. Potom je uslijedila molitva i naizmjenični nagовори dr. Sande i vlč. dr. Dubravka. Započelo se s pitanjem zašto stupamo u brak, te koja je iskonska čovjekova potreba. Dotakli su se pitanja straha od braka, pripreme mlađih za brak, pristupa muškarca i žene, kako muškarac voli svoju ženu i žena muža, kako se postupa u kvalitetnom braku, koje su posljedice loše komunikacije, te o zaprekama koje narušavaju učinkovitu komunikaciju. Progovoreno je o pravilnom slušanju i komuniciranju, pravilima komunikacije, poteškoćama, konfliktima i krizama, o odnosu roditelja i djece, nevjeri bračnih drugova i oprostu. O svakom navedenom području progovorila je ponajprije dr. Sanda s područja psihologije, a potom vlč. Dubravko iznoseći Biblijski pogled na to.

Po svršetku predavanja, uslijedila je živahna diskusija, a potom kratka pauza i misno slavlje koje je u kapelici „Kuće Navještenja“ predslavio vlč. Dubravko. Nakon svete mise nastavljeno je zajedničko druženje i razgovor.

s. M. Ljilja Marinčić

Split

Njegovanje međureligijskog dijaloga

U udžbenicima katoličkog vjeronauka bilo osnovnih ili srednjih škola obrađuju se i teme drugih religija. Vjeroučiteljice naše provincije, s. Dolores, s. Jelena, s. Petra, s. Mila i s. Rebeka u vremenu obrade monoteističkih religija, odlaze u posjet na području grada Splita jednoj od vjerskih zajednica a tako i Medžlis Islamske zajednice.

Dana 29. travnja učenici Druge gimnazije –Split sa s. Dolores i dva profesora, posjetili su Muslimanski molitveni prostor sa svrhom njegovanja međureligijskog dijaloga. Ovaj put uz 100-tu obljetnicu priznanja Islama u Hr-

vatskoj izrazili su čestitku u ime škole uz prigodni poklon. Radovala nas je vijest koju nam je rekao imam Vahid, da će za njihov Jubilej u posjet doći i nadbiskup splitsko makarski msgr Marin Barišić sa suradnicima.

Glavni imam Vahid ef. Hadžić i Suada Hadžić upoznali su posjetitelje - mlađe gimnazijalce sa muslimanskim prostorom. Imam Vahid održao je predavanje o Islamu te između ostalog naglasio kako su sastavni dio društva i kulture. Svoje izlaganje popratio prezentacijama, slikom i grafikama. Uka-zao nam je kako Kur'an govori o Isusu (Isao a. s.) i Mariji (hazreti Merjemi). Također je kroz bogatu diskusiju koju su razvili učenici naglasio važnost dijaloga, tolerancije, poštovanja i to doživljavaju kao najbolja pomoć sugrađana. Također je jako naglašena velika potreba za razvijanje i promicanje mira. Zajedničkim snagama ide se u bolju budućnost. Kod mlađih najjači odjek je bio primjer muslimanske dosljednosti života po Kur'anu.

s. M. Dolores Brkić

Dubrovnik

Nagradni izlet najuspješnijih ekipa vjeronaučne olimpijade

Katehetski ured Splitsko-makarske nadbiskupije pod vodstvom predstojnika katehetskog ureda mr. don Josipa Periša organiziran je nagradni jednodnevni izlet u Dubrovnik za najuspješnije ekipe iz osnovnih i srednjih škola. Iz naše Provincije bila je s. Dolores Brkić sa svojom ekipom iz Druge jezične gimnazije – Split.

Po cjelokupnom sadržaju i programu možemo reći da je taj dan bio kao hodočašće. Sve ekipe prošle su više razina natjecanja pokazujući znanje ovogodišnje teme vjeronaučne olimpijade: školsko, međuškolsko i županjsko, odnosno nadbiskupijsko natjecanje.

Dakle, dana 12. ožujka 2016. posjetili su Olimpijci najljepši biser na južnom Jadranu grad Dubrovnik. Dan nam je bio poklonjen i sa neba je sjalo sunce. Počeli smo šetnjom dubrovačkim zidinama koje su nam pričale mnoge povijesne priče, zatim Stradun, franjevačku i dominikansku crkvu sa svim sadržajima vjere i kulture pod stručnim vodstvom gđe Ivane Marić.

Posebni radosni trenutak bio nam je susret sa dubrovačkim biskupom msgr. Matom Uzinićem i katedralnim župnikom don Stankom Lasićem. Oni su nam sve sa srcem pripremili za našu duhovnu i tjelesnu okrepnu. Sv. Misu smo slavili u crkvi sv. Vlaha a predslavio je mr. don Josip Periš uz prigodnu propovijed. Na kraju smo svi pristupili grličanju, jer u ovoj crkvi bude kroz

cijelu godinu, što je mlađima bilo i posebno draga. Dragocjena nam je bila i mogućnost proći kroz SVETA VRATA MILOSRĐA u dubrovačkoj katedrali pa smo s posebnom pobožnošću iskoristili dar Crkve.

Iako je recimo izlet, sve je odisalo kao jedan jak i dubok duhovno-kulturni hod, ne samo tlom grada nego i vlastitom nutrinom. Nadamo se da nas je sve kako djecu, mlade, tako i mentore i članove povjerenstva cijeli sadržaj dana motivirao ostati i dalje nepokolebljiv uz Isusa koji jedini daje smisao životu i svemu što jesmo.

Željeli smo posjetiti bar na kratko naše sestre u Dubrovniku ali nam to nije uspjelo zbog prebogatog programa koji je ispunio svo vrijeme. Našu zajednicu sestra smo spomenuli u molitvi jer Prijatelji Druge gimnazije - Split i dubrovačka naša zajednica sestara, zajedno su u molitvenom lancu Provincije.

Ispunjeni raznim blagodatima radosno smo u predvečerje krenuli prema Splitu doveći se ljepoti božjim i ljudskim djelima.

s. M. Dolores Brkić

Vinkovci

Rimski dani 2016.

IV. Rimski dani održani u Vinkovcima pod geslom "IN HOC SIGNO VINCES" – „U tom ćeš znaku pobijediti“, prošli su u zaigranom i veselom tonu.

Kao i svake godine, Dječji vrtić Cvjetnjak sestara Služavki Maloga Isusa Zagrebačke provincije, Horticuli Infantii Hortus Flori, marljivo se pripremao za

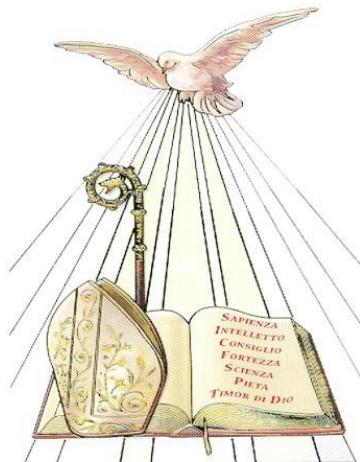
te dane. Roditelji su na našoj rimskoj radionici zajedno sa svojom djecom pripremili rimske toge koje su oni ponosno nosili.

Na Rimskim danima sudjelovali su i drugi dječji vrtići, a svaki je morao pripremiti neke igre po uzoru na dječje igre malih Rimljana.

Time su nas djeca još jednom podsjetila da igra nije ograničena modernom tehnologijom i kako bi naša Leda rekla: "Oni nisu imali skupih igračaka, ali su se svejedno mogli zabaviti onim što im se našlo pri ruci. Par posuda koje mame više ne koriste, uže i par oraha." Salve! (SMI)

Sarajevo

Slavlje svete krizme djece Stadlerova Dječjeg Egipta

Dana 15. 5. 2016. god. u sarajevskoj katedrali *Srca Isusova* i 29. 5. 2016. u župi Žepče, dogodilo se nešto što smo najviše iščekali (Marija Popić i Anto Pecirep, te Nikolina Tubak,) a to je - naša krizma. Toga dana smo se osjećali preljepo zato što smo primili sakramenat Potvrde.

Bilo nam je dragو i zbog toga što je svetu Misu predvodio Vinko kard. Puljić, a i zato što je pod svetom misom bila i sveta pričest. Nakon svete Mise župnik - vlč. Marko Majstorović - nas je pozvao na kratko druženje u Župnome uredu, gdje smo se počastili.

Nakon kratkog druženja uputili smo se prema našem domu, gdje su nas čekali naši roditelji, prijatelji i časne sestre. Napravili smo koju fotografiju dok se nismo svi skupili, a kada su svi došli, uputili smo se prema blagavaonici, gdje nas je čekao topli ručak.

Naši kumovi - Marija Jozić i Marko Prce - su nam uputili nekoliko riječi i zahvalili što su mogli biti danas s nama. Naši kumovi su se potrudili napravivši nam torte kako bismo se svi lijepo počastili. Nakon torte naši kumovi i naši roditelji su nam dali darove kao i naše drage sestre. Zahvaljujemo sestrama što su nam priredili tako divno slavlje. Još jednom od srca hvala.

Marija Popić i Anto Pecirep, SDE

Split

'Znakovni jezik je zabavan i fora, trebali bi ga učiti u školi'

Posjet novinara razredu u kojem predaje s. Marijanka Dominković SMI

Novinari "24 sata" kao primjer za bolje obrazovanje izabrali su osnovnu školu "Mejaši" gdje je s. Marijanka prestavila volonterski projekt "Govorimo Hrvatski znakovni jezik." Cijeli razred 3. a uči HZJ, kako bi mogli komunicirati sa učenikom oštećena sluha.

SOLIDARNOST

Cijeli je razred splitske Osnovne škole Mejaši naučio hrvatski znakovni jezik kako bi mogli komunicirati s učenikom koji je gluhenjem.

Znakovni jezik je fora, zabavan je i jako mi se svida. Skroz je cool. Izjavio nam je to Leo Aščić (9), učenik 3a razreda splitske Osnovne škole Mejaši. Cijeli 3a uči znakovni jezik kako bi lakše komunicirali s nagluhim školskim kolegom Bruno Pervanom (9). Poučava ih časna sestra Marijanka Dominković, njihova vjeroučiteljica, koja je završila tečajeve hrvatskog znakovnog jezika, a radila je i u splitskoj ustanovi za djecu s teškoćama "Juraj Bonači".

- U jednom razgovoru vjeroučiteljica mi je postavila pitanje: što možemo učiniti da u razredu spriječimo socijalnu isključenost nagluhog učenika

uključenog u redoviti sustav? Kontaktirali smo ravnateljicu i roditelje koji su vjeroučiteljici dali zeleno svjetlo za volonterski rad na projektu 'Govorimo hrvatski znakovni jezik', a potom je uključen cijeli razred - rekla je razredna učiteljica Daniela Leko.

Učenici su s oduševljenjem počeli učiti vještina komuniciranja s nagluhim i gluhim osobama, posredno time počeli razvijati međusobnu komunikaciju u razredu. Istodobno, golema korist od učenja znakovnog jezika bila je za dječaka Bruna kojemu su oba roditelja gluha jer, osim što je i sam unapredio svoje znanje znakovnog jezika, bolje se i lakše povezao s drugim učenicima iz razreda.

- Gluha i nagluha djeca, kao i sva djeca, imaju pravo na komunikaciju na znakovnom jeziku. Bez obostrane komunikacije nemamo mogućnosti za postizanje uspjeha. A kad druga djeca s njim komuniciraju znakovnim jezikom, to njemu pokazuje da im je stalo do njega, time ojačava svoje samopouzdanje, a to za rezultat ima smanjenje emocionalnih problema, osjeća se prihvaćenim od strane vršnjaka, a i stvaraju se prijateljstva - zadovoljna je učiteljica Leko.

U godinu dana učenja veći dio učenika 3a stekao je prilično znanje znakovnog jezika. Brunini roditelji bili su oduševljeni prezentacijom naučenog. Đaci s Mejaša su prateći UNICEF-ov videospot pokazali kako se sporazumi-jevaju znakovima. Bruno je također bio oduševljen te je pomagao drugim učenicima slagati riječi i rečenice na znakovnom jeziku.

- Prvi put sam video i jako sam iznenađen koliko djeca znaju. Bruno nema drugih problema osim oštećenja sluha, može pratiti školski program i bez asistenta u nastavi, no znakovni jezik mu znatno olakšava komunikaciju u školi, ali i u kući jer supruga i ja smo potpuno gluhe osobe. Kad smo mi išli u školu, bilo je jako teško pratiti nastavu, posebice jer nismo imali nikakvog asistenta za nastavu kao što to postoji danas. Vrlo smo zahvalni časnoj Marijanki jer je pokrenula ovaj projekt, kao i roditeljima učenika te školi jer su ga podržali - rekao je Brunov otac Ivan, i sam predavač hrvatskog znakovnog jezika pri udruzi za gluhe.

Sestra Marijanka Dominiković diplomirani je kateheta koja se doškolovala na Edukacijsko-rehabilitacijskom fakultetu u Zagrebu te se osposobila za rad s djecom s teškoćama u razvoju u nastavi vjeronauka.

- Počeli smo učiti znakovni jezik dok su učenici bili u 2. razredu. Kad smo naučili dvoručnu abecedu, mogli su izreći svoje ime, a kako bi se moglo zaista komunicirati, napravili smo popis riječi koje koristimo u komunikaciji i krenuli od ove školske godine učiti 'znak po znak'. Sad u 3. razredu mogu slagati jednostavne rečenice, primjerice: 'Kako si? Želiš li se igrati? Možeš li

mi posuditi svoju bilježnicu? Kojom bojom ču obojiti ovaj crtež?'. Svladali smo osnove hrvatskog znakovnog jezika, jezične posebnosti, kako gledati i razgovarati s gluhim učenicima. I sam Bruno se često nađe u ulozi učitelja. Drugi dio našeg rada je unapredivanje konverzacije. Išli smo malo dalje i počeli prevoditi UNICEF-ovu pjesmu 'Ne rugaj se'. Pjesmu smo stavili kao podlogu na našu power point prezentaciju hrvatskog znakovnog jezika, koja objedinjuje ton, sliku, riječ, gestu, pokret i igru - ispričala nam je časna sestra Marijanka.

Što su novinari napisali, možete pročitati više na:

<http://www.24sata.hr/news/znakovni-jezik-je-zabavan-i-fora-trebali-bi-ga-uciti-u-skoli-473962> - 24sata.hr

Autor: Mak Jovanović Nedjelja, 15.05.2016. u 18:39

<http://www.ssmi.hr/split> (preuzeto: 24. svibnja 2016.)

Rama

Duhovna obnova za odgajatelje i djelatnike u katoličkim i predškolskim ustanovama

U organizaciji Konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica BiH, u subotu 4. lipnja 2016. god. u franjevačkomu samostanu Uznesenja BDM Rama/Šćit okupile su se odgajateljice, kuharice, spremičice i svi djelatnici iz katoličkih predškolskih ustanova na duhovnu obnovu. Iz naših zajednica bile su prisutne s. Emanuela Juričević iz Viteza sa odgajateljicom Svjetlanom Martinović i vrtički tim Dječjega vrtića „Srce“ iz Sarajeva.

Nakon okupljanja sve nazočne - nas tridesetak iz svih krajeva drage nam BiH (Sarajevo, Kiseljak, Vitez, Travnik, Livno, Bijelo polje, Glamoč) je - u ime KVRPP i Povjerenstva za predškolski odgoj - pozdravila s. Magdalena Marić, voditeljica Povjerenstva, a predavanje na temu „Milosrdni kao otac“ održao je dr. Josip Jozić, OFM. Fra Josip nam je - kroz zanimljive primjere iz života - pokazao kako je milosrđe nezaslužen poklon, povezan sa razumijevanjem situacije u kojoj se netko nađe. I milosrđe je ponekad nerazumljiv govor, jer nadilazi okvire u kojima se čovjek navikao živjeti. Naveo nam je osjećaje koji su povezani s milosrđem: sućut, empatija, srdačnost, spremnost na pomaganje, žrtvu, ljubav, širokogrudnost, pravednost, solidarnost, darežljivost, oprištanjje, predanje. Svi ovi osjećaji bili su nekako pomiješani kod sinova i oca u prisподobi o izgubljenome Sinu, kazao nam je fra Jozo i poučio nas:

Milosrđe je ono što ne ponižava drugog čovjeka, nego gleda i očituje dostojanstvo svake osobe, čovjeka, te također opet nezasluženi dar, jer nadilazi svaku računicu. Zahvaljujući milosrdnome ocu, mlađi sin je spoznao istinu o samome sebi, te tako i milosrđe nama danas može pomoći, da otkrivamo istinu o samima sebi. Milosrđe ima tu snagu u sebi, jer su istina i milosrđe jako povezani. I zato svaki put kada prikrivamo istinu o samome sebi i svome stanju, ne doživljavamo milosrđe. I na primjeru starijega sina, koji se ljutio i pokazao da nema srca, jer je bio zarobljen onim što posjeduje, spoznali smo da je milosrđe predanje, a u predanju čovjek nadilazi ono što posjeduje i iskreno ljubi ono što voli, jer je predan. Sve predan u ruke Očeve, volji Božjoj, a mi redovnici i redovnice biti predani i preko poslušnosti poglavarima, bez računice.

Nakon predavanja nastavili smo sa duhovnom obnovom u crkvi Rama/Šćit, gdje nam je svetu misu predslavio fra Josip, koji je u propovijedi potaknuo na razmišljanje o razlici između vjere i ljubavi. Dok vjera pravi predodžbe usmjerene na nešto konačno i zna biti isključiva, ljubav toga nema. Ljubav ljubi sada, spontano i hoće da On jest, sada prisutan, tu pored mene.

Osnaženi duhovno, okrijepljeni tjelesno na objedu, vratili smo se u crkvu zazvati i moliti Milosrđe Gospodnje, zajedno moleći krunicu Božanskoga milosrđa i Zazive Božanskome milosrđu. Preostalo nam je još vrijeme za razgledanje muzeja Franjevačkoga samostana Rama-Šćit, prelijepu i bogatu etnografsku zbirku umjetničkih djela, kojom smo svi ostali zadivljeni i sa sobom ponijeli prelijepo dojmove iz Rame, pogotovo oni koji su tu bili prvi put.

Svima nam je ova duhovna obnova bila poticaj da ljubimo i odgajamo Očevom milosrdnom ljubavlju, jedno duhovno osvježenje i prilika za međusobno upoznavanje i susretanje, zbog čega zahvaljujemo organizatorima, predavaču fra Josipu kao i gvardijanu samostana na Šćitu na ovom predivnom danu i mogućnosti za susret s Gospodinom i s bližnjima u ovoj oazi prelijepo prirode, koja je prava ljepota, Božji dar. Uistinu ozareni Božjom dobrotom i milosrđem i duhovno osnaženi, zahvalna srca radosno se vraćasmo svojim domovima, sa željom da predano vršimo volju Božju svako u svome zadatku i poslanju.

s. M. Manda Pršlja

DRUŠTVO PRIJATELJA MALOGA ISUSA

Đakovo

Godišnji susret Društva PMI-a Zagrebačke provincije

Uoči nedjelje Dobrog Pastira 16. travnja 2016. Prijatelji Maloga Isusa i sestre Služavke Maloga Isusa Zagrebačke provincije Presvetog Srca Isusova i Marijina, organizirali su slavlje Godišnjeg susreta Društva kao hodočašće u Đakovo, Vukovar, Dalj i Aljmaš.

Na susretu pod geslom „Milosrdni kao Otac“ nazočilo je više od 400 sudionika iz Bistre, Krašića, Kloštra Podravskog, Pitomače, Podravskih Sesveta, Vinkovaca te zagrebačkih župa: sv. Ivana Krstitelja, sv. Jeronima, sv. Pavla i Uznesenja Blažene Djevice Marije iz Stenjevca.

Prva postaja hodočašća bila je u katedrali sv. Petra u Đakovu, srcu Slavonije, u kojoj se rodio i utemeljitelj Družbe sestara Služavki Maloga Isusa, sluga Božji nadbiskup Josip Stadler. On je s biskupom Josipom Jurjem Strossmayerom, koji je bio graditelj đakovačke katedrale, razvio plodnu suradnju na postizanju crkvenog zajedništva.

Ulagnom procesijom s kipom Maloga Isusa hodočasnici su simbolički prošli kroz Vrata milosrđa, te su bili u prilici slaviti sakrament pomirenja i steći potpuni oprost. Euharistijsko slavlje predslavio je preč. Bože Radoš, delegat nadbiskupa Đure Hranića, uz koncelebraciju pristiglih svećenika, vlč. Ivice Puškadije i vlč. Tomislava Kralja.

U Društvo Prijatelja Maloga Isusa primljeni su novi članovi. Provincijalna glavarica, s. M. Petra Marjanović zahvalila je prisutnoj vrhovnoj glavarici, s. M. Radoslavi Radek i ravnateljici Društva PMI s. M. Ani Mariji Kesten, pročelnici Vijeća PMI s. M. Emanueli Pečnik, svim sestrama i animatorima Društva, pjevačkom zboru i svim hodočasnicima.

Po dolasku u Vukovar hodočasnici su posjetili Memorijalno groblje žrtava iz Domovinskog rata i odali počast poginulima paljenjem svjeća i molitvom koju su predvodili PMI župe sv. I. Krstitelja iz Zagreba. U župnoj crkvi sv. Josipa u Dalju pred kipom Paškoga Isusa krunicu Maloga Isusa predmolili su PMI župe sv. Jeronima iz Zagreba i Svih Svetih iz Podravskih Sesveta. Cjelodnevni susret završio je u svetištu Gospe Aljmaške, u Aljmašu. Uslijedilo je kratko predstavljanje svetišta i kipa Gospe Aljmaške.

Krunicu Radosnih otajstava predmolili su PMI iz Stenjevca, Bistre, Pitomače, Krašića i Retkovca. (pmi)

Šestanovac

Godišnji susret Društva PMI-a Splitske provincije

Dana 28. svibnja 2016. održan je godišnji susret Društva PMI-a Splitske provincije u župnoj crkvi Uznesenja BDM, posrednice svih milosti, župa Katuni-Kreševo. Tema susreta bila je BLAGO MILOSRDNIMA. Organizacijom i izradom programa koordinirala je s. Dolores Brkić, pročelnica Društva.

Ciljano je s. Dolores zajedno sa suradnicama i članicom u vrhovnoj upravi Društva Marinom Rubić izabrala da se susret održi u Katunima. Ovo nam je svima priopćila: "Sestre SMI-a u ovoj župi pastoralno djeluju već 50 godina. Župnik don Mijo Grozdanić od svoje rane mladosti surađuje sa sestrama SMI-a te je vrlo aktivni podupiratelj Društva PMI-a. U ovoj župi aktivno i vrlo marljivo duhovno i karitativno djeluju PMI-a sa s. Dankom Žaper, animatoricom Marinom Rubić i Andelkom Čizmić. Naša pročelnica kazala nam

je također da je iz ove župe mladi svećenik don Miroslav Rubić, postavši Prijatelj kad mu je ona u Gimnaziji bila vjeroučiteljica. Zbog njegove dobrote svi su ga u školi zvali PAPA. Ovo zvuči i proročki...?!

Tog dana posljednje subote Marijina mjeseca svibnja, preko 500 članova i podupiratelja PMI-a, hodočastili su Posrednici svih milosti u Katune-Kreševo iz 20 župa naše metropolije te Livnu i Podgoricu.

Osjećali smo posebnu čast i svih je radovala nazočnost vrhovne glavarice, pokroviteljice Društva č. Majke s. M. Radoslave Radek kao i ravnateljice Društva s. Anamarije Kesten. Jasno tu je provincijalka s. Anemarie Radan i sestre voditeljice svojih skupina. Nazočnost sestara Sarajevske provincije iz Neuma također nam je bila radost.

Uvodni molitveno-glazbeni dio pred svečano Euharistijsko slavlje animirala je s. Dolores kao i najave kroz cijeli program. Aktivni član PMI-a i solist prof. Ivan Bošnjak otpjevao je Schubertovu Ave Maria, a na orguljama pratio je "mali Mozart" Mladen Bonomi. Svi zajedno meditativno smo molili molitve Malom Isusu te pjevali našu himnu Prijatelja predvođeni mladim Prijateljima iz Druge Gimnazije -Split. Zatim nam se poticajnim i zahvalnim riječima obratila provincijalka s. Anemarie.

Svečanim tonom ulazne pjesme *Uđite s hvalama*, koju je pjevao župni zbor pod vodstvom s. Danke, krenula je procesija na čelu s kipom Malog Isusa kojeg je nosila pred oltar Marina Rubić.

Bogu smo posebno zahvalni za karizmatičnog župnika

koji je s radošću i dubokim snažnim molitvenim duhom, nahranio našu nutrinu tijekom Mise i klanjanju.

Svojom neobičnom radošću ali s velikom sabranosti, župnik don Mijo obogatio je svih. Kroz propovijed svojim posebnim stilom svih je snažno motivirao na ljubav i prijateljstvo s Isusom. Na jednostavan ali znakovit način povezao je Stadlerovo geslo Imati srce, srce kod prijateljstva, srce i milosrđe, srce i Isusova ljubav.

Čitanje je čitao novi član Društva, gosp. Denis Vuković – časnik HV. Pripjevi psalam andeoskim ali molitvenim žarom pjevao je Ivan Bošnjak. Molitve vjernika čitali su članovi iz različitih skupina.

U prinos darova uvela je s. Dolores te pojasnila kako je više skupina sudjelovalo u prikupljanju plastičnih čepova te smo se tako uključili u projekt "Srce za djecu Hrvatske" a s tim se pomaže Udruzi doći do skupih lijekova djeci oboljelima od malignih bolesti. Zatim je prinesen novčani prilog od svih skupina za jednu potrebnu obitelj. Animatorice iz svake skupine pripremile su svaka od njih, košaru sa različitim artiklima i proizvodima za potrebne u župi. Dostojanstveno hodeći nosili su pred oltar a pratila ih je s. Rebeka. Tako, hodeći Stadlerovim stopama milosrđa, osjetili smo i mi u srcu blaženstvo BLAGO MILOSRDNIMA.

Tijekom cijelog misnog slavlja pjevao je župni zbor a za vrijeme Pričesti ponovno je solistički pjevao Ivan Bošnjak "Pivajmo braćo kršćani", a pripjev zbor i svi nazоčni. Doživljaj je bio kako znamo nekad reći – kao u devetom nebu!

Slijedio je svečani trenutak za 38 novih članova, uručenje članskih iskaznica, medalja Malog Isusa te Statuta. Novi članovi su iz župe Gospe od Pojišana – Split, Katuna-Kreševo, Livna, Pučišća, Ciste Velike, Krila-Jesenice, Kaštel-Kambelovca i jedna članica iz Metkovića. Župnik je blagoslovio medalje, a slijed obreda i značenje uvela je pročelnica s. Dolores. Novi članovi obnovili su svoja obećanja, ali i svi nazоčni. Vrhovna glavarica Družbe s. Radoslava, ravnateljica s. Anamarija i članica uprave Marina sudjelovale su kod podjele znakovlja. Na licima svih izražavala se radost jer dolazi od Duha Božjeg. Zatim je časna majka s. Radoslava izrekla svoju riječ ohrabrenja, poticaja, zahvalu i čestitke.

Nakon svečanog blagoslova, pred crkvom je uslijedila zajednička fotografija, a vjerujemo da nisu svi stali u kadar.

Vrijedni župnik don Mijo zajedno sa s. Dankom i Prijateljima Malog Isusa potrudili su se sa svojim župljanima prirediti zakusku i osvježenje za svih.

Koliko je velika ta njihova darežljivost? Ona je plod Duha. Bilo je lijepo promatrati svih kako se zajedno druže, razgovaraju, šale u opuštenoj atmosferi. Tamo gdje je Bog, tu je ljubav i prijateljstvo...

Ponovno smo se našli u crkvi u 14 sati gdje nas je župni zbor mlađih "Marijin glas", a pridružili su im se i splitski gimnazijalci, zagrijao radosnom pjesmom. Slijedila je glazbeno molitvena krunica Božjeg milosrđa gdje nas je svih zadivila sabranost župnika klečeći na koljenima, a djevojke su u procesiji donijele veliku sliku milosrdnog Isusa i držale je na svojim rukama pred oltarom. Poslije krunice župnik je izložio Presveti oltarski sakramenat te nadahnutim riječima, izmjenom riječi, pjesme i tištine uvodio u trenutke meditacije.

Primivši blagoslov, osnaženi milostima i zajedništvom koje nam je župnik izrazito posvjestio, pjevali smo svi završnu pjesmu.

Na koncu je s. Dolores zahvalila svima, zaželila sretan put te posvjestila odlazak pri povratku na Vrata milosrđa (po izboru) u Vepric, Solin, Sinj. Također, posebno je naglasila zahvalnost župniku, s. Danki, Marini Rubić i njihovoj grupi za izvrsnu suradnju pri organizaciji. Naše sestre, ugodno su iznenadili pokloni predivno ručno izrađenih krunica, na čijim zrnima piše ime Stadlerovo, Družbe i PMI-a što je izradila mlada podupirateljica Društva iz župe Katuni.

Ova župa ima kreativne i marljive članice, pa su svih na vratima dočekali za pozdrav cvjetovi iznenadenja sa uspomenom na ovaj susret i stihom "Mariji – svibnja kraljici".

Naši putovi su se nastavili prema Marijanskim svetištima, pa nam je bilo dragod kad se nekoliko skupina našlo u svetištu Gospe Sinjske. Ponovno pred likom Majke Božje imali smo sreću uživati u drugoj verziji Ave Marije našega Ivana i orguljašku pratnju Mladena. Svi zajedno smo pjevali pjesmu "O Gospe Sinjska", te Mariji izručili svoje osobne nakane.

I što još nadodati... dan je bio zaista punina!

Anamarija Durdov –PMI-a i s. Dolores Brkić

ODJECI VREMENA

O 50. obljetnici djelovanja sestara u Trilju

Pozdrav iz Trilja

Svim sestrama, gdje se god koja nalazi šaljemo najprije lijep pozdrav i to iz lijepog mjesta Trilja, naše nove filijale. Čule ste preko Vjesnika, da se ovdje nalazimo, ali niste čule, kako nam je.

Već smo ovdje 5 mjeseci. Lijepo nam je između kršćanskog svijeta, a još ljepše kad se radi na slavu Božju. Došle smo isti dan kad i Prečasni, t.j. novi župnik. Svi na novo polje rada. Prilično smo se snašli, skoro i ostarjeli. Možda znadete, a koje ne znaju, neka i one znadu da se radi nova župska kuća, a ova, isto nova, ostaje nama. Počelo se raditi s malo novaca. Narod pomaže, uz svoj posao, ali to ne ide brzo kako se misli. Dosta tu treba truda i muke, kad se hoće nešto napraviti.

Na lijepom smo položaju, samo oko nas fijuče bura, pa čak u šestom mjesecu moramo nositi zimsku robu, a mislimo da ćemo morati vaditi i rupce. Hvala Bogu, barem čistoga zraka ima, te nema opasnosti da ćemo dobiti na pluća. Neke žene počeše nam govoriti da bolje izgledamo. Mi puno ne marimo za to, jer znamo da nije sve u debljini. Tko li suhe bakalare nadeblja? Sigurno neki misli da smo svete, kad smo onako suhe, a nije ni to, nego težimo za tim. Časna majka nije mogla naći sličnijih kao nas dvije. Da ih je tražila sa svijećom ne bi ih našla. Pitaju nas, da li smo rođene sestre? A što bi vi na to? Jesmo u Bogu. Ima puno zgodica, ali vrijeme je kratko i brzo prolaze dani pa se ne stigne napisati. Za ovaj puta toliko, samo da znate da se nalazimo u lijepom Sinjskom polju blizu čudotvorne Gospe.

Sestre iz Trilja: Dinka i Zdravka

(Iz Družbinog vjesnika, 1966.g.)

Vjerujemo, kako i danas, nakon 50 godina dolaska sestara Služavki Maloga Isusa u župu Trilj, sestre rade istim zanosom i ljubavlju na slavu Božju gdje ih prati zagovor čudotvorne Gospe Sinjske.

Našim sestrama čestitamo 50 godišnjicu ustrajnog služenja.

ZAHVALNICE

Zahvalnica Vrhovnoj upravi Družbe za donaciju „Vukovarski vodotoranj“

Poštovani donatori!

Zaprimiti smo Vašu vrijednu donaciju projekta „Vukovarski vodotoranj – simbol hrvatskog zajedništva“ na čemu Vam iskreno zahvaljujemo.

Vaš prilog ćemo iskoristiti na najbolji mogući način za očuvanje najboljih vrijednosti koje je Vukovar dao Hrvatskoj tijekom stvaranja i obrane Republike Hrvatske, ali i za radanje - novih dobara kojima zajedničkim snagama stanovnicima Vukovara pružamo bolje danas i sutra.

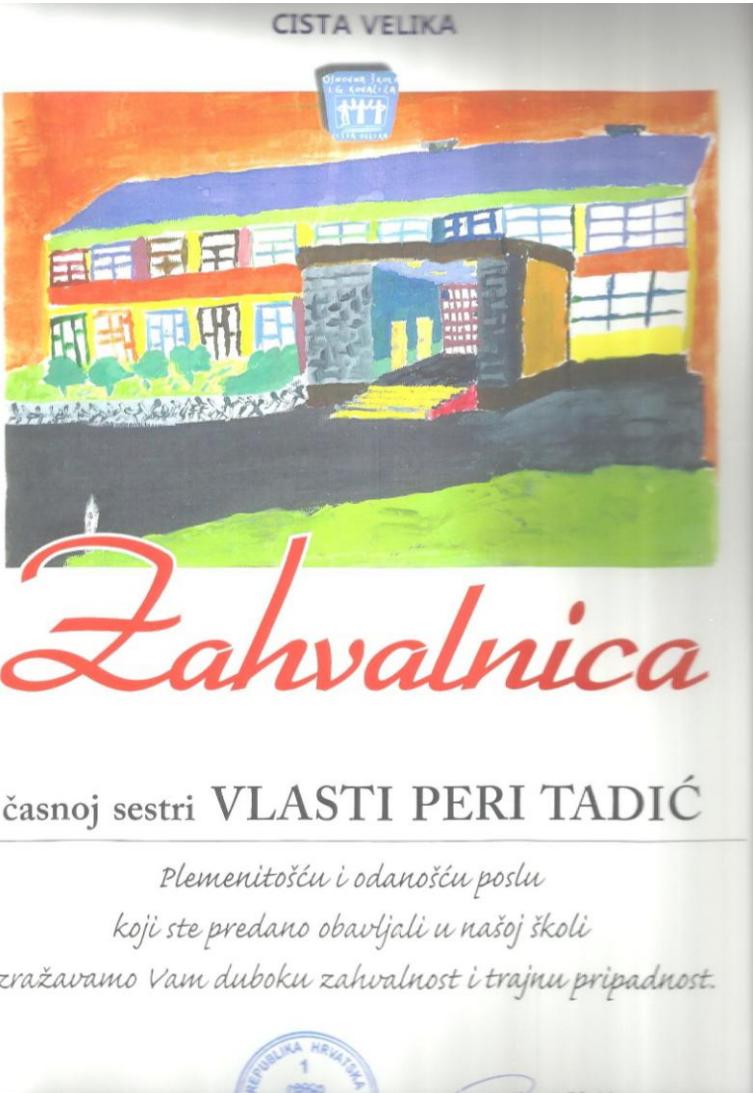
U ovom trenutku upućujem Vam iskreno HVALA na hrvatskom zajedništvu u imu svih građanki i građana Vukovara kao i svoje osobno ime s obećanjem da će se Vaše ime ili ime tvrtke, ustanove i društva kojeg zastupate zasluzeno nalaziti na istaknutom i posebnom mjestu svih donatora na samom objektu vukovarskog Vodotoraja nakon što буде svečano i javno otvoren.

Ivan Penava, gradonačelnik Grada Vukovara

32 000 VUKOVAR, Dr. Franje Tuđmana 1, p.p. 85
Tel. (032) 286-501, fax: (032) 286-504; e-mail: grad@vukovar.hr, www.vukovar.hr
IBAN HR75 2500 0091 8518 0000 5; Upplo Adpo-Kredit-Hank d.d.

Zahvalnica s. M. Vlasti Petri Tadić

Zahvalnica s. M. Dolores Brkić

REPUBLIKA HRVATSKA
Ministarstvo znanosti, obrazovanja i sporta
SPLITSKO-DALMATINSKA ŽUPANIJA
Upravni odjel za prosvjetu, kulturu i šport

Zahvalnica

s. Dolores Brkić, prof.

za predstavljanje u radu s učenicima na
Županijskim natjecanjima, sastanku i smotri u godini 2016.

Župan

Zlatko Žemljak, dipl. oe.

Predsjednik Glavnog poglavnika

Ivana Kraljević, prof.

U Splitu, 2016. godine

POKOJNE SESTRE

**s. M. Hilda (Terezija) Torbarac
(rođ. 11. II. 1937. - + 8. IV. 2016.)**

Prema ovonедjeljnem Evandelju, moglo bi se reći, za našu dragu + s. Hildu, da je i nju na početku redovničkog života Isus upitao, ljubiš li me više? Najviše! Onda idi za mnom! A prije nekoliko dana: dodi zaručnice na moju svadbu, da te okrunim vijencem, koji sam ti pripravio za ponizno služenje u kuhinji, vrtu, kućnim poslovima, uređivanju crkve i gdje god je zatrebalo, a uz sve to bila si tako radosna i sretna da si to širila na druge koje si susretala. Radost poziva dijelila si sa svojim mlađim sestrama Dobroslavom i Julijanom, kojima si obećala molitvu u vječnosti.

S. M. Hilda Torbarac rođena je 11. veljače 1937. godine u Krašiću, kao drugo, od šestero djece, od roditelja Nikole i Barbare i na krštenju je dobila ime Terezija. Sa 22 godine ušla je u samostan sestara Služavki Malog Isusa u Zagrebu. Roditelji su bili vrlo sretni što su tri njihove kćerke postale redovnice. Kao djeca, okupljale su se oko zatočenog blaženog kardinala Stepinca, koji ih je podržavao u zvanju i uputio da izbližega upoznaju sestre, koje su tada živjele u Krašiću i dijelile uzničke dane s kardinalom. Tako se s. Hilda prva odazvala na Božji poziv, došla u samostan i položila svoje prve redovničke zavjete 1961., a doživotne zavjete 1968. godine na Kraljevcu. Njezino polje rada, kao redovnice, započelo je u Dubrovniku, preko sv. Jeronima, Retkovca, Vinkovaca, Zagrebačke Dubrave, Bačke Palanke, Mrkoplja, do Kraljevca, gdje je dovršila svoj apostolat rada, molitve i predanja. Zahvaljujem vam, draga s. Hilda za svjedočko služenje u Mrkoplju kroz 32 godine u malenosti, samozataj, ustrajnosti, dobroti, otvorenosti i požrtvovnoj ljubavi, posebno prema svećenicima i hodočasnicima koji su tamo dolazili. Volje-

li ste ljudi i mesta gdje god ste bili poslani. Oprostite nam ako vas nismo razumjeli, a vi ste to strpljivo prikazivali Isusu. Vaš trag je upisan, gdje god ste živjeli i služili i vaš se život sada nastavlja u Bogu. Ljubav prelazi sve granice i ostajemo sjedinjeni u molitvi, vi molite za nas, po onome kako ste obećali. Molite za nova zvanja u našoj Družbi i Provinciji koja će poput vas voljeti malenog, malog Isusa. Gospodine, upućujemo ti molitvu za našu dragu + s. Hildu da ju pridružiš svojim izabranicima u uskrsnoj slavi u nebu.

Pokoj vječni daruj joj Gospodine i svjetlost vječna svjetlila joj!

(SMI)

s. M. Lukrecija (Ana) Žaper
(rođ. 30. XI. 1940. - +24. IV. 2016.)

U sedam sati u nedjeljno jutro 24. travnja u godini Gospodnjeg milosrđa 2016., u 76. godini života i 54. godini redovničkih zavjeta, u samostanu Svetog Rafaela u Solinu, okružena molitvom i ljubavlju sestara, osnažena Božjom milošću, tiho i blaženo je u Gospodinu preminula naša draga s. Lukrecija Ana Žaper. Našla se u zagrljaju milosrdnog Oca i duboko vjerujemo da se raduje u nebeskom kraljevstvu u kojem nema boli ni jauka.

Pokopana je u Vrpolju kod Trilja 25. travnja poslijepodne. Svetu misu zadušnicu u župskoj crkvi s početkom u 16 sati predvodio je župnik župe Vrpolje-Čačvina don Josip Bećić, u koncelebraciji triljskog župnika i dekana cetsinskog dekanata don Stipe Ljubasa i još desetak svećenika. Na sprovodu je bila provincijalka s. Anemarie Radan s tridesetak sestara iz naših redovničkih zajednica, osobito sestara iz samostana u Solinu na čelu s predstojnicom s. Servacijom Mateljan. U ime Vrhovne uprave naše Družbe na sprovod je došla s. Marija Banić, vrhovna savjetnica. Na sprovodu se okupio i lijepi broj vjernika.

Na kraju misnog slavlja od s. Lukrecije biranim riječima se oprostio dekan i župnik župe Trilj don Stipe Ljubas i zahvalio joj za redovničko svjedočenje i ljubav prema svećenicima. Naglasio je važnost redovničkog života i istaknuo veliku ulogu sestara Služavki Malog Isusa u poslanju svećenika od njihovih sjemenišnih i bogoslovskeh dana kroz svećenički život sve do groba, zajednički hod prema Kristu.

U ime Provincije od s. Lukrecije se oprostila provincijalka s. Anemarie Radan. Iznijela je u kratkim crtama životni put s. Lukrecije.

Sestra Lukrecija rođena je 30. studenoga 1940., u selu Vrpolje kod Trilja, od oca Vice i majke Ande rođ. Sablić, krštena krsnim imenom Ana u župskoj crkvi Presvetog Srca Isusova. U obitelji Vice i Ande Žaper je rođeno desetoro djece, dva brata i osam sestara, od kojih je jedna sestra umrla kao malo dijete. Življena vjera, te vjerski život u župskoj zajednici, uz milost Božju, učinili su da se Ana odluči za redovnički život. Župnik Vrpolja don Pavao Vuković u Svjedodžbi o dobrom vladanju za Anu Žaper Vicinu, kao preporuku za samostan, dana 10. travnja 1959., piše: "bila je, koliko je meni poznato, uvijek dobrog kršćanskog vladanja. Takovom je smatrana od cijele župe. Spomenuta potječe iz čestite kršćanske obitelji sa brojnom djecom. Obitelj uživa u župi dobar glas." Primljena je u Družbu 14. kolovoza 1959., u kući matici u Zagrebu. Kao kandidatica bila je u Petrovaradinu. Novicijat je započela za blagdan Velike Gospe 1961. u Zagrebu, pod vodstvom magistre s. Lidije Tomić. Privremene redovničke zavjete je položila 15. kolovoza 1962., a tada je u našu Dražbu došla i njezina mlađa sestra Slavka s. Danka. Doživotne redovničke zavjete je položila 15. kolovoza 1969. godine.

Poslije položenih privremenih redovničkih zavjeta, i kraće pripreme 19. listopada 1962. odlazi u Belgiju u zajednicu u Audregniesu, gdje sestre rade u staračkom domu, u kojem do 1. siječnja 1964. godine radi kao njegovateljica. Iz Belgije dolazi u Zagreb u samostan Antunovac, gdje radi kao njegovateljica kod djece-osoba s posebnim potrebama do 28. prosinca 1967. godine. Zatim do 1985. godine, 18 godina, živi i radi u tri zajednice Italiji. Najprije dolazi u Loreto, grad poznat po svetištu Majke Božje Loretiske, u sjemenište otaca skalabrina, gdje obavlja kućne domaćinske poslove do rujna 1969. godine. Iz Loreta odlazi u Merate. Ovdje kao njegovateljica radi u staračkom domu. Uskoro je poglavari šalju u Busto Arsizio, gdje u muškom sirotištu vrši službu vratarice i pomaže kod uređenja rublja. Godine 1973. se vraća u zajednicu u Merate, gdje radi kao njegovateljica u staračkom domu kroz 13 godina i vrši službu odgovorne sestre u zajednici kroz šest godina. Godine 1985. dolazi u samostan u Dubrovniku, gdje vrši službu vratarice godinu dana, a zatim u Centralno bogoslovno sjemenište u Splitu, gdje tri godine vrši službu odgovorne sestre i pomaže kod uređenja rublja. Iz Bogoslovije dolazi u konkatedralnu župu sv. Petra u Splitu, gdje tri godi-

ne vrši kućne poslove uređenja rublja i čišćenja. Dana 28. kolovoza 1991. dolazi u samostan sv. Rafaela u Solinu, u kojem ostaje 25 godina. Vrši službu njegovateljice kod osoba s posebnim potrebama, smještenih u ovom samostanu, te je na raspolaganju za vožnju za potrebe samostana. U radosnom i predanom služenju bolesnima i potrebnima, s. Lukrecija je gotovo cijeli redovnički život radila kao njegovateljica starijih i bolesnih osoba. Bila je vjerna prijateljica Isusova. Svaki dan je ljubila Isusa konkretnom ljubavlju, kroz duhovna i tjelesna djela milosrđa. Tiho i nenametljivo, strpljivo, s vedrinom i pažnjom se darivala drugima, kako bolesnicima izvan Domovine Hrvatske tako i u Domovini na mjestima gdje je živjela i radila, zaključila je provincijalka s. Anemarie. Ljubav na djelu, darivanje sebe kroz služenje, bila je njezina osobna iskaznica.

Sama je dulji niz godina imala zdravstvene teškoće, koje je strpljivo i vedro podnosila, uz predano vršenje povjerenih dužnosti. Zadnje tri godine se teško razbolila. S pouzdanjem u Gospodina borila se s teškom bolešću karcinoma. Više puta je operirana i liječila se u bolnici u Splitu. U trenutcima oporavka uvijek je bila spremna da prema svojim mogućnostima pomogne u potrebama zajednice. Ni u bolesti nije zaboravila svoju ulogu služenja i svjedočke prisutnosti među bolesnicima i patnicima. Vedrinom i susretljivošću, po kojoj je bila prepoznatljiva, bila je ohrabrenje i podrška sestrama u zajednici i svojoj rodbini. Bila je duhom jaka, u vjeri čvrsta, u molitvi s Gospodinom povezana, strpljiva u болi, te zahvalna sestrama na pruženim uslugama, koje su joj sestre u zajednici s ljubavlju i požrtvovnošću iskazivale, i na čemu im je provincijalka s. Anemarie Radan od srca zahvalila.

Provincijalka je izrazila duboku kršćansku sućut i utjehu vjere rodbini s. Lukrecije. Zahvalila je župniku don Josipu Bečiću na predvođenju sv. mise i sprovodnih obreda, dekanu don Stipi i svim ostalim prisutnim svećenicima, te vrhovnoj savjetnici s. Mariji Banić. Zahvalila je s. Lukreciji za svu ljubav prema svojoj redovničkoj zajednici, za svako dobro koje je učinila, za sva duhovna i tjelesna djela milosrđa koja je u ime Isusovo drugima pružila.

Draga naša s. Lukrecija, milosrdni Gospodin ti bio vječna nagrada! Prati nas svojim zagovorom kod Oca nebeskoga. Moli za nas, za nova duhovna zvanja i obitelji.

Počivala u miru Božjem!

s. M. Maneta Mijoč

s. M. Egidija (Matija) Perleta

(rođ. 18. XI. 1925. - +28. V. 2016.)

U osvit subotnjega jutra, 28. svibnja 2016., u naoružu Isusa, Marije i Josipa, u 91. godini života i 70. godini redovničkih zavjeta, blaženo je preminala naša draga s. Egidija Perleta. Okrjepljena svetim sakramentima po rukama otaca karmelićana, uz molitve sestara samostana sv. Josipa na Šinama, u šest sati ujutro, se preselila u kuću Oca nebeskoga. Dva dana prije smrti sa sestrama iz svete Ane u Splitu posjetila ju je provincijalka s. Anemarie Radan, a dan uoči smrti posjetila ju je vrhovna glavarica s. Radoslava Radek sa s. Ana Marijom Kesten, vrhovnom savjetnicom.

Umrla je na Marijin dan, u subotu. Na kraju Marijina mjeseca, 31. svibnja, na blagdan Pohođenja Blažene Djevice Marije, njezino tijelo predali smo majci zemlji, a njezina plemenita duša zasigurno uživa rajsку slavu. Velika znakovitost i otajstvenost. S Marijom je živjela i radila, s Marijom Isusu služila u bližnjima, Isusu po Mariji se predala, s Mariom se uputila Isusu u susret u vječnoj slavi. Nakon predanog života i rada, prokušana bolešću i patnjama, predana u volju Božju, našla je vječni mir u kući Oca nebeskoga. Na blagdan Bogojavljenja, 6. siječnja ove godine je proslavila 70. godišnjicu redovničkih zavjeta. Zahvalila je Bogu na daru života i redovničkog poziva, a sada je njezin sedamdeseti redovnički život doživio svoj vrhunac i krunu vjernosti u službi Malom Isusu i bližnjima.

Pokopana je u utorak 31. svibnja, na groblju Lovrinac u Splitu. Svetu Misu zadušnica i sprovod s početkom u 13 sati, predvodio je župnik Župe Kamen o. Ante Knežević, u koncelebraciji s jedanaestoricom svećenika, među kojima i njezin brat don Pavao Perleta. Bili su prisutni svećenici: rođak don Stanko Vrnoga, mons. Mile Vidović, don Andelko Dukić, o. Branko Zebić, OCD, don Mate Čulić, don Radojko Vidović, don Ranko Vidović, don Boris Vidović, don Marin Barišić, don Nikola Mikačić. U sjećanje nam dolaze slike dvanaestorice apostola okupljenih s Marijom u iščekivanju silaska Duha Svetoga. Sestra Egidija je veći dio svog redovničkog života služila Isusu u svećenicima, pa je milosno da se njih dvanaestorica našla u molitvi za pokoj njezine plemenite duše na dan njezina sprovoda. Okupio se i veći broj naših sestara iz Splita i okolnih samostana, nekoliko redovnica drugih redovničkih zajednica, rodbina i vjernici. Pjevale su sestre pod vodstvom s. Dulceline. U homiliji je otac Ante istaknuo smisao kršćanskog i redovničkog života

i posvećenja Isusu, i u tom svjetlu istaknuo je život s. Egidije koji je zračio jednostavnošću i svijetlio otajstvom uronjenosti u krsnu posvetu i redovničko predanje i radosno služenje Isusu u bližnjima. Živjela je s Isusom, i predanost Njemu svjedočila svojim životom. Nakon homilije oca Ante u ime Provincije od s. Egidije se oprostila provincijalka s. Anemarie Radan. Iznijela je u kratkim crtama život s. Egidije i zahvalila Gospodinu za njezin život. Zahvalila je ocima Karmelićanima na duhovnoj potpori s. Egidiji, o. Anti na predvođenju sv. Mise i sprovodnih obreda, kao i ostaloj braći svećenicima. Zahvalila je s. Mihovili, rođenoj sestri s. Egidije, predstojnici s. Lenardi i zajednici sestara na Šinama za dugogodišnju njegu i ljubav iskazanu s. Egidiji. Sestra Egidija "znala se žrtvovati za Boga, bližnjega i svoju Družbu. Bila je radosna i ugodna u zajednici, uvijek spremna na šalu. Svoj redovnički život je ispunila kao mudra djevica, skromna, jednostavna, požrtvovna i sretna u svom pozivu, prokušana bolešću i patnjama, bila je mirna i predana u volju Božju.", istaknula je provincijalka s. Anemarie. Završila je oproštajnim riječima: "Draga s. Egidija, hvala Ti za Tvoju vjeru, ljubav i predanost Isusu i nesebično služenje bližnjima, osobito bolesnima, za tvoju životnu radost i vedrinu. Želimo Ti mir u Bogu, a Ti nama izmoli blagoslov novih, svetih zvanja."

Matija s. Egidija Perleta rođena je 18. studenoga 1925. u Vidonjama, od oca Nikole i majke Stane rođene Vrnoga. Osnovnu školu s izvrsnim uspjehom završila je u rodnim Vidonjama. Prirodno bistra i oštroumna, po naravi vedra i uvijek spremna na ugodnu šalu. U kućnom i vjerskom odgoju temeljito poučena i odgojena. Imala je u našoj Družbi dvije tete, majkine sestre: s. Teklu i s. Sofiju Vrnoga. U uzornoj obitelji Stane i Nikole Perleta rodilo se devetoro djece, od kojih je petero izabralo duhovni poziv: don Duje, don Petar i don Pavao, s. Egidija i s. Mihovila. Potaknuta Božjom milošću s. Egidija je slijedila put redovničkog života tete s. Tekle, sestre kreposnog života, predvodnice duhovnih zvanja u župi Vidonje i šire. U Družbu sestara Služavki Malog Isusa u Sarajevo je došla 1. kolovoza 1943. godine. Privremene redovničke zavjete je položila na blagdan Bogojavljenja 1946., u kući matici "Bethlehem" u Sarajevu, a doživotne 6. siječnja 1952. u Zagrebu.

Nakon položenih zavjeta godinu dana radi na Mladicama i u Vitezu, u štali i na ekonomiji. Od 1947. do 1954., u Perastu u Boki Kotorskoj, šiva štramce i njeguje starice smještene u ovom samostanu. Nakon toga sedam godina, od 1954 do 1961., u zavodu za osobe s poteškoćama u razvoju u Zagrebu, koji je bio uz samostan "Antunovac", radi u praočici. Pranje rublje bio je težak posao, jer nije bilo mašina, pralo se na ruke, a štićenika veliki broj. Trebalo je imati snage duha i tijela. Sestra Egidija imala je jedno i drugo. Tri godine, od 1961. do 1964., radi kao njegovateljica u staračkom domu na Lovretu u Splitu, te dvije godine kao njegovateljica u staračkom domu na Čiovu, u

Trogiru. Godinu dana u samostanu u Šestanovcu šiva jorgane i štramce za mještane. Dvije godine u samostanu sv. Križa na Čiovu obavlja domaćinske poslove župniku don Anti Škobalju, a preko ljeta pomaže u kuhanju i za bogoslove, sjemeništarce i goste koji dolaze na odmor. Uz to njeguje i teško bolesnu župnikovu majku gospođu Katu, u čemu je iskazala ljudsku i redovničku visinu. Naime, zbog skučenosti prostora, i potrebe stalne brige za ovu nepokretnu i sklerotičnu bolesnicu, spavala je s njom u istoj sobi i bila joj uvijek na pomoć. To može samo požrtvovna ljubav. Od 1970. do 1. lipnja 1972., u sjemeništu u Busto Ariszio u Italiji, kuha za 70 osoba, a nije imala nikakve prakse u kuhanju, kako zapisuje u svom Osobniku. Spremnost na žrtvu, pouzdanje u Boga i volja to su nadoknađivale. Dozvolom poglavara, od 1972. do 1974., pomaže bolesnom bratu don Duji, župniku u Jesenicama, a u isto vrijeme povremeno pomaže i bratu don Pavi župniku u Podgrađu, koji je bio teško bolestan, što je posljedica operacije tumora na glavi. Nakon smrti brata don Duje, dozvolom poglavara, stalno je na pomoći bratu don Pavi, najprije u Podgrađu, a zatim od 1992. do 2007. godine u župi Sitno Donje. Tridesetipet godina bila je s. Egidija don Pavi sestra, domaćica i njegovateljica, liječnica i župska pomoćnica. Samo je Bogu znano koliko je noći probdjela uz njega i njegov bolesnički krevet. Razumjela je njegovu bolest i što mu treba, i kada on sam to nije znao, ni mogao pitati i tražiti. Ništa joj nije bilo teško učiniti za njega, i onda kada je i sama osjećala križ bolesti i iscrpljenosti. U srpnju 2007., kao starija i bolesna sestra, premještena je u samostan na Šinama, u kojem je ostala do smrti. Pet godina bila je nepokretna u bolesničkom krevetu, i potrebna njege, koju su joj sestre i njezina rođena sestra s. Mihovila, nesebično i s ljubavlju pružale. Molitvom i strpljivim nošenjem križa bolesti, živjela je stvarnost ljudske nemoći, i tajnu sjeđinjenja s Isusom na križu. U svom Osobniku s. Egidija u kratkom zapisu o smislu poziva i zahvalnosti Isusu na redovnički poziv i poslanje zapisuje: "Pogledaj moj križ i slijedi me. I zahvaljujući njemu izdržala sam."

Počivala u miru Božjem!

s. M. Maneta Mijoč

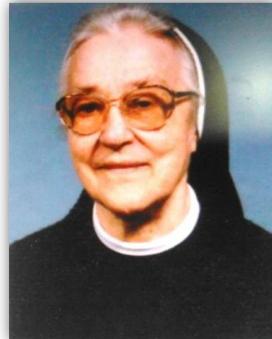

s. M. Virginia (Jelena) Ninić

(rođ. 11. III. 1913. – + 13. VI. 2016.)

U pondjeljak je 13. lipnja 2016. godine, u 103. godini života i u 84. godini redovništva, blaženo u Gospodinu preminula naša draga s. M. Virginija (Jelena) Ninić, u samostanu *Svetoga Josipa* u Vitezu, gdje je provodila zadnje godine Bogu posvećena života.

Kao i sve dane ranije, izričito je željela ići na svetu misu, te je molila sestre da joj u tome pomognu. Nakon susreta s Gospodinom u jutarnjoj molitvi i slavlju svete mise sa zajednicom sestara, susrela se sa svojim zaručnikom „oči u oči“ u nebeskome slavlju. Sestre, okupljene na molitvu kod njezine postelje, zatvorile su joj umorne oči. Dok je zazivala Dijete Isusa, blago u Gospodinu je usnula, okružena sestrama i dvojicom svećenika – duhovnika naših dviju zajednica u Vitezu. Pokopana je 14. lipnja 2016. godine u sestarskoj grobnici na groblju Dubravica u Vitezu, nakon svete mise zadušnice, koja je služena u 16 sati u kapelici samostana *Svetoga Josipa* u Vitezu.

Svetu misu zadušnicu služio je mnos. dr. Ratko Perić – biskup mostarsko-duvanjski i apostolski upravitelj trebinjsko-mrkanski, uz koncelebraciju župnika fra Marka Kepića i petorice svećenika koji su poznavali s. Virginiju i s njome surađivali u služenju Gospodinu. U svetoj misi sudjelovao je velik broj sestara Služavki Maloga Isusa na čelu s Vrhovnom glavaricom – s. M. Radoslavom Radek - i provincijskom glavaricom – s. M. Admiratom Lučić; rodbina s. Virgine, prijatelji i znanci, te vjerni puk župe Vitez. Ispraćaju u dom nebeskoga Oca naše drage pokojne s. Virgine, pridružile su se i sestre koje su završavale duhovne vježbe u Duhovnome centru *Kuća Navještenja* u Gromiljku; nekoliko sestara iz Zagrebačke i Splitske provincije, te sestre drugih družbi koje djeluju u Lašvanskoj dolini.

U propovijedi biskup - mons. Ratko Perić - osvrnuo se na dugogodišnji život s. M. Virgine, te njezinu povezanost s biblijskim ženama Juditom, Sarom ... Govorio je o ljudskom životu koji, kada ima sve povoljne životne uvjete, može doseći vijek od oko 120 godina. Sestra Virginija je prošla stotinu, u sto i trećoj godini došla je u nebo i tamo se susrela s Juditom i Sarom koje su bile još dugovječnije. Ako je dug život nagrada, onda o toj nagradi govori samo jedna Božja zapovijed, koja kaže: *Poštuј oca i majku da dugو živiš i dobro da ti bude na zemlji*. Po ovome sestra Virginija je poštovala svoje roditelje i

pretpostavljene. Danas ništa više ne možemo učiniti za nju osim moliti se. Za to smo se okupili ovdje. Sveta misa je najveća molitva. Tako, danas, činimo dva djela milosrđa: duhovno i tjelesno. Za nju se molimo i njezino tijelo pokopamo. Sveti pismo pripovijeda kako je Tobit, Tobijin otac, poka-pao mrtve. Noću ih je, skrivajući se, prikupljao i na častan način pokapao. Sestrama je ta pripovijest poznata po svetome Rafaelu, kojega časte kao zaštitnika Družbe. Tobit je bio istinski milosrdan, čineći milosrdna djela.

Kada pogledamo događaj Isusove smrti na križu vidimo dva razbojnika lijevog i desnoga. Jedan od njih doživio je milosrđe pošto je kazao Isusu: Oprosti! Ova kapelica, ovaj Vitez puni su milosrđa. Mi ga trebamo jer smo, poput lijevoga ili desnoga razbojnika, na križu. Isus ima milosrđa na pretek i daje ga svakome tko ga zatraži. Neka Gospodin pogleda na zasluge i patnje sestre Virgine i neka po svojoj milosti pošalje radnika u žetu svoju, novih žetelica na njive svoje. Amen!

Riječi oproštaja sa Samostanom *Sv. Josipa* u kojem je s. Virgina živjela izrekla je mlada sestra Jelena Jovanović riječima pjesme koju je za života napisala s. Vigna. Pjesma nosi naziv: *Lijepo je živjeti u Božjoj kući*.

Prije pokopa na groblju Dubravica u Vitezu, u ime sestara Služavki Maloga Isusa od pokojne sestre Virgine oprostila se s. M. Admirata Lučić – provincijska glavarica. U govoru je istaknula veliku životnu radost u posvećenju Bogu koju je svjedočila s. Virgina. O toj radosti spjevala je i pjesmu *Veselo sestro, veselo*, zatim druge brojne pjesme posvećene Isusu, Mariji, Josipu, sv. Rafaelu, Utemeljitelju Družbe, te bogato apostolsko djelovanje na župama kroz pastoralni rad i liturgijsko pjevanje. Posjedovala je duh živoga iščekivanja Gospodina, poput mudre djevice koja s upaljenom svjetiljkom čeka. Gospodin je došao i odveo je u svoje nebesko kraljevstvo, gdje sada uživa radost gledati svoga ljubljenog zaručnika, oca Utemeljitelja, o kojem je mnogo pričala, pisala i mlađe naraštaje poučavala kroz pjesme, igrokaze, ...

Riječi oproštaja uputio je i preč. Pavao Madžarević, svećenik đakovačko-osječke nadbiskupije i bivši župnik župe *Uznesenja BDM* u Brodskom Vinogorju. Polovica njegova pastoralnoga rada na župi u Brodskom Vinogorju obilježena je suradnjom sa s. Virginom (oko 10 godina). Posebno značajni bili su dani obilježavanja spomen-dana - Stadlerova rođendana i njegova prijelaza u vječnost. Za te dane sestra Virgina je posvećivala svoje vrijeme i sposobnosti župnoj zajednici kako bi im prenijela svjedočanstvo svetosti života svoga Utemeljitelja, a njihova Brođanina – nadbiskupa Stadlera. Posebnu ljubav pokazivala je prema rodnome mjestu svoga Utemeljitelja, prema Gospi u Brodskom Vinogorju. Prva je počela pisati joj pjesme koje se i danas rado pjevaju, svjedočila je lijepotu i radost posvećenja Bogu. Svoje Zvanje opjevala je u pjesmi, pripremajući slavlje mlade mise vlč. Ante Šiška.

O iskustvu Boga svjedoči u tekstovima i pjesmama posvećenim slavlju 25. obljetnice svećeništva preč. Pavla Madžarevića, ... Na kraju govora preč. Madžarević je zapjevao dragi usklik pokojne sestre Virgine, kojega su sestre rado prihvatile: „*Zivio mali Isus! Uvijek u našim srcima!*“

Nakon oproštajnih govora nastavljeno je s obredima pogreba kojega je vodio fra Marko Kepić, župnik u župi Vitez. Tijelo pokojne sestre Virgine pridružilo se pokojnim sestrama u Vitezu, a duša Bogu i njegovoj ljubavi.

Pokojna sestra Virgina rođena je 11. ožujka 1913. u Gornjoj Rovnoj od roditelja Ive Ninić Akrap i majke Mare rođ. Garić kao prvo dijete u obitelji. Isti dan je, u crkvi *Svetoga Ante* u Busovači, primila sveti sakrament krštenja po rukama fra Dragutina Šimunovića, župnika. Odazvala se na poziv Božji 25. 8. 1925. godine, kada je došla u Stadlerov zavod u Sarajevu. Pod vodstvom učiteljica novakinja - s. M. Baltazare Krnjak pripremala se za prve zavjete koje je, na svetkovinu Velike Gospe, 15. kolovoza 1932., u Sarajevu primila časna majka s. M. Krescencija Zwiefelhofer. Doživotne zavjete položila je 15. kolovoza 1933., također u Sarajevu, pred majkom Krescencijom.

Služila je u brojnim župama poučavajući vjeronauk, najradije u duhu Isusova djetinjstva, i vodeći crkveno pjevanje. U 84 godine posvećena života dje-lovala je u Omišu, Splitu, Vrgorcu, Samoboru, Doboju, Rijeci, Zagrebu, Torentu (Kanada), Bosanskome Brodu, Sarajevu, Slavonskome Brodu i, zadnje godine, u Vitezu, od kuda je i krenula na put svetih zavjeta Bogu i Crkvi u redovničkome životu.

Gospodin je s. Virginu podario dugim i kvalitetnim životom. Sagorjela je poput svijeće, taho i mirno, u ljubavi prema Gospodinu do posljednjega trenutka kada se preselila u vječnost. Sa svetim Antunom je započela zemaljski život u Busovači, gdje je rođena i krštena, s njime je i završila ovozemno putovanje 13. lipnja 2016. Vjerujemo da se sa svetima raduje časteći Gospodina. Gospodin joj bio vječna nagrada za svako svjedočanstvo ljubavi i milosrđa, kojima je znala darivati druge. Za života nas je pratila svojim molitvama, neka tako bude i dalje. Počivala u miru Božjem i zagovarala nas pred licem Svevišnjega! Amen.

Počivala u miru Božjem!

s. M. Kristina Adžamić

Riječi sestre M. Admirate Lučić, provincijske glavarice, na ispraćaju sestre M. Virgine Ninić

Mnogopoštovani sudionici ispraćaja drage sestre Virgine, draga braćo i sestre! U zahvalnosti što ste došli da se još jednom u vjeri okupimo oko naše sestre Virgine upućujemo, kao zajednica sestara, molitvu dragom Bogu za sve vas.

Svi živimo misterij ljudskoga života. Misli su nam rastegnute između prošlosti i budućnosti. Danas blagoslivljamo Boga za život naše sestre dug 103 godine. Život posvećen svetim krštenjem i redovničkim zavjetima kroz 86 godina. Ispunjeno ljubavlju i žrtvom. Buran ratovima i previranjima. Nadasve ispunjen odnosima sa sestrama, priateljima, prirodom, domovinom, sve pogledom vjere u Boga.

O smrti, o odlasku sam često razgovarala sa sestrom Virginom. O životu još više. Bila nam je neformalna učiteljica.

Sa sigurnošću mogu reći da je istinski iščekivala Gospodina. Govorila nam je: Još malo, čerke, još samo malo, On dolazi. I, evo, došao je! Kakav je to susret bio zasad nam je skriveno, jer oko nije vidjelo, uho nije čulo što je Bog priprevio onima koji ga ljube. Naša sestra Virginia ga je istinski ljubila. Bio joj je uvijek i svugdje na prвome mjestu.

Sestra Emanuela mi je ispričala kako je jučer, kao i sve dane ranije, izričito željela ići na svetu misu. Otpratile su je u crkvu euheristijskome Isusu. Vidno je bilo da joj nije dobro. Nakon svete mise, dok su sestre Bertila, Emanuela i Marija s njome molile, zaželjela je da dode svećenik. Rekla je sestrama da pozdrave sve sestre, da sve moli za oproštenje i da svima opršta. Dok je zavivala Dijete Isusa blago je usnula u Gospodinu. Molitvi su se pridružili svećenici fra Ivan Kasalo i velečasni Pavo Brajinović. Sestre su joj zatvorile umorne oči.

Upravo ovdje u Vitezu, gdje je njezina duše prešla prag vječnosti, krenuo je njezin životni put. Rođena je u Rovni, ali je djetinjstvo provela ispred ove Stadlerove crkvice svetoga Josipa. Obitelj joj je stanovala na željezničkoj stanicici, jer joj je otac Ivan radio kao željezničar. Družila se s djecom iz sarajevskoga Betlehema, koja su na ljetovanje dolazila sestrama na Hankompaniju. Jednom je kazala mami Mari: „Ja bih željela s njima ići u Sarajevo.“ I pridružila im se. Dana 25. 8. 1925. došla u Stadlerov zavod u školu, a s petnaest godina ušla je u pripravnioštvo za redovnicu. Oživljavala nam je često svoja sjećanja na sestre odgojiteljice, redom sestre koje su poznavale oca Uteteljitelja. U vrhovnoj poglavarići, majci Kresenciji, vidjela je utjelovljenu dobrotu i sve naravne i nadnaravne krjeposti. Danas ispraćamo časnu sestru koja je živjela

u Utemeljiteljevo vrijeme. U djetinjstvu je udisala Utemeljiteljevo ozračje vjere, sigurnosti i radosti.

Nakon što je prošla redovničku i profesionalnu formaciju za učiteljicu zabavista, najviše je radila kao suradnica svećenika pomažući im u pastoralnome radu, u službi vjeroučiteljice i voditeljice crkvenoga pjevanja. Prvo iskustvo odgojiteljice živjela je u Omišu (1934. – 1935.), zatim u Splitu (1935. – 1937.), pa pastoralne suradnice u Vrgorcu (1937. - 1946.), gdje je dočekala II. svjetski rat. U Samoboru je poučavala glazbu (od 1946. do 1947.) pa u Doboju (1947. – 1949.), zatim je služila u Rijeci (1949. – 1958.), pa u Upravi Družbe u Zagrebu (1958.-1970.). Iskusila je i život naših iseljenika u Kanadi (1970. – 1980.). Bila im je učiteljica, tješiteljica i majka. Kada je doživjela vrijeme da može u mirovinu, započela je novo iskustvo u životu naših zajednica. Izgledalo je da radi predanje i više, najprije u Bosanskoj Brodu (1981. – 1985.), zatim u Sarajevu u Provincijskoj kući u Ljubljanskoj ulici (1985. - 1992.) gdje je dočekala zatočeništvo u ružnome ratu, zatim izbjegličke dane u Zagrebu (1992. – 1996.), pa smiraj u Utemeljiteljevu Slavonskoj Brodu (1996. - 2008.) i od 2008. ovdje u rodnom Vitezu, pod okriljem samostana u čast svetome Josipu, što ga je Utemeljitelj podigao. Spjevala je i uglazbila mnoge pjesme. Sve mi čujemo radosnu njezinu melodiju: Veselo, sestro, veselo, uvijek veselo!

Gоворила нам је о силној моћи вјере која једина може премостити непремостиво. Наглашавала је: „Молите за дар вјере, за искуство вјере и све друго ће по томе искуству доћи!“

Upućivala је да у вјери volimo put koji nam je добри Бог одувик засртao, да volimo svete zavjete, da volimo Pravila našega života, da volimo Družbu као majku, da volimo Crkvu i Domovinu.

Vjerujemo, draga sestro Virgina, da Ti je Onaj за којим si cijeli život čeznula kazao: Uđi, vjerna služavko, u kraljevstvo koje sam ti pripravio! Vjerujemo da si se pridružila nebeskim služavkama, svojim uzorima, da nas zajedno s njima i s Utemeljiteljem zagovaraš kod Gospodina. Od danas živiš s njima, a i u наšим сjećanjима као јединствен Božji dar Družbi.

Dragoj obitelji naše sestre Virgine, nećacima i nećakinjama izražavam iskrenu sućut. Imali ste, a sada u nebu imate, duhovnu pomoćnicu, sestru, tetu na koju možete biti ponosni jer je iza sebe ostavila mnoštvo kojima je svojim životom pokazivala milosrdno lice Boga - Spasitelja duša.

Dragoj rođnoj župnoj zajednici sestre Virgine, sa svećenicima franjevcima i sestrma, prenosim osjećaje duboke zahvalnosti što je Crkvi i našoj redovničkoj obitelji podarila sestru Virginu. Neka njezino svjedočanstvo vjere, nade i ljubavi bude i nama danas zalog kako je dobro živjeti svete redovničke zavje-

te i kako je predivno biti časna sestra. Primile smo brojne izraze sućuti od naših sestara, prijatelja, od onih kojima je sestra Virgina bila istinska duhovna majka. Gospođa Gordana Kreitz iz Kölna je napisala: Sve što jesam i imam zahvaljujem dragome Bogu i mojoj sestri Virginiji koja me ja naučila živjeti i uvijek mi bila oslonac kao prava majka.

Hvala vam svima na iskazanoj blizini uz našu dragu sestru Virginiju!

Vitez, Hankompanija, 14. lipnja 2016.

In memoriam s. M. Virginiji Ninić

Zrno za nebesku njivu

Bijaše to 1996. godina kada sam na Radio-Brodu u emisiji „Kultura srca“ pod vodstvom Vlč. Pavla Madžarevića, osobito u devetnici pred blagdan Uznesenja Marijina slušala lijepе pjesme; „Vinogorska Gospo draga“, „Podimo u Vinogorje“, „O srce dobrog Boga“ i druge. Bijahu to pjesme s. Virgine Ninić, SSMI, smještene u manjoj zajednici SSMI Sarajevske provincije „Bezgrješnog začeća Marijina“ u Brodskom Vinogorju u župi Uznesenja Blažene Djevice Marije. To je bilo moje prvo upoznavanje ove drage nadahnute vrle redovnice. I sama sam doprinosila svojim pjesničkim i proznim prilozima u toj emisiji. Iste godine pođoh svakodnevno na devetnicu u Brodsko Vinogorje. Bijah veoma krhkog zdravlja, tada već tri godine sa simptomima teške neurološke bolesti tkzv. Multiple. Trebala mi je duhovna potpora kako bih se lakše nosila s problemima. Taj molitveni hod iznjedrio je mnogo poetskih izričaja iz mog srca, pa i skladanu pjesmu „O Zvijezdo sjajna“ posvećenu Gospi Vinogorskoj. Pjesmu tada nisam objelodanila. Bila je dugo vremena za moje osobno meditiranje. S. M. Virginiju, s. M. Damjanu, s. M. Matejku, s. M. Filipu, s. M. Pasqualinu, s. M. Rudolfu, S. M. Kristinu, i po koji puta s. M. Marinu, viđala sam

kao prisutne na pobožnostima Gospo i na misi. Obzirom da sam saznala da je s. Virginina najstarija, prepoznala sam tko je taj lik, ta raspjevana i raspisana duša, čije pjesme cijela crkva pjeva u zanosu, pa i ja s njima. Divila sam se toj starici koja još uvijek tako odvažno kroči ovom zemljom, koja je puna Duha Božjega, koja i dalje neumorno Gospodina proslavlja vlastitim stihom i glazbom. Prvi kontakt sa sestrama po mojoj običaju, bio je putem pisama i čestitki. Odgovore na pisma dobivala sam s vrlo znakovitim rukopisom, onako stilski-starinskim. Nisam znala da pisma piše s. Virginina, do jednom kada se i potpisala svojim imenom uz s. Matejku. U svakom pismu uvijek bi bila i poneka poruka Sluge Božjega Josipa Stadlera poput ove „*Križ mora biti obilježje za svaki naš korak na putu savršenstva*“. „Nadam se da će mo se uskoro susresti u našoj zajednici i kod Isusa u kapeli“ napisala je u jednom pismu. Bilo je opet vrijeme Velikogospoinskih dana u Vinogorju. Hodila sam na devetnicu. Prije mise susretoh se sa s. Virginom. Predstavila sam se i zagrlile smo se srdačno. „A, Vi ste ta koja Boga toliko slavi pjesmom. Hvala za sva ona pisma i čestitke. Molite za nas i mi ćemo za Vas moliti.“ Imala je onaj odriješiti stav rekli bi „bosanski“, ili prisni kao da se znamo licem u lice već godinama, stav iz kojega iskri ljubav prema susretniku. Moji česti boravci u bolnici, obiteljske obvezе i obvezе u župi nisu mi dali prostora za odlazak u Vinogorje, osim u devetnicama. To je bio moj zavjet za uslišanu molitvu za obraćenje u obitelji i za male pomake u poboljšanju moga zdravlja. Susrele smo se još jednom i razmjenile koju rečenicu. Naša veza uglavnom bijaše duhovna i temeljena na pismima. Onda dođe vrijeme njenog odlaska u Vitez. Saznala to koji dan ranije i napisah joj pozdravno pismo, 30. 09. 2008.

U zaglavlju pisma napisah:

„Isuse volim te, više od sveg drugog volim te. Sve što je u meni želi pjevati, Isuse volim te!“

„**Predraga i velika sestra Virginia!**

Čula sam da se vraćate u svoju dragu Bosnu. Istina napuštate rodni grad svog Utjemeljitelja Sluge Božjega Josipa Stadlera, ali idete u kraj gdje je on sve ono najdragocjenije darivao i ostavio u zalog vjere i ljubavi prema Bogu, čovjeku i Vašoj dragoj mu Družbi. No, daljine su samo obični kilometri, ali srca koja podjednako dišu nisu nikada daleka. Niti milijuni kilometara ne mogu ugasiti žižak kojega Gospodin upali. Žižak, može imati jači ili slabiji plam, ali ako je uistinu žižak povjeren Gospodinu, On će uvijek pronaći načina da ga rasplamsa.

Uz sve žalosti koje ste proživiljavali Vi i Vaše drage sestre prislnim odlaskom iz svog „gnijezda“ pa vam krila bijahu ranjena, Milosrdni Bog poslao Vas u naš kraj, u rodni grad Vašeg ljubljenog Utjemeljitelja, gdje ste pronašli

oazu, gdje je najbolji liječnik – Isus Krist uz svoju majku Pomoćnicu i dragu Gospu Vinogorsku liječio vaša krila melemom ljubavi. Dođoste Vi s. Virginu kao raspisani i raspjevani andeo i tako nas sve obogatiste neizmjernim darom vaše ljubavi prema ljudima, Bogu i Gospri. Tom ljubavlju bijah i ja počašćena. Zaista su divni i čudnovati puti Gospodnji. O, kako je divan Bog naš! Hvala mu što je i na moj put stavio Vas, te Vas susretoh, upoznah i uljubilh. Hvala i Vama za svako slovo mi napisano, za svaki pozdrav i dobre želje, za podršku, za svaku molitvu i Vašu notu ispjevanu. Hvala što ste pjesmom ispleli divni vijenac našoj Gospri uznesenoj. Neka Vas ljubav i SRCE DOBROG BOGA, tješi sada na rastanku i neka Vas brižno prati na putu do Vašeg novog boravka, da u zajednici u koju dolazite budete pravi melem i pravi klas prepun zrelog zrna, koje će padati na plodno tlo drugih duša i umnažati se kao i do sada, sve dok Isus ne odluči zadnje zrno Vašeg klasa uzeti za Nebo. U duhu Vas ljubim i pozdravljam. Sretno Vam i blagoslovljeno! Neka je hvaljen i slavljen naš Isus! Pozdrav svim sestrama.“

Nedjeljka Andrić

Ubrzo sam dobila odgovor:

„Predraga gđa Nedeljka!

Od srca Vam zahvaljujem na Vašem dragom pismu i obilnim željama! Jest, idem na temelje našeg rada svetog Utemeljitelja, u moj dragi rodni kraj. Gospodin mi je dao da ugledam svjetlo baš tu, da provedem djetinjstvo, da osjetim dar svetog poslanja i da završim slaviti Ga na zemlji i nastavim u nebeskoj radosti gdje ću, nadam se i Vas dočekati. Želim Vam prije da doživite moje godine i u radosti. Sjetimo se toga i u molitvi. Pozdravljam vas u Gospodinu u kome i jesam.“

Vaša s. Virginia i s. Matejka

Uz pismo priložena bi sličica Malog Djeteta Isusa s porukom J. Stadlera „Imaj srce“ i sličica Marije s Isusom s porukom Nadbiskupa J. Stadlera, „Nema ničega, čega ne bi mogla Marija od svoga Sina isprositi.“

Za Uskrs 2010. iz Viteza iz Doma Svetog Josipa, dolazi mi čestitka u kojoj mi čestita Uskrs i primitak u Družbu Prijatelja Malog Isusa, riječima „Eto, čestitam i ja Vama i Vi postadoste Stadlerovka!“

Ovdje u domu je lijepo. Jest, zaista sve brzo prolazi. I dobro je što je tako. Zna Bog, Otac naš nebeski što je za nas bolje. Zato rado i s ljubavlju provodim dane iščekivanja. Čekam ga svaki dan. On, kao mudri Otac, oduzima mi svaku snagu. Vidi se to po pisanju, dugo ovo pišem i trudim se da bude čitljivo. Zato nikomu i ne pišem. A Vi ste me obavezali na zahvalnost, nastojali ste me razveseliti. Preporučite me Gospodinu da ga strpljivo čekam.

Moje je vrijeme čekanja i molitve. Rado vas uključujem u svoje molitve, kao i Vaš Oktet u kojem sudjelujete u proslavi dobrog Boga i drage Majke. Po njima vas i pozdravljam. „

Vaša sestra u Isusu - sestra Virginia

Neobvezujući ju na pisanje, nastavila sam se javljati za blagdane Uskrsa i Božića i njezin rođendan.

U travnju mjesecu 2012. zahvalila mi je na raspjevanoj čestitci vrlo kratkom zahvalnom rečenicom uz napomenu: „Teško pišem. Ovo je zadnje moje pisanje!“ Tako i bi.

Prije tri godine s. M. Rudolfa me zamolila da napišem koji stih uz 100. rođendan s. Virginie i pozvali su me da dođem sa suprugom na proslavu Sv. Josipa u Vitez. Uzdajući se i moleći se Duhu Svetom napisala sam pjesmu, ali nisam bila u mogućnosti ići u Vitez. No, Gospodin se pobrinuo da se još jednom susretnemo licem u lice. Hodočasteći u Sarajevo na grob sl. Božjega J. Stadlera u povratku smo posjetili i Dom Svetog Josipa u Vitezu. Tu smo se kroz molitvu i pjesmu podružili sa stanarima Doma i sa s. Virginom uz njezinu pjesmu „Bio je dječak“ koju joj je otpjevala mala djevojčica. I brodska ženska vokalna skupina „Ad astra“ otpjevala je njezinu pjesmu „Oj Stadler“, a ona sva ushićena oblivena suzama radosnicama, gutala je te iste svoje skladane stihove. Nekolicina mi je rekla da je s. Virginina svakog ispitivala da li sam i ja došla. Kada je program završio prišla sam joj i zagrlile smo se radosno, dala sam joj male darove voća i slatkiša uz svoju rođendansku pjesmu njoj posvećenu ali sada oblikovanu na jedan umjetnički način. To je bio naš posljednji susret. Nastavila sam se sjećati drage s. Virginine u svojim molitvama i ponekad pjevajući njezine pjesme.

I tako dođe dan kojega je strpljivo čekala s upaljenom svjetiljkom punom ulja i dočekala svog Zaručnika koji ju je kao „zrelo zrno“ poveo da ju posije kao biser na svoju nebesku njivu. Hvala joj za svu ljubav!

Nedjeljka Andrić, PMI – Slavonski Brod

POKOJNA RODBINA

SPLITSKA PROVINCija

Naši pokojnici:

- † s. M. Lukrecija Žaper
- † s. M. Egidija Perleta
- † preč. Josip Gjuran
- † Andelka Ćerlek, nevjesta s. Silvije
- † Milica Raos, nevjesta s. Renate
- † Josip Lišnić, otac s. Mirte

ZAGREBAČKA PROVINCija

Naši pokojnici:

- † Marija Rep, baka naše s. M. Marine Dugalije
- † Katarina Puškarčuk, sestra naše s. M. Ambrozije Sošek
- † Janja Živković, sestra naše s. M. Lucije Knežević

SARAJEVSKA PROVINCĲA

Naši pokojnici:

- † **Marko Ivić**, otac s. M. Ružice Ivić
- † **Janja Kobaš, rođ. Janjić**, majka s. M. Zlate Kobaš
- † **Marijo Preradović**, nećak s. M. Vilibalde Kvesić

Pokoj vječni daruj im Gospodine! Počivali u miru Božjemu!

Zahvale

- U svoje osobno ime, i u ime moje obitelji, zahvaljujem časnoj majci s. M. Radoslavi Radek, provincijskoj glavarici s. M. Admirati Lučić, sestrama, rodbini, priateljima i znancima na izrazima sućuti, molitvenoj blizini i duhovnoj podršci.

s. M. Ružica Ivić

- Zahvaljujem časnoj majci s. M. Radoslavi Radek, provincijskoj glavarici - s. Admirati Lučić, sestrama, svećenicima, rodbini, priateljima i poznanicima na molitvama za dušu naše pokojne mame Janje. Osobno, i u ime obitelji, zahvaljujem svima na izrazima sućuti i kršćanke blizine. Posebnu zahvalnost upućujem Bogu i mojim poglavarima koji su mi omogućili da kroz duže vrijeme budem uz moju bolesnu majku i da joj - poput Veronike - pomognem nositi križ bolesti i starosti.

s. M. Zlata Kobaš

PRIOPĆENJA IZ VRHOVNE UPRAVE I NAŠIH PROVINCIJALATA

VRHOVNA UPRAVA

➤ *Susreti na razini Družbe:*

- **Susret sestara sudionica Hodograma Družbe**, održat će se od 22. do 25. kolovoza 2016.g. u generalnoj kući u Zagrebu.
- **Susret sestara odgojiteljica u Družbi**, održat će se 27. kolovoza 2016.g. u generalnoj kući u Zagrebu.

➤ *Seminari u organizaciji HKVRPP-a:*

- **Redovnički dani 2016.**

3. rujna - Dubrovnik
10. rujna - Rijeka
23. i 24. rujna - Split
30. rujna - 1. listopada - Zagreb
8. listopada - Đakovo

- **Seminar za poglavarice i sestre svih Družbi**

Seminar za poglavarice i sestre održat će se od 8. do 11. studenoga 2016. u Duhovnom centru Gospe Karmelske u Krku.

Tema seminara: Duhovnost Milosrđa – Bula Pape Franje o milosrđu – zah-tjevi i mogućnosti

Predavač: o. Jakov Mamić, OCD

- ***Seminar u organizaciji Vijeća za sjemeništa i duhovna zvanja Hrvatske biskupske konferencije***
- **Susret animatora za duhovna zvanja** održat će se od 20. do 22. rujna 2016. u Pastoralnom centru i hodočasničkom domu *Vincentinum* u Novigradu na Dobri (pored Karlovca).

- ***Hodočašće u organizaciji Društva Prijatelja Maloga Isusa***
- **Hodočašće članova Društva Prijatelja Maloga Isusa Zagrebačke, Splitske i Sarajevske provincije sluzi Božjem nadbiskupu Josipu Stadleru u Sarajevo**

Na blagdan sv. Male Terezije, **1. listopada 2016.**, članovi Društva Prijatelja Maloga Isusa iz Zagrebačke, Splitske i Sarajevske provincije hodočastit će na grob sluge Božjega Josipa Stadlera u katedralu Presvetoga Srca Isusova u Sarajevu.

Vrhovna uprava Društva Prijatelja Maloga Isusa upriličila je ovo hodočašće za svoje članove prigodom Svete godine milosrđa i 135. obljetnice biskupskog ređenja sluge Božjega Josipa Stadlera za vrhbosanskog nadbiskupa.

Svečano euharistijsko slavlje u **10.30 sati** predvodi i propovijeda **kardinal Vinko Puljić**, nadbiskup metropolit vrhbosanski.

U Stadlerovoј katedrali, u **13.30 sati**, održat će se prigodan **duhovno-glazbeni program** posvećen Presvetom Srcu Isusovu, Malom Isusu, Blažeenoj Djevici Mariji i sluzi Božjemu nadbiskupu Josipu Stadleru.

➤ ***Svečarice u Družbi u 2016. godini:***

- **60. obljetnica zavjeta:**

S. M. Emanuela Milanović SP
S. M. Romana Tomašević SP
S. M. Katarina Mateljan SP
S. M. Gracija Vrnoga SP
S. M. Blandina Vrnoga SP
S. M. Darija Šimunović SP
s. M. Mehtilda Bartošek ZG

- **50. obljetnica zavjeta:**

s. M. Dijana Mateljan SP
s. M. Nela Čalo SP
s. M. Filotea Žuro SP
s. M. Salutarija Đula SP
s. M. Leona Leventić SP
s. M. Maris Bašić SP
s. M. Damira Granić SP
s. M. Vilma Kešina SP
s. M. Mirjam Dedić ZG
s. M. Bernardina Šarić SA
s. M. Vilibalda Kvesić SA
s. M. Miranda Tikvić SA
s. M. Liberija Filipović SA

- **25. obljetnica redovničkih zavjeta:**

s. M. Matea Periš SP
s. M. Petra Marjanović ZG
s. M. Jelena Burić ZG
s. M. Gordana Miškić ZG
s. M. Valerija Sakač ZG
s. M. Snježana Nudić ZG

- **Doživotni zavjeti:**

s. M. Martina Vugrinec ZG
s. M. Stana Matić SA

- **Obnova zavjeta:**

s. M. Marta Vunak ZG
s. M. Kristina Maslać ZG
s. M. Margaret Rožman ZG
s. M. Monika Maslać ZG
s. M. Jelena Jovanović SA
s. M. Ana Prkić SA
s. M. Sandra Kapetanović SA

- **Polaganje privremenih red. zavjeta:**

s. M. Milana Žegarac SP
s. M. Antonia Čobanov SP

- **Ulazak u drugu godinu novicijata:**

s. M. Faustina Zemunik SP

- **U prvu godinu novicijata Družbe ulaze:**

Katarina Pilić SA
Nikolina Džavić SA

SPLITSKA PROVINCIIA

➤ Izabrane sestre izaslanice i sestre zamjenice za XV. Redoviti provincijski kapitul

Na osnovu provedenog biranja za XV. Redoviti provincijski kapitul, izabrane su slijedeće sestre izaslanice i njihove zamjenice:

ss. Izaslanice		ss. Zamjenice	
s. M. Agnes	Gabrić	s. M. Amabilis	Vukman
s. M. Anette	Krstičević	s. M. Anka	Kristić
s. M. Branka	Babaić	s. M. Apolonioja	Putnik
s. M. Brigita	Rojnica	s. M. Celestina	Jerčić
s. M. Dolores	Brkić	s. M. Daniela	Mihić
s. M. Dujma	Ćubelić	s. M. Dulcelina	Plavša
s. M. Fanita	Jukić	s. M. Estera	Goić
s. M. Eudoksija	Franić	s. M. Ernesta	Ereš
s. M. Hrizanta	Barišić	s. M. Jakobina	Ćubelić
s. M. Jasna	Barišić	s. M. Ivana	Radman
s. M. Jelena	Marević	s. M. Lenarda	Mateljan
s. M. Krucifiksa	Ivelić	s. M. Katica	Vuica
s. M. Maneta	Mijoč	s. M. Lucija	Jaganjac
s. M. Mariagela	Majić	s. M. Magna	Borovac
s. M. Marija Miljenka	Grgić	s. M. Marijanka	Dominiković
s. M. Marta	Kegalj	s. M. Matea	Periš
s. M. Nevena	Cvitanović	s. M. Natanaela	Marinčić
s. M. Mirjana	Rojnica	s. M. Nazarija	Delaš
s. M. Ružica	Marjanović	s. M. Rebeka	Batarelo
s. M. Roka	Ćubelić	s. M. Pulherija	Jukić
s. M. Terezija	Pervan	s. M. Silvana	Kavain

s. M. Salutarija	Đula	s. M. Simforoza	Projić
s. M. Vedrana	Krstičević	s. M. Zorana	Žolo
s. M. Zdenka	Tomas	s. M. Vlasta	Tadić

➤ *Imenovanja i premještaji:*

S. M. Martina Grmoja imenovana predstojnicom u zajednici u Kaštel Kambelovcu.

S. M. Martinka Bosančić premještena u zajednicu u Mandaljeni.

ZAGREBAČKA PROVINCIIA

➤ *Imenovanja u Provinciji*

s. M. Mirjam Dedić, predstojnica samostana „Antunovac“

s. Marija Kiš, predstojnica samostana „Betlehem“

s. M. Marina Dugalija, provincijska ekonoma

s. M. Viktorija Predragović, učiteljica sestara juniorki

s. M. Jasmina Kokotić, prefekta kandidatica

➤ *Imenovanje vijeća u Provinciji*

VIJEĆE ZA REDOVNIČKI ODGOJ:

s. M. Viktorija Predragović – pročelnica
s. M. Jasmina Kokotić

VIJEĆE ZA DUHOVNOST:

s. M. Irena Olujević - pročelnica
s. M. Gordana Miškić
s. M. Tihana Strancarić
s. M. Mihaela Vuković
s. M. Martina Vugrinec
s. M. Margaret Ružman

VIJEĆE ZA PROMICANJE BAŠTINE OCA UTEMELJITELJA:

s. M. Mirjam Dedić - pročelnica
s. M. Jasmina Kokotić
s. M. Rebeka Gačić
s. M. Martina Vugrinec

VIJEĆE ZA APOSTOLAT ZVANJA:

s. M. Viktorijau Predragović - pročelnica
s. M. Jelena Burić
s. M. Valerija Sakač
s. M. Tihana Strancarić
s. M. Marta Vunak
s. M. Margaret Ružman

VIJEĆE PRIJATELJA MALOG ISUSA:

s. M. Emanuela Pečnik - pročelnica
s. M. Jelena Burić
s. M. Kristina Maslać
s. M. Monika Maslać

VIJEĆE ZA PREDŠKOLSKI ODGOJ:

s. M. Beatis Čajko - pročelnica
s. M. Jasmina Kokotić
s. M. Snježana Nudić
s. M. Nikoleta Košćak
s. M. Rebeka Gačić
s. M. Marina Dugalija

VIJEĆE ZA EKONOMSKO I FINANCIJSKO POSLOVANJE:

s. M. Marina Dugalija - pročelnica

s. M. Leonida Koch

s. M. Jelena Burić

➤ *Premještaji*

s. M. Martina Vugrinec iz Samostana Antunovac - Zagreb u

Zavod Germanicum

s. M. Jasmina Kokotić iz Vinkovaca u Samostan Antunovac - Zagreb

➤ *Zaduženja u Provinciji*

s. M. Irena Olujević - za *Web stranicu*

s. M. Ana Čajko-Šešerko, s. M. Marta Vunak - za *Družbin vjesnik*

SARAJEVSKA PROVINCIIJA

Najave

➤ *Zavjetni dan – uočnica Velike Gospe*

Obnova zavjeta sestara juniorki, doživotni zavjeti i 50. obljetnica zavjeta sestara jubilarke Provincije *BZ BDM*, bit će na uočnicu Velike Gospe - 14. kolovoza 2016., pod svetom misom bdijenja u svetištu *Gospe Voćinske* u Voćinu.

➤ *Sastanak sestara Katehistica i pročelnica Povjerenstava,* Samostan Egipat, 27. kolovoza 2016.

➤ *XIX. Godišnji susret PMI-a Sarajevske provincije,* Lug-Brankovići, 3. rujna 2016.

➤ *Duhovne obnove za sestre*

- *Duhovna obnova u Samostanu „Sveti Josip Radnik“* – Remete, 17. rujna 2016., za sestre iz zajednica: Remete, Voćin, Geretsried i Eisenstadt.

- *Duhovna obnova u Samostanu „Egipat“* – Sarajevo, 24. rujna 2016., za sestre iz zajednica: Samostan Egipat, Apostolska nuncijatura, Vrhbosanska nadbiskupija, Mostar, Neum i Prozor.
 - *Duhovna obnova u Obiteljskomu centru „Sveti Rafael“* – Vitez, 8. listopada 2016., za sestre iz zajednica: OCSR, DSJ Vitez i Gromiljak.
 - *Duhovna obnova u Samostanu „Doloroza“* – Čardak, 15. listopada 2016., za sestre iz zajednica: Čardak, Dobojski Brod i Slavonski Brod.
- **Najave KVRPP BiH**
- Redovnički dan u BiH održat će se 10. rujna 2016.g. u KŠC-u u Žepču.

ČESTITKE

S. M. Jelena Jovanović je 16. lipnja 2016. god. na Katoličkomu bogoslovno-mu fakultetu u Sarajevu završila integrirani filozofsko-teološki studij, u trajanju od pet godina i stekla pravo na akademsku titulu i stručno zvanje magistar teologije. Čestitamo!

ZAHVALA

Zahvalna sam dobrome Bogu koji me je, kako doista vjerujem, pozvao da krenem putem otkrivanja vjere na znanstveni način i tako upoznam i produbim svoju osobnu vjeru i, na koncu, otkrijem svoje zvanje sestre Služavke Maloga Isusa. Došavši u samostan - nakon završene druge godine studija, uvjerena sam da bez otvorenosti i ljubavi sestara, najprije poglavarica, a onda i svake koja je sa mnom živjela, ne bih uspjela postići rezultate koje sam postigla, a vjerojatno ni završiti studij u roku u kojem sam ga završila. Stoga vam, drage sestre, od srca zahvaljujem za vrijeme, strpljenje i sestrinstvo, kao i za mogućnost da - po dolasku u samostan - nastavim studij koji volim i koji sam započela. Neka mali Isus blagoslovi vaše žrtve i ljubav, a svima nama dâ svoga Duha da živimo teologiju i svjedočimo Njegovu ljubav!

s. M. Jelena Jovanović

VIJESTI OD BROJA DO BROJA

VRHOVNA UPRAVA I GENERALNA KUĆA

Slavije imendana

* Dana 1. ožujka 2016. s. M. Jadranka Lacić, savjetnica i ekonoma Družbe, proslavila je svoj imendant u zajedništvu sestara iz generalne kuće. Imendant svećarici su čestitale provincijska glavarica s. M. Katarina Penić-Sirak i predstojnica s. Jelena Burić iz Samostana Antunovac. Imendanskom slavlju pridružile su se naše susjede sestre franjevke.

* Časna majka s. M. Radoslava Radek sa sestrama iz generalne kuće nastojava je osobno čestitati imendane našim sestrama koje žive u Zagrebu i okolicu, a svim sestrama u Družbi prigodom slavlja imendana uputila je imendansku čestitku.

Kulturna događanja

U Pastoralnom centru Zagrebačke nadbiskupije 3. ožujka 2016. održano je predstavljanje knjige don Ante Bakovića „Titov robijaš br. 8986“ u kojoj autor knjige na više stranica opisuje djelovanje naših sestara Devote Ribarić i Krunoslave Iljkić u župi sv. Ilije na Korićanima. Ova knjiga je vrijedan dokument svima koji žele više upoznati život Crkve i njezinih službenika u BiH nakon II. svjetskog rata. Na predstavljanju knjige bila je prisutna časna majka s. M. Radoslava Radek, s. Vesna Mateljan, s. Jadranka Lacić i s. Ana Marija Kesten. U znak zahvalnosti za sve dobro koje su sestre učinile za autora knjige, don Baković je podario sestrama knjigu sa svojim autogramom.

* Dana 24. svibnja 2016. s. Marija Banić i s. Vesna bile su u Klubu Poljičana na predstavljanju knjige o narodnim pjesmama koje je sakupio i predao Matici Hrvatskoj krajem 19. stoljeća don Filip Banić iz daljnje obitelji naše s. Marije.

* U srijedu, 1. lipnja 2016., u Nadbiskupijskom pastoralnom institutu u Zagrebu, predstavljena je knjiga „Bog ili ništa – razgovor o vjeri“, kardinala Roberta Saraha, prefekta Kongregacije za bogoštovlje i disciplinu sakrame-

nata. O nastanku knjige na hrvatskom jeziku progovorio je Zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić, a knjigu su predstavili pomoćni biskup Ivan Šaško, asistent na Katedri fundamentalne teologije KBF u Zagrebu mr. Branko Murić i autor knjige kardinal Robert Sarah. Na predstavljanju ove vrijedne knjige nazočile su s. Vesna Mateljan, s. Julijana Jerković i s. Ana Marija Kesten. O ovoj svečanoj promociji najviše će govoriti sama knjiga, ali i autogram od kardinala Saraha kojeg smo primile na prvoj stranici ovoga značajnoga štiva. Našim sestrama poglavaricama i predstojnicama preporučujemo da ovom vrijednom knjigom „Bog ili ništa“ obogate naše kućne knjižnice kako bi sestre posegnule za njom i iščitavajući njezine stranice obogatile svoj duhovni život.

Crkveni događaji, duhovne vježbe, hodočašća

* U župi sv. Franje Ksaverskog na Ksaveru 4. i 5. ožujka 2016. održano je euharistijsko klanjanje na koje je papa Franjo pozvao cijelu Crkvu: *24 Sata za Gospodina*. Sestre iz generalne kuće uključile su se u župi u ovu molitvenu akciju.

* Isti dan, sestre iz zajednice sudjelovale su na Križnom putu i sv. Misi za branitelje u Zagrebačkoj katedrali.

* U nedjelju 6. ožujka 2016. s. Vesna pridružila se molitvenoj akciji „40 Dana za život“ ispred Vinogradske bolnice u Zagrebu.

* Na isti dan sestre iz zajednice sudjelovale su na Križnom putu vojske i policije na ksaverskoj kalvariji koji je predvodio novi Vojni ordinarij mons. Jure Bogdan.

* Korizmena duhovna obnova za redovnice grada Zagreba održana je 13. ožujka 2016. u Bazilici Presvetoga Srca Isusova u Zagrebu. Prigodno predavanje je imao pater Nikola Stanković, a nakon predavanja sestre su imale mogućnost pristupiti sakramentu sv. ispovijedi.

* Od 8. do 14. svibnja 2016., s. Marija Banić i s. M. Alojzina Mijatović sudjelovale su na duhovnim vježbama u duhovnom centru „Kuća Djeteta Isusa“ u Livnu.

* Od 8. do 14. lipnja 2016., s. M. Jadranka Lacić sudjelovala je na duhovnim vježbama u Kući Navještenja na Gromiljaku.

* Dana 14. svibnja 2016. s. Vesna je hodočastila na Bleiburg povodom 71. godišnjice Bleiburške tragedije – Križnog puta.

* U nedjelju 5. lipnja 2016. s. Vesna i s. Jadranka hodočastile su u Macelj na sv. Misu za žrtve Križnog puta koju je slavio sarajevski pomoćni biskup

mons. dr. Pero Sudar u koncelebraciji sa zagrebačkim pomoćnim biskupom Ivanom Šaškom.

Sjednice

* Proširena sjednica Vrhovne uprave Družbe održana je 10. ožujka 2016. u generalnoj kući u Zagrebu. Sjednici je prethodilo euharistijsko slavlje koje je predslavio vojni biskup u miru mons. Juraj Jezerinac. Uz vrhovnu glavaricu Družbe s. M. Radoslavu Radek, sestre članice vrhovne uprave, sjednici su nazočile provincijske glavarice iz sve tri Provincije: s. Anemarie Raden, s. M. Admirata Lučić i s. M. Katarina Penić-Sirak.

* 31. Ožujka 2016. u generalnoj kući u Zagrebu, održana je sjednica Vrhovnoga vijeća pod predsjedanjem vrhovne glavarice s. M. Radoslava Radek na kojoj je potvrđeno novo vodstvo Zagrebačke provincije izabранo na XV. Redovitom provincijskom kapitulu.

* Na 4. godišnjicu izbora aktualne vrhovne uprave Družbe, 14. travnja 2016. održana je sjednica vrhovnoga vijeća. Sjednici je prethodilo euharistijsko slavlje koje je predslavio provincialni franjevaca trećoredaca glagoljaša fra Nikola Barun u kapelici generalne kuće.

* Na blagdan Ozane Kotorske 27. travnja 2016. održana je sjednica Vrhovnoga vijeća Družbe.

* Vrhovna uprava Društva Prijatelja Maloga Isusa je održala svoju redovitu godišnju sjednicu 5. ožujka 2016. u generalnoj kući sestara SMI u Zagrebu. Sjednici je prethodila prigodna molitva Božjem milosrđu i klanjanje pred Presvetim.

Čestitanja

Dana 8. ožujka 2016. u prostorijama Vojnog ordinarijata prigodom posvećenja za novog Vojnog ordinarija mons. Jure Bogdana časna majka s. M. Radoslava Radek sa sestrama savjetnicama čestitala je Vojnom ordinariju imenovanje i posvećenje za vojnog biskupa i uručila dar produkciju umjetničke slike nadbiskupa dr. Josipa Stadlera od K. Billich.

Stadlerovi dani

* Na Stadlerov dan 8. ožujka 2016. u kapelici generalne kuće, sv. Misu za proglašenje blaženim sluge Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera predslavio je vojni biskup u miru mons. Juraj Jezerinac.

* Stadlerov dan 8. travnja, 8. svibnja i 8. lipnja 2016. obilježile smo klanjanjem pred Presvetim i molitvom za proglašenje blaženim našeg oca Utetemljitelja.

Spomen godišnjice smrti

U petak 11. ožujka 2016., na 14. godišnjicu smrti sluge Božjega kardinala Franje Kuharića, na svečanoj svetoj Misi u Zagrebačkoj katedrali sudjelovala su časna majka s. Radoslava, s. Marija, s. Jadranka i s. Alojzina.

Korizmeni susret redovnica s kardinalom Josipom Bozanićem

Na uočnicu sv. Josipa, 18. ožujka 2016. u dvorani Vjenac Pastoralnog centra Zagrebačke nadbiskupije, održan je korizmeni susret redovnica grada Zagreba s kardinalom Josipom Bozanićem. Ovom prigodom redovnice su čestitale Kardinalu imendan i nadolazeću svetkovinu -Uskrs. U znak zahvalnosti za djelovanje i doprinos mjesnoj Crkvi, kardinal je sestrama redovnicama omogućio pogledati novi film o papi Franji što se sestre s radošću i oduševljenjem pogledale, a svoju zahvalnost kardinalu iskazale aplauzom.

XV. Provincijski kapitul Zagrebačke provincije

Od 29. ožujka do 1. travnja 2016. časna majka s. M. Radoslava Radek sudjelovala je na XV. Redovitom provincijskom kapitulu Zagrebačke provincije koji je održan u Samostanu Antunovac i provincialnoj kući Nova ves 55, Zagreb.

* Dana 31. ožujka 2016. na XV. Provincijskom kapitulu Zagrebačke provincije izabrano je novo vodstvo: s. M. Petra Marjanović izabrana je za provincijsku glavaricu, s. M. Mirjam Dedić izabrana je za prvu savjetnicu i zamjenicu provincijske glavarice, s. M. Beatis Čajko, s. M. Viktorija Predragović i s. M. Emanuela Pečnik izabrane su za provincijske savjetnice.

* Časna majka s. Radoslava nazočila je na službenoj primopredaji između stare i nove provincijske uprave Zagrebačke provincije održanoj 23. travnja 2016. u Samostanu Antunovac u Zagrebu.

Vijećanja, susreti, sastanci

* U organizaciji HKVRPP-a održano je vijećanje redovničkih odgojitelja i odgojiteljica 22. i 23. travnja 2016. kod otaca karmelićana na Zidinama u Buškom Blatu. Na ovom vijećanju sudjelovala je s. Marija Banić, pročelnica vijeća za odgoj u Družbi.

* U generalnoj kući u Zagrebu 21. i 22. svibnja 2016. održan je susret sestra juniorki naše Družbe. Na susretu su nazočile sve naše sestre juniorke.

* Na susretu stalnog vijeća HBK s višim poglavarcama redovničkih zajednica održanom 8. lipnja 2016. u prostorijama HBK u Zagrebu, sudjelovala je vrhovna glavarica naše Družbe s. M. Radoslava Radek.

* Na godišnjem susretu sestara predstojnica Sarajevske provincije, održanom 8. lipnja 2016. u samostanu Egipat u Sarajevu, u ime Vrhovne glavarice Družbe s. M. Radoslave Radek sudjelovala je s. Jadranka Lacić, vrhovna savjetnica.

Proslava blagdana

Proslava sv. Josipa

Na blagdan sv. Josipa 19. ožujka 2016. naša Družba slavi svog nebeskog zaštitnika. Sv. Josip je zaštitnik i generalne kuće, Splitske provincije i još nekoliko naših zajednica. U znak zahvalnosti Bogu za sve milosti koje nam daruje svaki dan posredstvom sv. Josipa, sv. Misu zahvalnicu u kapelici generalne kuće slavio je fra Zvonko Brusač. Nakon sv. Mise nastavile smo naše slavlje kod obiteljskog stola koje se pridružio i fra Zvonko. U poslijepodnevnim satima časna majka s. Radoslava je sa s. Alojzinom čestitala imenдан vrl. Josipu Radelji duhovniku naših sestara na Kraljevcu. Navečer su sestre hodočastile u župu sv. Josipa na Trešnjevki gdje se slavio patron i sudjelovale su na sv. Misi.

Priprava i proslava svetkovine Uskrsa

U nedjelju muke Gospodnje, 20. ožujka 2016., na ksaverskoj kalvariji održana je pobožnost Križnoga puta koju je predvodio Zagrebački nadbiskup Josip kardinal Bozanić. Na ovoj pobožnosti sudjelovale su sve sestre iz generalne kuće. S. Jadranka je čitala dvije postaje Križnoga puta.

* Uoči Svetoga trodnevlja 23. ožujka 2016., časna majka s. Radoslava u pratnji s. Marije, čestitala je sestrama na Kraljevcu nadolazeću svetkovinu - Uskrs.

* Svetе dane trodnevlja 24., 25. I 26. ožujka, provele smo u sabranosti, molitvi i sudjelovanjem na obredima u župi sv. Franje Ksaverskog. Posebnost ovih svetih dana je i zajedništvo u jutarnjoj molitvi i kod obiteljskog stola na Veliki četvrtak s braćom franjevcima trećoredcima i sestrama franjevkama koje djeluju u samostanu franjevac i susjedama sestrama franjevkama s Prekrižja.

* Sestra Marija Banić sudjelovala je na Misi posvete ulja u Zagrebačkoj katedrali.

* Na Veliki petak 25. ožujka 2016. s. Vesna i s. Marija su išle na obrede u Vojni ordinarijat i susrele se s novim biskupom mons. Jurom Bogdanom.

* Na Veliku subotu, 26. ožujka 2016., časnoj majci s. Radoslavi i sestrama u generalnoj kući čestitala je Uskrs provincijska glavarica s. M. Katarina Pe nić-Sirak i njezina zamjenica s. M. Jelena Burić iz Samostana Antunovac.

- * U predvečerje Uskrsnuća Gospodinova, fra Zvonko Brusač prema običaju blagoslovio je u našem samostanu sv. Josipa jelo koje ćemo blagovati o Uskrsu. Nakon molitve i blagoslova fra Zvonko se zadržao u razgovoru kod našeg obiteljskog stola.
- * Na svečanom Vazmenom bdijenju slavljenom 26. ožujka 2016., sudjelovale smo u župnoj crkvi sv. Franje Ksaverskog.
- * Uskrsnuće Gospodinovo proslavile smo u nedjelju 27. ožujka 2016. sudjelujući na sv. Misi u župnoj crkvi i u Domu Ksaver za starije i bolesne osobe. Radost Uskrsa, podijelile smo na poseban način s osobama koje svaki dan dolaze na naša vrata i koje obdarimo hranom za tijelo a uz lijepu riječ i hranom za dušu. Uz prigodni darak uzajamno smo si čestitali Uskrs i poželjeli Božji blagoslov u dalnjem životu.
- * Na Uskrsni ponedjeljak 28. ožujka 2016., našu zajednicu posjetila je i čestitala Uskrs časnoj majci s. Radoslavi i svim sestrama u zajednici naša s. M. Smiljka Kužnini iz Splitske provincije, te se zadržala s nama kod obiteljskog stola.
- * U popodnevnim satima časna majka s. Radoslava sa s. Marijom i s. Smiljkom čestitala je Uskrs sestrama u samostanu sv. Josipa na Črešnjevcu.
- * Našu zajednicu posjetile su i časnoj majci čestitale Uskrs s. Irena Olujević i s. Monika Novak iz Samostana Betlehem na Kraljevcu.
- * S. Vesna i s. Jadranka su isti dan posjetile nekoliko bolesnica u Domu Nada i Vojniću kod Karlovca, a s. Marija je posjetila jednu rodicu u bolnici Merkur u Zagrebu.
- * U utorak trećeg dana Uskrsa, 29. ožujka 2016., s. Vesna i s. Jadranka posjetile gđu Terezu Bilandžija u Domu na Trešnjevcu, a poslijepodne su s. Jadranka, s. Vesna i s. Alojzina posjetile Željku Pavlović nećakinju s. Alojzine u Vukšincu i čestitale joj Uskrs.
- * Dana 30. ožujka 2016. s. Vesna i s. Ana Marija posjetile su našu susjedu gđu Jarmilu Šimić koja je pohađala osnovnu školu u Kući Matici u Betlehemu u Sarajevu i čestitale joj Uskrs.

Proslava Presvetog Srca Isusova

Za proslavu dragog blagdana u Družbi - Presvetog Srca Isusova, sestre u generalnoj kući pripremale su se devetnicom koju su započele 25. svibnja 2016.g. Bližoj pripravi za blagdan pridružile su se sestrama u Samostanu Antunovac u Novoj vesi gdje je bila trodnevница sa sv. Misom i prigodnom propovijedi.

Blagdan Presvetog Srca Isusova, 3. lipnja 2016. proslavile su s našim ses-trama Zagrebačke provincije sudjelujući na sv. Misi koju je predslavio vlč. Josip Šimunić, a potom su se pridružile obiteljskom stolu kod kojeg su se okupile sestre iz zajednica u Zagrebu i okolnih mesta.

Proslava Zaštitnice grada Zagreba

Na blagdan Pohoda Blažene Djevice Marije 31. svibnja 2016. proslavljenja je nebeska zaštitnica grada Zagreba Majka Božja od kamenitih vrata. Časna Majka s. Radoslava je sa sestrama savjetnicama sudjelovala je na svečanoj sv. Misi koju je u Zagrebačkoj katedrali predslavio kardinal Robert Sarah pročelnik Kongregacije za bogoštovlje i disciplinu sakramenata u Vatikanu. Nakon sv. Mise sudjelovale su u svečanoj procesiji koja je sa slikom Gospe kamenitih vrata krenula iz Katedrale preko Trga bana Jelačića sve do Gor-njeg grada gdje Majka Božja oko 300 godina bdiće i čuva naš grad Zagreb.

Proslave sv. Ante

Na blagdan sv. Ante 13. lipnja 2016. časna majka s. Radoslava, s. Vesna i s. Marija bile su na sv. Misi u Samostanu Antunovac u Novoj vesi gdje se slavio patron kuće sv. Ante.

Sveti Leopold Bogdan Mandić u Zagrebu

Od 13. do 18. travnja 2016. u Zagrebu boravilo je tijelo sv. Leopolda Bogda-na Mandića jednog od zaštitnika Svete godine milosrđa. Na dočeku, molitvi i sv. Misi u Zagrebačkoj katedrali koju je predvodio Sisački biskup mons. Vlado Košić sudjelovale su sestre iz generalne kuće.

Od 14. do 18. travnja sestre iz naše zajednice su prema svojim željama i mogućnostima hodočastile, molile uz tijelo sv. Leopolda i sudjelovale na euharistijskim slavlјima u Zagrebačkoj katedrali i župnoj crkvi sv. Leopolda u Dubravi koje su predvodili Apostolski nuncij u RH Alessandro d'Erico, naši hrvatski kardinali i neki od biskupa.

Posjete

* U četvrtak 7. travnja 2016. našu zajednicu posjetio je provincial franjeva-ca trećoredaca glagoljaša fra Nikola Barun.

* Dana 8. travnja 2016. časna majka s. Radoslava je posjetila zajednicu ses-tara na Kraljevcu te umiruću sestru Hildu Torbarac, koja je još istu večer blago preminula u Gospodinu.

* Prigodom dolaska tijela sv. Leopolda Bogdana Mandića u Zagreb, 15. travnja 2016. našu zajednicu posjetile su hodočasnice naše sestre iz Neuma s. Vitomira Bagić, s. Mercedes Mijatović i s. Mirka Ilićić.

Nedjelja Dobrog Pastira

Na nedjelju Dobrog Pastira 17. travnja 2016. sestre iz generalne kuće sudje-lovale su na godišnjem euharistijskom klanjanju u Zagrebačkoj katedrali. Nakon klanjanja naše sestre iz Zagrebačke provincije sudjelovale su u projektu predstavljanja redovničkih zajednica u predvorju bogoslovnog sje-meništa.

Otkriveno spomen-obilježje našoj pokojnoj s. M. Gaudenciji Šplajt

Na blagdan sv. Juraja 23. travnja 2016., časna majka s. Radoslava, s. Vesna i s. Ana Marija su išle u mjesto Desinić gdje je slavljen patron župe. Nakon euharistijskog slavlja pred župnom crkvom otkrivena je spomen ploča žrtvama komunizma vlč. Franji Valentić i našoj s. M. Gaudenciji Šplajt koju su komunisti strijeljali 1945., a potom s drugim žrtvama bacili u jamu Jazovku.

Slavlja

* Dana 1. travnja 2016. s. Jadranka Lacić nazočila je na obilježavanju 25. Godišnjice dolaska Hrvata s Kosova u Voćin.

* S. Marija Banić je u nedjelju 17. travnja 2016. u svojoj rodnoj župi Donji Dolac nazočila na slavlju svete Mise i obiteljskom slavlju koje su priredili župljeni svom domaćem sinu sada Vojnom biskupu mons. Juri Bogdanu.

* S. Marija Banić je 26. travnja 2016. bila na svečanosti polaganja redovnič-kih zavjeta kod sestara Karmelićanki u Brezovici.

Biskupsko ređenje

Na svečanom euharistijskom slavlju posvete novog Gospičko-senjskog bis-kupa mons. Zdenka Križića slavljenom 25. svibnja 2016. u Gospičkoj kated-rali, nazočila je časna majka s. M. Radoslava Radek u pratinji provincijske glavarice Zagrebačke provincije s. M. Petre Marjanović.

Posjeta

* Dana 18. travnja 2016. nakon ispraćaja tijela sv. Leopolda B. Mandića iz Zagrebačke Dubrave, našu zajednicu posjetio je i u kapelici predslavio sv. Misu Vrhbosanski nadbiskup kardinal Vinko Puljić u pratinji tajnika vlč. Bojana Ivešić. Nakon sv. Mise zadržali su se s nama kod obiteljskog stola.

* U subotu, 4. lipnja 2016. u našoj župnoj crkvi sv. Franje ksaverskog na Ksaveru bio je susret dječjih zborova i ministranata iz župa gdje su župnici franjevc trećoredci. Na ovom skupu sudjelovala su djeca iz župe sv. Bene-dikta iz Kloštra Podravskog gdje djeluju naše sestre. Nakon zajedničkog programa djeca su sa svojom voditeljicom s. Viktorijom posjetila našu zaje-

dnicu i obdarila nas svojim predivnim glasovima otpjevavši nekoliko pjesama u našoj kapelici.

Liječenje

Sestra Alojzina Mijatović je zbog zdravstvenih problema od 6. do 25. lipnja 2016. boravila u Varaždinskim toplicama. S njom je bila nećakinja Željka Pavlović također zbog zdravstvenih poteškoća.

Godišnji susreti Prijatelja Maloga Isusa

* Na Godišnjem susretu Prijatelja Maloga Isusa Zagrebačke provincije, održanom 16. travnja 2016. u Đakovu nazočila je vrhovna glavarica Družbe s. M. Radoslava Radek i ravnateljica Društva s. M. Ana Marija Kesten.

* Na godišnjem susretu PMI Splitske provincije, održanom 27. svibnja 2016. u župi Katuni-Kreševo nazočila je časna majka s. Radoslava i s. Ana Marija.

Ovom prilikom časna majka s. Radoslava i s. Ana Marija posjetile su sestre u zajednicama sv. Rafaela u Solinu, Malog Isusa na Bačvicama, sv. Josipa na Šinama gdje su posjetile bolesne sestre, posebno umiruću s. M. Egidiju Perleta koja se već sutradan u jutarnjim satima preselila Gospodinu. Nakon susreta sa sestrama u ovim zajednicama posjetile su sestre u samostanu sv. Ane u Splitu gdje im je s. Anemarie Radan, provincijska glavarica sa svojim sestrama pružila ugodan boravak i prenoćište kako bi sutradan u jutro, u pratinji s. Anemarie provincijalke, uputile se prema župi Katuni-Kreševo gdje će se održati godišnji susret PMI. Po završetku programa susreta PMI, u popodnevnim satima časna majka s. Radoslava i s. Anamarija posjetile su i naše sestre koje djeluju u mjestu Šestanovac i u toj prigodi čestitale sestrama 50. godina djelovanja naše Družbe u ovom predivnom kraju.

Pogrebi

S. Jadranka i s. Marija išle su 8. travnja 2016. u Požegu na sprovod ocu naše s. M. Ružice Ivić. Na povratku posjetile su naše sestre u Brodskom Vinogradu.

* Dana 12. travnja 2016. časna majka s. Radoslava sa sestrama iz zajednice išla na sv. Misu za pokojnu s. M. Hildu Torbarac na Kraljevac, a poslijepodne na sprovod koji je bio na groblju u Stenjevcu. Pokojnu sestru Hildu ispratilo je na vječni počinak četrdesetak sestara SMI.

* Sestra Marija Banić je 25. travnja 2016. bila na sprovodu naše s. M. Lukrecije Žaper koja je preminula u samostanu sv. Rafaela u Solinu.

* S. Alozina, s. Vesna i s. Jadranka su na blagdan sv. Marka 25. travnja 2016. bile na sprovodu gđe Ane Rožić u Dubravi kod Vrbovca.

* Na gradskom groblju Mirogoj, dana 4. svibnja 2016., časna majka s. M. Radoslava, s. Vesna i s. Marija bile su na sv. Misi zadušnici i ispraćaju pok. vlč. Josipa Đurana koji je bio župnik u Torontu na Hrvatskoj katoličkoj Misiji gdje su djelovale naše sestre.

* S. Vesna i s. Jadranka su išle 6. svibnja 2016., u Bošnjake kod Županje na sprovod majci od naše s. Zlate Kobaš. Nakon sprovoda posjetile su brata s. Jadranke koji živi u Vrbanji.

* 19. Svibnja 2016. s. Vesna je bila na Mirogoju na sprovodu gosp. Josipa Suton, sudioniku križnog puta i Bleiburga.

* Časna majka s. Radoslava, s. Marija i s. Ksaverija Sršan s Kraljevca, bile su 14. lipnja 2016. u Vitezu na sprovodu s. M. Virginie Ninić najstarije sestre u Družbi koja je preminula u 104. godini života.

PROVINCIIA SV. JOSIPA

Posjeti provincijske glavarice i važnija događanja vezana uz život Provincije

* Pročelnica Društva PMI-a splitske provincije s. Dolores i članicom u vrhovnoj upravi Društva Marinom Rubić, 5. ožujka 2016., našle su se s Provincijalkom s. Anemarie Radan i njezinom zamjenicom s. Eduardom Marić. Razmotrile su kako što bolje organizirati ovogodišnji susret DPMI-a u Šestanovcu.

* Provincijalka s. Anemarie Radan, 9. ožujka 2016., pošla na proširenu sjednicu Vrhovne uprave, te posjetila s. Valenciju koja je bila u Zagrebu na liječnikom kontrolama.

* U srijedu 9. ožujka 2016., nadbiskup splitsko-makarski i metropolit mons. Marin Barišić posjetio je župu sv. Ilike u Metkoviću, u sklopu pastirskog pohoda župama Neretvanskog dekanata. Došavši u Metković u pratinji župnika fra Petra Gulića i tajnika Nikole Mikačića, nadbiskup se najprije susreo sa čelnicima gradske uprave Grada Metkovića u prostorijama općine. U ime gradske uprave dočekali su ga gradonačelnica Katarina Ujdur, predsjednik gradskog vijeća Marin Veraja, ravnatelj GKS-Metković Milan Kapović i pročelnik jedinstvenog upravnog odjela Mirko Volarević. Poslije susreta s "gradskim ocima" nadbiskup je posjetio udrugu "O. Ante Gabrića", gdje se u ugodnoj, obiteljskoj atmosferi družio sa djelatnicima i štićenicima udruge. Zaželjevši djelatnicima i štićenicima puno ljubavi i strpljivosti nad sve je zazvao Božji blagoslov te izmijenivši "poklone" napustio je udrugu i pošao u

naš samostan u Metkoviću, u kojem živi 13 sestara, koje vode dječji vrtić i starački dom u prostorima samostana. Na čelu sa predstojnicom s. Branom kom sestre su dočekale nadbiskupa te su se zadržale u ugodnom druženju. Zahvalivši sestrama za trud, ljubav i po svojoj zauzetosti za svjedočenje na ovim prostorima, nadbiskup se u pratinji župnika i tajnika uputio u crkvu sv. Ilike. Središnja svečanost ovog pastirskog pohoda je bila sveta misa u 18:00 sati, a dupkom puna crkva znak je privrženosti ove župe Crkvi i svom biskupu. Uz biskupa Marina Barišića, župnika fra Petra Gulića, župnih vikara fra Lukice Vojkovića i fra Kristijana Perkovića na svetoj misi su koncelebri rali i dekan Neretvanskog dekanata don Stipe Jerković te župnik Župe svetog Nikole biskupa don Davor Bilandžić. Poslije sv. mise u nedostatku prostora da se susretne sa svima koji su željeli, nadbiskup se u dvorani iza crkve susreo sa predstvincima svih aktivnosti Župe sv. Ilike. Oko 50 predstavnika predstavilo se pojedinačno biskupu naglasivši i u ime koje skupine su na ovom susretu. Nakon poticajnih i ohrabrujućih nadbiskupovih riječi te kratkog druženja (oko 40 minuta) s okupljenim predstvincima nadbiskup je svima zahvalio na zauzetosti u rastu Župe sv. Ilike. Prije zajedničkog fotografiranja nadbiskup je svima podijelio medaljicu sa svojim grbom i „logom“ Milosrdnog Oca.

<http://www.sv-ilija -metkovic.com>, preuzeto 20. 04. 2016.

* Provincijalka s. Anemarie 10. ožujka 2016. sudjelovala je u Zagrebu na proširenoj sjednici Vrhovne uprave. Po završetku sjednice otputovala je u Belgiju, u zajednicu u Audregniesu.

* Od 11. do 16. ožujka 2016. provincijalka s. Anemarie je boravila u zajednici u Audregniesu, gdje je obavila službenu vizitaciju sestrama.

* Kao znak priznanja učenicima i njihovim mentorima Katehetski ured Splitsko-makarske nadbiskupije, pod vodstvom predstojnika don Josipa Periša, organizirano je 12. ožujka 2016. jednodnevno nagradno putovanje u Dubrovnik za sedam najboljih plasiranih ekipa iz osnovne i četiri najbolje ekipe iz srednje škole na nadbiskupijskim natjecanjima, održanim 19. veljače ove godine u Osnovnoj školi „Stjepan Radić“ u Imotskom. Među nagrađenima je bila i naša s. Dolores sa svojom ekipom iz Druge jezične gimnazije –Split.

* Na Gluhu nedjelju 13. ožujka 2016., u organizaciji biskupskega delegata za redovnice fra Petra Lubine, u splitskom samostanu Gospe od Zdravlja održana je preduskrnsna duhovna obnova za redovnice grada Splita i okolice. Nakon Službe riječi prigodno razmatranje na temu "Ne plačite nada mnom!" (Lk 23, 28) održala je naša s. Miljenka Grgić, koja je doktorirala na Biblicumu u Rimu. Među brojnim redovnicama iz našeg Grada i okolice, bile su i naše sestre iz svih zajednica od Kaštela do Omiša, kao i Splita, te

naše sestre novakinje. Sestre iz provincialne kuće bile su i na euharistijskom klanjanju koje je cijeli dan bilo u župskoj crkvi sv. Križa.

* Od 17. do 24. ožujka 2016. Gimnazijalci II. jezične Gimnazije u Splitu, njih pedesetidvoje, hodočastili su u Rim i Vatikan za Cvjetnicu, što im je i ujedno studijsko putovanje po školskom kurikulumu, pod vodstvom svoje vjeroüiteljice prof. s. Dolores Brkić. Tijekom putovanja posjetili su Napulj, Montecassino, Asissi, San Gabrilele, Orvieto te imali priliku, uz Rimske bazilike proći kroz jedanaest Svetih vrata. Sudjelovali su u procesiji i sv. Misi na Trgu sv. Petra koju je predslavio papa Franjo na Cvjetnicu. Nekoliko mlađih i s. Dolores podijelilo je svoja iskustva i doživljaje sa slušateljstvom Radio Vatikana. Kad su putovali za Napulj i Montecassino pridružile su im se s. Ružica i s. Zorka.

* Provincijalka s Anemarie u pratnji s. Zorke 18. ožujka 2016. posjetila je sestre u Omišu i Baćvicama-Split.

* U cijeloj Provinciji, osobito u provincialnoj kući u samostanu sv. Ane u Splitu i u samostanu sv. Josipa na Šinama, 19. ožujka 2016., svečano je proslavljena svetkovina svetog Josipa, zaštitnika Družbe i naše Provincije. U provincialnoj kući u Splitu misno slavlje s prigodnom homilijom slavio je mons. Josip Delić. Cijeli dan protekao je u molitvi i zahvaljivanju Gospodinu za sve milosti koje smo primili zagovorom sv. Josipa.

Poslijepodne istog dana Provincijalka s. Anemarie i s. Marcela nazočile su uprizorenju Križnog puta Dječjeg zbora *Srdelice* u režiji gosp. Jovice Škaru u Dioklecijanovoj palači. Nakon toga su nazočile koncertu klapske pjesme korizmene tematike u Katedrali sv. Dujma.

* Cvjetnica, 20. ožujka 2016. U splitskoj prvostolnici je započelo 40-satno klanjanje Presvetom oltarskom sakramantu, koje se obavlja svake godine. Nakon svečanog misnog slavlja započetog na Peristilu, nastavljenog u Katedrali i ophoda oko Katedrale, splitsko makarski nadbiskup mons. Marin Barišić, izložio je Presveto na klanjanje vjernom puku grada Splita. U Splitskoj prvostolnici je četrdeset satno klanjanje, od Cvjetnice do Velike Srijede. Vjernici iz cijelog Grada dolaze se pokloniti Gospodinu, izraziti Mu zahvalnost i moliti ga blagoslov i pomoć na životnom putu. Uz ostale vjernike: svećenike, bogoslove, redovnike i redovnice, sestre iz naših zajednica u Gradu i okolicu također su svoju vjernost Gospodinu potvrđile svojom nazočnošću i molitvom. Redovita ura klanjanja za naše sestre je već tradicionalna, jutrom od 9 do 10 sati, a poslije podne od 15 do 16 sati. One sestre koje su kroz to vrijeme bile zauzete svojim redovitim dužnostima, u slobodno vrijeme priključile su se ostalim moliteljima. Sva tri dana lijepi broj naših sestara molio je pred Presvetim Oltarskim sakramentom u splitskoj prvostolnici, a one koje su bile sprječe u našim kućnim kapelicama.

- Na Veliku subotu 26. ožujka 2016. provincijalka s. Anemarie i s. Zorka, s poglavarcama drugih redovničkih zajednica u Splitu, čestitale Uskrs nadbiskupu mons. Marinu Barišiću. Nakon toga su posjetile sestre na Šinama, čestitale im Uskrs i imendant s. Humilitas, kao i sestrama, novakinjama i štićenicima u samostanu u Solinu, gdje su čestitale imendant s. Nadi i s. Emanueli.

* Uskrs, 27. ožujka 2016. Zahvalne Bogu što nam je dao Isusa, koji je svojom smrću i Uskrsnućem otvorio rajska vrata svima koji hoće da se spase, provele smo ovaj dan.

* Na uskrsni ponedjeljak, 28. ožujka 2016., u župi sv. Martina u Rudi, za vrijeme euharistijskog slavlja, upriličen je svečani blagoslov 12 novopostavljenih vitraja u župnoj crkvi. Vitraje je izradio umjetnik Josip Bosnić. Euharistijsko slavljje predvodio je župnik splitske prvoštavnice Sv. Dujma don Tomislav Ćubelić, a župljanii su odali počast za 299 žrtava pokolja njihovih mještana u II. svjetskom ratu, 1944. godine. Potom je uslijedio blagoslov 12 novopostavljenih vitraja na kojima su oslikani: prizori pokolja u Rudi 1944., golubica - Duh Sveti, Isus na križu, uskrsli Krist, Bezgrešno začeće Blažene Djevice Marije, sv. Josip, sv. Martin, sv. Ante, sv. Ivan Nepomuk, sv. Ivan Pavao II., sv. Klement, bl. Alojzije Stepinac i naš uteviljitelj sluga Božji Josip Stadler. Po završetku misnog slavlja okupljeni puk u procesiji se uputio prema groblju gdje su odali počast 299 nevinih žrtava svoga mjesta. Bilo je prisutno nekoliko naših sestara, koje su rodom iz župe Ruda.

* Na groblju sv. Ivana u Metkoviću, 2. travnja 2016., je sahranjena Andelka Čerlek, nevjesta s. Silvije. Na sprovodu je bilo nekoliko naših sestara: s. Jelena, s. Branka, s. Zorislava. Počivala u miru Božjem!

* Predstavljanje i rasprava o prijedlogu kurikula za nastavni predmet Katolički vjeroučitelj bila je tema nadbiskupijskog stručnog skupa za vjeroučitelje u školi, održanog u subotu, 2. travnja 2016. u velikoj dvorani Nadbiskupskog sjemeništa u Splitu, na kojem je sudjelovalo preko 200 vjeroučitelja iz Splitsko-makarske nadbiskupije i manji broj iz Hvarske biskupije. Skupu su prisustvovale i naše sestre vjeroučiteljice iz osnovnih i srednjih škola.

Isti dan u prostorijama Nadbiskupskog sjemeništa u Splitu održan je redoviti godišnji stručni skup za odgojiteljice u vjeri u predškolskim ustanovama pod nazivom "Reverifikacija programa katoličkog vjerskog odgoja djece rane i predškolske dobi". Na ovom stručnom skupu sudjelovalo je preko osamdeset odgojiteljica u vjeri s područja cijele Dalmacije, a među i njima sestre koje rade kao odgojiteljice u dječjim vrtićima.

* Nedjelja Božanskog milosrđa 3. travnja 2016. Provincijalka s. Anemarie nazočila je svečanoj akademiji u Sjemeništu. Nakon toge je išla u samostan

u Solin, gdje se susrela s provincijalkom s. Petrom, s. Beatis i s. Jelenom koje su došle po s. Nataliju, novakinju i odvele je u Zagreb.

* Nadbiskupsko sjemenište u Splitu i Nadbiskupijska klasična gimnazija "Don Frane Bulić" proslavili su, u ponедjeljak 4. travnja 2016. godine, svetkovinu Navještenja Gospodinova i svoju zaštitnicu - Gospu od Blagovijesti. Svečano euharistijsko slavlje u kapeli Nadbiskupskog sjemeništa predvodio je splitsko-makarski nadbiskup i metropolit mons. Marin Barišić, a u koncelebraciji su bili šibenski biskup mons. Ante Ivas, provincijal Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja fra Joško Kodžoman, generalni vikar Splitsko-makarske nadbiskupije mons. Miroslav Vidović, ravnatelj Nadbiskupskog sjemeništa don Jure Bjeliš, ravnatelj Nadbiskupijske klasične gimnazije don Josip Dukić, svećenici koji djeluju u sjemeništu i školi, dekan i profesori Katoličkog bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Splitu, rektor i odgojitelji Centralnog bogoslovnog sjemeništa te ostali svećenici. Bile su prisutne i naša provincijalka s. Anemarie i njezina zamjenica s. Eduarada. Dan uoči svečane proslave, u nedjelju 3. travnja, u velikoj sjemenišnoj dvorani upriličena je svečana akademija za vrijeme koje su sjemeništarci i učenici NKG-a priredili prigodni program, a bile su prisutne i naše sestre na toj akademiji.

* Provincijalka s. Anemarie 5. travnja 2016. oputovala je u Essen, gdje je kroz nekoliko dana u toj zajednici obavila vizitaciju sestrama. Provincijalka s. Anemarie se 6. travnja susrela s voditeljima osoblja iz četiri doma za starije osobe u Essenu u kojima rade naše sestre Jakobina i Angelis kao duhovne asistentice, kao i s gospodinom direktorom tih domova. Provincijalka s. Anemarie i s. Krucifiksa 7. travnja su na groblju u Essenu posjetile grob pok. s. Valburge Cvitković.

* Provincijalka s. Anemarie 12. travnja 2016. se vratila iz Essena, i poslijepodne posjetila je s. Eligiju, s. Anettu i gosp. Vjeku Vrnogu brata s. Blandine, koji se nalaze na liječenju u bolnici na Firulama u Splitu.

* U ovoj Godini Milosrđa naš narod ima milost da je tijelo sv. Leopolda Bogdana Mandića stiglo u Zagreb u srijedu 13. travnja u popodnevnim satima. Njegovi zemni ostaci su svečano dočekani pred zagrebačkom prvostolnicom uz nazočnost mnoštva vjernika. Zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić je okadio sarkofag, a potom predvodio uvodnu molitvu. U uvodnom nagovoru kardinal Bozanić je rekao kako je "u ovom jednostavnom činu koji povezuje prošlost i sadašnjost, sveopću Crkvu i Crkvu Zagrebačke nadbiskupije, razne krajeve naše domovine Hrvatske u nastojanju da sve promatramo u svjetlu Božjega milosrđa puno osjećaja i ganuća". Izrazio je radost što će tijelo osim u prvostolnici, biti izloženo i u crkvi kojoj je sveti Leopold nebeski zaštitnik u zagrebačkoj Dubravi. Kardinal je podsjetio ko-

liko je naš narod privržen ovomu svecu, te s koliko se pouzdanja u Božju milost njemu utječe. Posvijestio je kako nas prisutnost tijela sv. Leopolda potiče na snažnije življenje svoje kršćanske vjere, na trajno obraćenje, na prihvaćanje milosti svete isповijedi i na ljubav prema bližnjima. Ovo je ujedno iznimam događaj Crkve koja moli na svoje velike nakane. Sada tijelo sv. Leopolda Bogdana Mandića dolazi u blizinu zemnih ostataka blaženoga Alojzija Stepinca koji je prvi u našoj Domovini počeo širiti njegovo čašćenje. Ta blizina iste svetosti, očitovane u raznim životnim i crkvenim poslanjima, poziva nas da promatramo svoj život i jasni je otkrivamo komu nas Bog šalje i na koji ga način možemo najviše proslaviti, zaključio je kardinal Bozanić. Nakon uvodne molitve, bogoslovi su sarkofag unijeli u zagrebačku katedralu te je uslijedila molitva Večernje. Tijelo sv. Leopolda u četvrtak je cijeli dan bilo izloženo vjernicima na štovanje u katedrali, a u 19 sati svečanu misu predvodio je kardinal Bozanić u zajedništvu s biskupima iz Hrvatske i BiH te provincijalima redovničkih zajednica. Nakon mise je svečani ispraćaj i odlazak tijela u crkvu Sv. Leopolda u zagrebačkoj Dubravi. U petak je tijelo sv. Leopolda u crkvi sv. Leopolda u Dubravi cijeli dan bilo je izloženo na štovanje vjernicima i hodočasnicima, a misu u 19 sati predvodio je dubrovački biskup Mate Uzinić. U subotu 16. travnja svečanu misu u 11 sati predvodio je krčki biskup Ivica Petanjak, a u nedjelju u predvodio je kotorski biskup Ilija Janjić, a u 19 sati nadbiskup metropolit vrhbosanski kardinal Vinko Puljić. Oproštaj je u ponедjeljak 18. travnja nakon mise u 7.30 sati.

Više naših sestara iz Provincije u sklopu župskih zajednica hodočastilo je ovom prigodom u Zagrebu, gdje su molile sv. Leopolda da nas zagovara kod Gospodina. Tako su s vjernicima iz župe sv. Križa u Zagreb 16. travnja pošle s. Eduarda, s. Zorka, s. Jelena i kandidatica Tajana, a sa župom Pojišana hodočastile su sestre s Bačvica. Neke od njih, primjerice s. Dolores su bile u počasnoj straži uz sarkofag sv. Lepoloda.

(Preuzeto:13.04.2016|17:44|IKA V-179194/4) 17. travnja 2016. obavile su primopredaju predstojništva u Kaštel Kambelovcu.

* Provincijalka s. Anemarie i s. Eduarda Službu predstojnice do sada je vršila s. Mirta, a preuzeila je s. Martina Grmoja.

* Provincijalka s. Anemarie 19. – 21. travnja 2016. obavila je vizitaciju sesnama u samostanu u Sutivanu. Tom prigodom susrela se i s župnikom don Jakšom Rubinićem.

* U Duhovnom centru "Karmel sv. Ilike" u Buškom Blatu 22. – 23. travnja 2016. održano je 45. Vijeće redovničkih odgajateljica i odgajatelja iz Zajednica koje djeluju u Hrvatskoj te Bosni i Hercegovini. Tema stručnog skupa bila je „Protagonisti i dinamike odgojnog procesa u početnoj formaciji

mladih redovnika i redovnica“, a ciklus predavanja za četrdesetak odgajatelja je održao p. Mihály Szentmártoni, DI. NA skupu su sudjelovale i sestre odgojiteljice iz naše Provincije: s. Marcela Žolo i s. Marina Mužinić.

* Duhovne vježbe u Livnu započele su 24. travnja 2016., a predvodio ih je fra Miroslav Modrić. Početku duhovnih vježbi nazočila je Provincijalka s. Anemarie.

* Provincijaka s. Anemarie s nekoliko sestara bila je 30. travnja 2016. u Medovu Docu na sprovodu gđe Milice Raos, nevjeste s. Renate.

* Sjednica provincijske uprave održana 1. svibnja 2016. Otvaranje glasovnika za izbor izaslanica za Provincijski kapitul. Sestre novakinje se nakon obavljenog praktikuma vratile u novicijat.

U Svećeničkom domu sv. Josipa u Zagrebu preminuo je preč. Josip Đuran, svećenik Zagrebačke nadbiskupije, u 94. godini života i 68. godini svećeništva. Od 1957. do 1968. bio je župnikom župe sv. Ane u Svetoj Jani, susjednoj župi župe Krašić. U župskom dvoru u Krašiću je kroz to vrijeme u kućnom zatočeništvu bio zagrebački nadbiskup kardinal blaženi Alojzije Stepinac. Na župnom dvoru su s njim bili župnik don Josip Vraneković i pet naših sestara Služavki Malog Isusa. Preč. Đuran je više puta, u tim teškim prilikama, i uz veliki rizik, ali pun vjere, dolazio do Kardinala u Krašić, čega su svjedoci bile i naše sestre. Često puta u razgovorima se sjećao blaženog kardinala, župnika Vranekovića i naših sestara iz Krašićke zajednice, iznosio konkretna svjedočanstva njihove vjere i vjernosti Kristu, Crkvi i Domovini u tim teškim okolnostima. Godine 1969. došao je u Kanadu, i imenovan župnikom župe Naše Gospe Kraljice Hrvata u Torontu, gdje je djelovao do 1998. godine kada je umirovljen. Naše sestre bile su pastoralne suradnice u župi u Torontu, i vodile domaćinstvo. Pokopan je u Zagrebu na Mirogoju u srijedu 4. svibnja 2016. godine. Na sprovodu su bile: Časna majka s. Radoslava, s. Marija, s. Vesna, s. Ligorija s. Marinka, s. Vedrana, s. Mirjana. Počivao u miru Božjem!

* Na blagdan Uzašašća, 5. svibnja 2016. provincijalka s. Anemarie i s. Zorka su isle u Košute posjetiti sestre, i čestitati imendan predstojnici s. Salutariji. U večernjim satima su nazočile svečanom otkrivanju reljefa sv. Ivana Pavla II u Nadbiskupskom ordinarijatu u Splitu.

* Provincijalka s. Anemarie i s. Eduarda 7. svibnja 2016. posjetile su sestre u Sjemeništu i čestitale imendan predstojnici s. Dujmi.

* Provincijalka s. Anemarie i sestre 8. svibnja 2016. posjetile su u Vrpolju s. Mirtu i njezinu obitelj, jer je taj dan preminuo njezin otac Josip. Produžile su u Livno gdje su započele duhovne vježbe. Provincijalka s. Anemarie je nazočila početku duhovnih vježbi.

* U kapeli Nadbiskupskog sjemeništa u Splitu, u ponedjeljak 9. svibnja održan je četvrti molitveni susret za duhovna zvanja. Organizator je Ured za pastoral duhovnih zvanja Splitsko-makarske nadbiskupije. Susret su predvodile naše sestre, sestre novakinje i kandidatica Tajana na čelu sa s. Marijom učiteljicom novakinja. U sjemenišnoj kapelici na euharistijskom klanjanju i molitvi za nova duhovna zvanja bile molile su uz njih prisutne provincijalka s. Anemarie i druge sestre.

* U organizaciji HKVRPP od 9. do 12. svibnja 2016. u Duhovnom centru Gospe Karmelske na Krku o. Jakov Mamić održao je seminar za 25 redovnika različitih družbi na temu milosrđa oslanjajući se na bulu pape Franje *Misericordiae Vultus*, kojom poziva da se susretнемo s Milosrdnim Ocem kako bismo mogli biti milosrdni jer naše vrijeme treba upravo takve Bogu posvećene osobe, osobe koje su svjedoci iskustva susreta s Milosrdjem.

* Provincijalka s. Anemarie i sestre 10. svibnja 2016. bile su u Vrpolju na sprovodu pok. Jozu Lišnića oca naše s. Mirte.

* Provincijalka s. Anemarie 11. svibnja 2016. posjetila je sestre u Solinu te čestitala imendan s. Servaciji, s. Domitili i s. Gordijani.

* Dan Katoličkog Bogoslovnog fakulteta u Splitu svečano proslavljen 12. svibnja 2016. Svečanom misnom slavlju i činu svečane sjednice nazočila je provincijalka s. Anemarie.

* Sestre u Šestanovcu 13. svibnja 2016. zajedno s župljanim proslavile svetkovinu Gospe Fatimske i pedesetu obljetnicu dolaska u Šestanovac.

Pred proslavu bila je trodnevница, koju su predvodili župnici okolnih župa: Katuni – Krešev, Zadvarje i Žeževica. Sa župnicima su gostovali i njihovi župni zborovi koji su svojim pjevanjem uljepšali duhovni program. Sestra Danka i sestra Branimira, uz pomoć svojih dobročinitelja i Prijatelja Maloga Isusa, svake su večeri nakon svete mise priredivale skromna druženja s vjernicima i gostima. Svi okupljeni iz različitih župa bili su oduševljeni što su imali priliku zajedno moliti i družiti se, te su od srca zahvalni našim sestrama što ih prate i povezuju. Na sam blagdan, koji je ujedno i Dan Općine Šestanovac, okupilo se mnoštvo vjernika na svetoj misi u dvorištu Samostana. Slavlje je započelo procesijom s Gospinim kipom kojeg su nosile djevojke. Svečano misno slavlje u polujavnoj kapeli Gospe Fatimske u samostanu služio je don Špiro Čikeš, župnik Seoca u koncelebraciji s tridesetak svećenika. Proslavi je nazočila provincijalka s. Anemarie sa sestrama. Posebno drage gošće bile su časne sestre koje su dio svog redovničkog života provele i u samostanu u Šestanovcu. Provincijalka s. Anemarie se obratila prisutnima i u kratkim crtama prikazala rad prisutnih sestara kroz pedeset godišnje djelovanje u Šestanovcu, Katuni Kreševu i u okolnim župama ses-

tara. Župljani su se toplim i iskrenim riječima zahvalili sestrama za sve što su učinile u zgodno i nezgodno vrijeme. Za uspomenu na pedeset godina od osnivanja samostana u Šestanovcu, Prijatelji Maloga Isusa, nadahnuti predivnim ružama u dvorištu samostana, priredili su dar za sve sudionike. Bile su to papirnate ruže s posvetom. Nakon misnog slavlja slavlje se nastavilo za obiteljskim stolom za sve uzvanike.

* Splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić predvodio je euharistijsko slavlje, u subotu 14. svibnja u crkvi Sv. Križa u Velom Varošu u Splitu, za djecu i mlade s posebnim potrebama, njihove roditelje, kumove, rodbinu, prijatelje i djelatnike splitske podružnice Centra za autizam, pri čemu je podijelio sakramente prve pričesti i potvrde jedanaestorici "andela. Mons. Barišić je u homiliji rekao da nam je svima nemoguće shvatiti veličinu i dužinu ovog svečanog dana i velikog dara. Govoreći o ljudskoj ograničenosti onih koji se rode potpuno zdravi pa žive mentalitet sebičnosti i egoizma koji je danas sve rasprostranjeniji, nadbiskup je rekao da nas izlječiti može samo Krist, no da su i osobe s posebnim potrebama snažan korektiv našega života. Crkvu su uredile i svečano okitile naše sestre, s. Eduarda i s. Jelena, i predvodile pjevanje.

Nakon svečanog euharistijskog slavlja otac nadbiskup Marin sa svojim tajnikom don Nikolom Mikačićem, župnikom don Mihaelom Jelavićem, dvojicom bogoslova iz naše župe sv. Križ Lovrom Lulićem i Marijanom Šitumom, došli su u naš samostan sv. Ane i bili su nama sestrama na ručku i ugodnom druženju.

* Zamjenica provincijalna glavarice s. Eduarda i s. Zorka 15. svibnja 2016. posjetile su sestre na Šinama i čestitale im endan s. Sofiji.

* Prigodom 300. obljetnice krunjenja slike Čudotvorne Gospe Sinjske u njenom svetištu u Sinju, u subotu 21. svibnja 2016., održan je tradicionalni pokrajinski susret dječjih zborova Splitsko-makarske nadbiskupije „Zlatna harfa“. Pjevati, ali i odati počast Gospi Sinjskoj došlo je dati oko 600 djece u 12 zborova, u pratnji voditelja, pokojeg roditelja i župnika. Sudjelovali su dječji zborovi iz župa sv. Roko-Vinjani, sv. Mihovil-Proložac, sv. Franjo-Imotski, sv. Stjepan-Opuzen sa s. Marinelom Delonga, Gospa od Zdravlja-Split, Gospa od Ružarija-Seget, Sv. Mihovil-Dugopolje sa s. Eudoksijom Franjić, Uznesenje BDM-Slatine, Gospa Karmelska-Runovići, sv. Martin-Vranjic sa s. Arsenijom Vidović, sv. Luka-Otok i katedrala sv. Jakova-Šibenik. Članovi zborova animirali su cijelo euharistijsko slavlje pjevanjem i čitanjima, a ovogodišnji susret imao je i humanitarnu notu. Djeca iz zborova mjesecima prije skupljali su novac kojeg su prinijeli na oltar, a koji je namijenjen za štićenike našem domu sv. Rafael u Solinu.

* Duhovna obnova i cjelodnevno klanjanje u kapelici samostana sv. Ane, 25. svibnja 2016., uoči Tijelova.

Pratimo preko TV-a biskupsko ređenje novoimenovanog gospičko-senjskog biskupa mons. Zdenka Križića Uključile smo ga u molitve, tim više što je i on duhovno zadužio našu Provinciju kroz vođenje više turnusa duhovnih vježbi našim sestrama.

* Blagdan Tijelova, 26. svibnja 2016. Sestre su nazočile misnom slavlju i svečanoj Tijelovskoj procesiji u našoj župi sv. Križa. Provincijalka s. Anemarie posjetila je na Šinama umiruće sestre s. Egidiju i s. Inviolatu.

* U posjet provincijalnoj kući 27. svibnja 2016. došla je časna majka s. Radoslava Radek i s. Ana Maria, vrhovna tajnica i savjetnica. Tog dana posjetile su sestre i novakinje u Solinu, te sestre na Šinama i Bačvicama.

* Godišnji dan susreta Društva Prijatelja Malog Isusa u župi Katuni-Kreševo, 28. svibnja 2016. pod geslom "Blago milosrdnjima". Susretu je nazočila časna majka s. Radoslava Radek s vrhovnom savjetnicom i tajnicom s. Ane Marie, koja je i vrhovna pročelnica DPMI, provincijalka s. Anemarie Radan sa sestrama. Susretu su nazočile i naše sestre sarajevske provincije iz Neuma. Ovaj susret okupio je veliki broj Prijatelja Maloga Isusa koji djeluju u više od dvadeset župa, a u Društvo PMI pristupilo je novih 38 članova. Svečano euharistijsko slavlje predslavio je župnik don Mijo Grozdanić, a cijelu liturgiju uzveličali su svojim složnim glasom pjevači župnog zbora pod ravnanjem s. M. Danke Žaper.

* Na groblju Lovrinac u Splitu 31. svibnja 2016. bio je sprovod s. Egidije Perleta. Počivala u miru Božjem!

PROVINCIJA PRESVETOGL SRCA ISUSOVA I MARIJINA

XV. Provincijski Kapitul

* Redovni XV. Provincijski kapitul održan je od 29. ožujka do 1. travnja 2016.g. u Samostanu Antunovac u Zagrebu na temu *Naše služenje u milosrdnoj ljubavi*. Na izbornom djelu Kapitula za provincijsku glavaricu izabrana je s. M. Petra Marjanović, a za članice provincijskog vijeća izabrane su: s. M. Mirjam Dedić, s. M. Beatis Čajko, s. M. Viktorija Predragović i s. M. Emanuela Pečnik. Duhovnu obnovu i euharistijska slavlja predvodio je p. Marijan Zubak CPPS. U pravnom dijelu je pomagao o. Ratko Radišić, OFM.

Sjednice

* U Provincijalnoj kući 1. travnja 2016.g. održana je sjednica Provincijske uprave.

* U provincialnoj kući 23. travnja 2016.g. izvršena je primopredaja između stare i nove Provincijske uprave i održana je sjednica Provincijske uprave.

Vijesti iz odgoja

* 3. travnja 2016.g. s. M. Petra Marjanović, provincijska glavarica, s. M. Beatis Čajko i s. M. Jelena Burić su išle u Solin po novakinju s. M. Nataliju Brkić koja je napustila novicijat.

Posjeti zajednicama, čestitanje imendana

* S. M. Petra Marjanović, provincijska glavarica i s. M. Angela Ivančić 6. travnja 2016.g. posjetile su sestre u Slavonskom Kobašu i u Vinkovcima.

* Dana 18. travnja 2016.g. s. M. Petra Marjanović, provincijska glavarica posjetila je sestre na Rijeci, u Delnicama, Kloštru Podravskom i Pitomači.

* U Vojnom ordinarijatu 26. travnja 2016.g. s. M. Petra Marjanović, provincijska glavarica čestitala je imendan novom biskupu mons. Juri Bogdanu i umirovljenom biskupu mons. Jurju Jezerincu.

* Dana 3. svibnja 2016.g. s. M. Petra Marjanović, provincijska glavarica posjetila je sestre i vlč. Tomislava Petranovića župnika, u sv. Jeronimu.

* Dana 4. svibnja 2016.g. s. M. Petra Marjanović, provincijska glavarica posjetila je sestre i vlč. Vjeku Meštrića župnika, u Stenjevcu.

* Na Kraljevcu 5. svibnja 2016.g. s. M. Petra Marjanović, provincijska glavarica čestitala je imendan s. M. Ireni Olujević.

* Dana 8. svibnja 2016.g. s. M. Petra Marjanović, provincijska glavarica bila je u Samoboru i razgovarala sa s. Marijom Kiš i sestrama juniorkama. Istog dana posjetila je i razgovarala sa vlč. Vinkom Tomićem, župnikom u Retkovcu.

* 9. svibnja 2016.g. s. M. Petra Marjanović, provincijska glavarica je sa s. M. Angelom Ivančić posjetila sestre u Krašiću.

* U župi sv. Pavla u Retkovcu, 22. svibnja 2016.g., s. M. Petra Marjanović, provincijska glavarica, sudjelovala je na svečanosti dječje prve pričesti, na poziv župnika vlč. Vinka Tomića.

* S. M. Petra Marjanović, provincijska glavarica, i s. M. Marta Vunak 7. lipnja 2016.g. posjetile su sestre u Pitomači i čestitale imendan s. M. Margareti Perčić.

* Dana 17. lipnja 2016.g. s. M. Petra Marjanović, provincijska glavarica, posjetila je sestre na Rijeci i bila sa s. M. Beatis Čajko, s. M. Nikoletom Košćak i s. M. Marinom Dugalija u Lovranu.

* U samostanu "Antunovac" s. M. Petru Marjanović, provincijsku glavaricu posjetio je 23. lipnja 2016.g. P. Stefan Dartmann SJ, rektor iz Germanicuma.

* S. M. Petra Marjanović, provincijska glavarica 27. lipnja 2016.g. je, prema najavljenom dogовору, primljena na razgovor u Vojnom ordinarijatu kod preuzvišenog vojnog ordinarija mons. Jure Bogdana.

* U svezi proslave 100 godišnjice dolaska i djelovanja sestara u Zagrebu, 30. lipnja 2016.g., Č. Majka s. M. Radoslava Radek i s. M. Petra Marjanović, provincijska glavarica posjetile su uzoritog kardinala Josipa Bozanića nadbiskupa metropolita zagrebačkog.

Obilježavanje slavlja

* Godišnji susret PMI održan je 16. travnja 2016. g. u Đakovu pod gesлом "Milosrdni kao Otac". Sudjelovalo je četiristotinjak sudionika iz Bistre, Kраšića, Kloštra Podravskog, Pitomače, Podravskih Sesveta, Vinkovaca te zagrebačkih župa: sv. Ivana Krstitelja, sv. Jeronima, sv. Pavla i Uznesenja Blažene Djevice Marije iz Stenjevca. U đakovačkoj katedrali je bilo središnje euharistijsko slavlje, a hodočastilo se i u Vukovar, Dalj i Aljmaš. Na susretu su sudjelovale, s. M. Petra Marjanović provincijalna glavarica, s. M. Radoslava Radek vrhovna glavarica, s. M. Ana Marija Kesten ravnateljica Društva PMI, s. M. Emanuela Pečnik pročelnica Vijeća PMI i svi animatori.

* U Desiniću, u Hrvatskom zagorju, na blagdan sv. Jurja mučenika 23. travnja 2016.g. proslavljen je nebeski zaštitnik župe i pred župnom crkvom otkriven je spomenik žrtvama komunizma s. M. Gaudenciji Šplajt Služavki Maloga Isusa, bačenoj u jamu Jazovku i vlč. Franji Valentiću, ubijenom u zatvoru.

Na ovom slavlju i događaju u župi Desinić nazočila je časna majka s. M. Radoslava Radek sa svojim savjetnicama s. M. Vesnom Mateljan, s. Anom Marijom Kesten, provincijskom glavaricom Zagrebačke provincije s. M. Petrom Marjanović, njezinom savjetnicom s. M. Beatis Čajko i predstojnicom samostana "Antunovac" u Zagrebu, s. M. Jelenom Burić.

Svečano euharistijsko slavlje uz više svećenika predslavio je župnik župe Pregrada vlč. Ivan Mikec u zajedništvu sa župnikom vlč. Franjom Mezakom. Na slavlju je sudjelovala skupina vjernika iz Češke sa svojim župnikom.

U svojoj homiliji je vlč. Ivan istaknuo kako je kroz cijelu povijest Crkve bilo hrabrih i vjernih sinova i kćeri koji su bili spremni posvjedočiti svoju vjeru u Krista proljevajući svoju krv. O takovoj hrabrosti i vjernosti Kristu i po cijenu života, govore nama danas župljani ove župe pok. s. Gaudencija i pok. vlč. Franjo. Stoga zaslužuju da danas kažemo istinu o njima, i o njihovom mučeništvu, istaknuo je propovjednik.

Časna majka s. M. Radoslava Radek uputila je župniku riječ zahvale za poziv na ovo župno slavlje, a na poseban način za spomen-obilježje mučenicima ove župe. Župljane je upoznala o bogatstvu koje je naša Družba primila od ove župske zajednice. Iz ove je župe došlo deset djevojaka u našu Družbu. Sve su se odlikovale kreposnim životom i bile dobre redovnice Služavke Maloga Isusa. Jedna od njih s. M. Mehtilda (Veronika) Miklenić bila je vrhovna glavarica Družbe od 1925. do 1931. godine. Vjeruje kako se s. Gaudencija kroz svoj život nadahnjivala i na njihovim primjerima života te kao i one hrabro i neustrašivo služila Malome Isusu.

* Na proslavi Majke Božje od Kamenitih vrata, zaštitnice Grada Zagreba, 31. svibnja 2016.g., na svečanom misnom slavlju i procesiji sudjelovale su sestre i kandidatice iz Nove Vesi.

* U samostanu "Antunovac" 3. lipnja 2016.g., proslavi blagdana Presvetog Srca Isusova zaštitnika Zagrebačke provincije, prethodila je trodnevница. Prvi dan misu je predslavio vlč. Domagoj Matošević, drugi dan vlč. Robert Šreter, a treći dan p. Marijan Zubak CPPS. Sam blagdan je proslavljen u zajedništvu sestara Zagrebačke provincije i Vrhovne uprave Družbe. Vlč. Josip Šimunović je predslavio svečano euharistijsko slavlje, a gosti su bili vlč. Alojzije Žlebečić, vlč. Josip Radelja.

* U kapelici samostana "Antunovac" u Novoj Vesi, 13. lipnja 2016.g. svečanim euharistijskim slavljem je proslavljen blagdan zaštitnika samostana sv. Antuna, koje je predslavio vlč. Martin Krizmanić, mladomisnik. Na svetoj misi sudjelovale su sestre iz Vrhovne uprave sa časnom majkom s. M. Radoslavom Radek i sestre iz obližnjih samostana i filijala, te štićenice novoveškog doma i župljani.

* Blagdan svetog Ivana Krstitelja, zaštitnika samostana u Samoboru proslavljen je 24. lipnja 2016.g. Na euharistijskom slavlju koje je predslavio p. Petar Kinderić sudjelovala je s. M. Petra Marjanović, provincijska glavarica i čestitala sestrama blagdan. Ujedno je posjetila vlč. Davora Štuljana, župnika župe sv. Anastazije.

Apostolat vrtića

* U Vinkovcima su 13. svibnja održani IV. Rimski dani Dječjih vrtića pod gesmom "IN HOC SIGNO VINCES" (U tom ćeš znaku pobijediti). Dječji vrtić

Cvjetnjak, Horticuli Infanti Hortus Flori se predstavio u rimskim togama koje su djeca izradila uz pomoć svojih roditelja.

* U Hrvatskom nacionalnom svetištu Majke Božje Bistričke, 28. svibnja 2016.g., održano je hodočašće roditelja s djecom katoličkih vrtića Grada Zagreba. Iz Dječjeg vrtića Cvjetnjak iz Zagreba, sudjelovale su s. M. Beatis Čajko, s. M. Petra Marjanović, s. M. Nada Juratovac i Ela Čop.

* Na blagdan sv. Antuna zaštitnika Dječjeg vrtića Cvjetnjak, 14. lipnja 2016.g., vlč. Alojzije Žlebečić u samostanskoj kapeli blagoslovio je djecu i roditelje.

Duhovne vježbe sestara

* U samostanu "Antunovac" od 26. lipnja do 2. srpnja 2016. g. održane su duhovne vježbe za sestre koje je predvodio p. Marijan Zubak CPPS. Na duhovnim vježbama su sudjelovale dvadeset i četiri sestre.

PROVINCIJA BEZGRJEŠNOG ZAČEĆA BLAŽENE DJEVICE MARIJE

Izabrano novo vodstvo Biskupske konferencije BiH

* U duhovnom centru Kuća Navještenja sestara Služavki Maloga Isusa u Gromiljaku (Kiseljak) održana je 5. ožujka 2016. četrnaesta izborna skupština Konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica Bosne i Hercegovine (KVRPP BiH), kojom prigodom je izabrano novo vodstvo KVRPP BiH. Za novog predsjednika Konferencije izabran je provincial - fra Miljenko Šteko, a za potpredsjednicu provincijska predstojnica - s. Kata Karadža.

Susreti sestara Juniorki

* Redoviti mjeseci susret sestara Juniorki održan je u ožujku u Apostolskoj nuncijaturi u Sarajevu na temu: *Post i pokora u kršćanskoj praksi*. Izlaganje je priredila učiteljica juniorki - s. M. Kata Zadro. I mjeseci susret u svibnju ove godine je održan u Apostolskoj nuncijaturi, u organizaciji učiteljice juniorki, s izlaganjem na temu: *Kršćanska krjepost nade*, a priredila ga je i izložila s. M. Ljilja Marinčić.

* U organizaciji Hrvatske konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica u Samoboru je 20. i 21. svibnja 2016. god. u Kući susreta *Tabor* održan redoviti susret sestara juniorki različitih redova i kongregacija. Na se-

minaru su sudjelovale sve naše sestre juniorke u pratinji provincijske zamjenice s. M. Ande Vranješ.

* Godišnji susret sestara junirki na razini Družbe sestara *Služavki Maloga Isusa* održan je 22. svibnja 2016. godine u Generalnoj kući u Zagrebu. Na susretu su sudjelovale sve naše sestre juniorke. S njima je bila provincijska zamjenica s. M. Ande Vranješ.

Slavlje patrona u našim samostanima

Blagovijest

Sestre *Služavke Maloga Isusa iz Kuće Navještenja* u Gromiljaku proslavile su u ponedjeljak - 4. travnja 2016. godine - zaštitnika svoga samostana – Blagovijest. Slavlju je nazočila provincijska glavarica - s. M. Admirata Lučić, vanjski suradnici sestara SMI – *Prijatelji maloga Isusa* i vjernici župe Gromiljak.

Sv. Josip Radnik

* Sestre u samostanu *Svetoga Josipa* u Črešnjevcu, župa Remete - Zagreb, 1. svibnja 2016. godine su svečanim euharistijskim slavljem proslavile zaštitnika Samostana sv. *Josipa Radnika*. U slavlju svete mise sudjelovala je provincijska glavarica - s. M. Admirata Lučić - u pratinji s. M. Ande Vranješ i sestre iz naše Generalne uprave, na čelu s časnom majkom Radoslavom Radek, kao i sestre drugih redovničkih zajednica s područja župe Remete.

* U domu *Svetoga Josipa* u Vitezu su svečanim misnim slavljem (koje je predslavio vlč. Pavo Brajinović – duhovnik u Domu *Sv. Josipa*) i zajedničkim druženjem - sestre i osoblje Doma proslavili svoga zaštitnika sv. Josipa Radnika. Slavlje su sa sestrama i štićenicima podijelile sestre iz Samostana *Egipat*: s. M. Hinka Rogalo, s. M. Finka Brajinović i s. M. Kristina Adžamić, iz zajednice u Nadbiskupiji s. M. Lucija Blažević, iz zajednice u Gromiljaku s. M. Ljilja Marinčić i s. M. Marina Perić; iz samostana *Sv. Josipa* u Vitezu s. Marija Filipović (koja je animirala liturgijsko pjevanje), s. M. Atanazija Čužić i s. M. Petra Andrejić.

Uskrsna čestitanja

* Predsjednik Federacije BiH – Marinko Čavara - posjetio je djecu *Stadlerova Dječega Egipta* i vrtića *Srce* u prigodi uskrsnoga čestitanja. Djeci je uručio darove i zadržao se u kratkom razgovoru s djecom i sestrama predvođenim provincijskom glavaricom – s. M. Admiratom Lučić.

* Na Veliku subotu, 26. ožujka 2016., u prostorijama Nadbiskupskoga ordinarijata vrhbosanskoga upriličeno je uskrsno primanje, na kojemu su čestitku kardinalu Puljiću uputili biskupi, svećenici, redovnici i redovnice koji

žive i djeluju u Sarajevu. Uz mnogobrojne čestitare, čestitanju je nazočila provincijska glavarica - s. M. Admirata Lučić - u pratnji s. M. Ande Vranješ i s. M. Kristine Adžamić, te sestara iz zajednica u Apostolskoj nuncijaturi i Nadbiskupiji.

* U poslijepodnevnim satima, na Uskrs, 27. ožujka 2016. godine, djeci *Stadlerova dječjega Egipta* i sestrama u Samostanu *Egipat*, uzoriti nadbiskup vrhbosanski - Vinko kardinal Puljić, u pratnji tajnika - vlč. Bojana Ivešića i svoje seke Blanke, čestitao je Uskrs i zadržao se u veselom razgovoru s djecom *SDE-a* i sestrama. Čestitanju su nazočile i sestre iz zajednica: u Nadbiskupiji, Gromiljaku i Apostolskoj nuncijaturi.

* Vinko kardinal Puljić, nadbiskup i metropolit vrhbosanski, sa svojim je suradnicima u ponедјeljak, 28. ožujka 2016., u 11 sati upriličio svečani prijam prigodom Uskrsa, u prostorijama Svećeničkoga doma Vrhbosanske nadbiskupije, za najviše vjerske predstavnike i predstavnike društveno-političkoga života. Na prijemu je sudjelovala provincijska zamjenica - s. M. Ande Vranješ - u pratnji s. M. Kristine Adžamić, te sestre iz naše zajednice u Vrhbosanskoj nadbiskupiji.

* Provincijska glavarica – s. M. Admirata Lučić – pohodila je zajednice sestara u uskrsnom tjednu i čestitala im Uskrs.

Kanonske vizitacije zajednica

S. M. Admirata Lučić – provincijska glavarica – obavila je kanonsku vizitaciju u zajednicama: *Domu Svetoga Josipa* u Vitezu 1. – 3. ožujka 2016.; Samostanu *Svetoga Josipa* u Vitezу 4. – 5. ožujka 2016.; *Kući Navještenja* u Gromiljaku 15. – 18. ožujka 2016.; *RC Svetе Obitelji* u Mostaru 9. – 10. travnja 2016. (u pratnji s. M. Krisitne Adžamić); Samostanu *Svetoga Leopolda Bogdana Mandića* u Neumu 11. – 12. travnja 2016. (u pratnji s. M. Kristine Adžamić); *Geretsriedu* 27. – 28. travnja 2016. (u pratnji s. M. Ande Vranješ); *Željeznomu* 29. – 30. travnja 2016. (u pratnji s. M. Ande Vranješ); Samostanu *Egipat* 3. – 7. svibnja 2016.

Sjednice Provincijske uprave

U Samostanu *Egipat* je 13. svibnja 2016. održana XVI. sjednica Provincijske uprave, a 6. lipnja 2016. XVII. sjednica PU-e - pod vodstvom provincijske glavarice s. M. Admirate Lučić.

Stručno usavršavanje i edukacije

S. M. Ana Prkić sudjelovala je u Mostaru u edukaciji za *Radnog instruktora osoba s invaliditetom* u organizaciji SEC-a. Program je trajao pola godine, nakon čega je s. Ana stekla zvanje i vještine iz oblasti: socijalni model prisupsta osoba s invaliditetom; socijalna kompetencija; radne aktivnosti osoba

s invaliditetom; organizacija i koordinacija aktivnosti u radionici; zaštita na radu i prva pomoć; vrste radionica: poljoprivredna, likovna i športska. Zahvaljujući organizaciji SOCIJALNO-EDUKATIVNOGA CENTRA (SEC), ovo je prva generacija radnih instruktora koji su završili edukaciju na području BiH i Hrvatske.

* S. M. Jelena Jovanović je 16. lipnja 2016. god. na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Sarajevu završila integrirani filozofsko-teološki studij, u trajanju od pet godina i stekla pravo na akademsku titulu i stručno zvanje magistar teologije.

* S. M. Manda Pršlja i s. M. Jelena Jovanović uspješno su završile kurs fotografije i stekle diplomu iz te oblasti.

* Iz naše Sarajevske provincije *Bezgrješnoga začeća BDM* stručnom skupu redovničkih odgajatelja za početnu formaciju, održanom 22. i 23. travnja 2016. u Duhovnom centru *Karmel svetoga Ilike* u Buškome Blatu sudjelovale su: s. M. Kristina Adžamić, s. M. Kata Zadro, s. M. Manda Pršlja i s. M. Danica Bilić. Tema ovogodišnjega 45. vijećanja redovničkih odgajateljica i odgajatelja bila je *Protagonisti i dinamike odgojnoga procesa u početnoj formaciji mladih redovnika i redovnica*. Kao i prethodnih godina, stručni skup je održan pod pokroviteljstvom HKVRPP-a. Ciklus predavanja na spomenutu temu održao je pater Mihály Szentmártoni, DI.

Slavlje Svetе krizme djece iz SDE-a

U sarajevskoj katedrali Srca Isusova su 15. svibnja 2016. pod svetom Mismom, kojom je predsjedao uzoriti Vinko kardinal Puljić, sakrament svete potvrde primili Marija Popić i Anto Pecirep. Marijina kuma Marija Jozić i Antin kum Marko Prce su ih s ljubavlju i kršćanskom odgovornošću pratili i obećali pratiti kroz njihov život na putu kršćanskoga rasta. Prijašnja odgajiteljica u SDE-u - s. Ana Marija Kesten - stigla je iz Zagreba i prenijela im čestitke i pozdrave časne majke Radoslave Radek i ostalih sestara iz Generalne kuće.

Pastoralne aktivnosti duhovnoga centra Kuće Navještenja

* Duhovni susret za mlade župe Gromiljak, u organizaciji sestara Služavki Maloga Isusa u Gromiljaku, održan je u subotu, 19. ožujka 2016. godine, na temu: *Isus koji nas potiče na pomirenje*.

* Duhovna obnova za mlade na temu *Hodite u ljubavi*, održana je od 6. do 8. svibnja 2016. godine u *Kući Navještenja* u Gromiljaku u organizaciji sestara Služavki Maloga Isusa iz Gromiljaka. U duhovnoj obnovi su sudjelovali mlađi iz Gromiljaka, Kiseljaka, Kreševa, Sarajeva, Viteza te Crne Gore (Ulcinj, Bar, Zupci ...).

* Duhovna obnova za mlade osnovnoškolce i srednjoškolce - pod motom *Milosrđem do savršene ljubavi* - održana je u duhovne centru *Kuća Navještenja* u Gromiljaku od 8. do 10. travnja 2016. U duhovnoj obnovi je sudjelovalo oko 25 mlađih osoba.

* Dječji kamp u organizaciji sestara Služavki Maloga Isusa i Prijatelja Maloga Isusa iz Gromiljaka održan je u prostorima Duhovnoga centra *Kuća Navještenja* u Gromiljaku od 15. do 18. lipnja 2016. godine za djecu od prvog do šestoga razreda osnovne škole pod motom *Ruka ljubavi*. Na kampu je sudjelovalo osamdesetoro djece iz Gromiljaka, Kiseljaka, Busovače, Fojnice i okoline.

* *Pastoralni pohodi župama*

U organizaciji Duhovnoga centra *Kuća Navještenja* u Gromiljaku i sestara *Služavki Maloga Isusa* iz Neuma i župnika župe *Gospe od zdravlja* u Nemu - vlč. Ivice Puljića, održana je od 20. do 22. svibnja 2016. godine duhovna obnova za Prijatelje Maloga Isusa, djecu i mlade na temu: *Stadlerovo milosrđe danas*.

U organizaciji istoga centra, sestara Služavki Maloga Isusa iz Voćina i župnika u Voćinu - vlč. Mladena Štivina, od 3. do 5. lipnja 2016. godine održana je duhovna obnova za djecu i mlade u Voćinu i Čeralijama, na temu *Sa Stadlerom u Godini milosrđa*.

Hodošaća

Hodočašće u svetište Božanskoga milosrđa na Ovčari kod Đakova

U organizaciji Provincijske uprave, u subotu, 16. travnja 2016., sestre Služavke Maloga Isusa Sarajevske provincije, u duhu Jubileja Božanskog milosrđa hodočastiše na dvije Ovčare: Ovčaru kod Đakova, gdje je u novom svetištu uzdignuto Božansko milosrđe kao svjedočanstvo bezuvjetne ljubavi, a zatim na vukovarsku Ovčaru – mjesto patnje i molitve. U hodošaću je sudjelovalo oko 30 sestara i nekoliko laika – suradnika.

Hodočašće Gospi Olovskoj

U subotu, 30. travnja 2016. godine, u Godini milosrđa, na inicijativu katedralnog ažupnika - vlč. Marka Majstorovića skupina hodočasnika, pješačeći je hodočastila uoči 1. svibnja iz sarajevske katedrale Srca Isusova u 50 kilometara udaljeno Gospino svetište u Olovu.

Među hodočasnicima bile su i naše sestre juniorke - s. M. Sandra Kapetanović i s. M. Jelena Jovanović.

Hodočašće u sarajevsku katedralu „Srca Isusova“

* Sestre Služavke Maloga Isusa i Prijatelji Maloga Isusa iz Neuma u Godini Božanskoga milosrđa, 8. ožujka 2016. godine hodočastili su sarajevsku katedralu *Srca Isusova* s nakanom dobivanja Jubilarnoga oprosta, pohoda groba sluge Božjega Josipa Stadlera i molitve za njegovo proglašenje blaženim.

* Prijatelji Maloga Isusa iz Gromiljaka sa sestrama Služavkama Maloga Isusa 8. travnja 2016. godine hodočastili su u sarajevsku katedralu *Srca Isusova* i grob sluge Božjega Josipa Stadlera. Prolaskom kroz sveta vrata milosrđa molili su jubilarni oprost, sudjelovali u slavlju svete mise i na grobu sluge božjega Josipa Stadlera za njegovo proglašenje blaženim.

* Osamdesetak vjernika iz župe Gromiljak, i iz okolnih župa Kreševskoga dekanata, predvođeni sestrama Služavkama Maloga Isusa iz Gromiljaka, hodočastilo je u nedjelju 5. lipnja 2016. godine u Stadlerovu katedralu *Srca Isusova* u Sarajevu. Hodočašćem su počastili Srce Isusovo i pomolili se na grobu sluge Božjega nadbiskupa Stadlera.

Sastanak kućnih poglavarica

Redoviti godišnji sastanak kućnih poglavarica Provincije Bezgrješnoga začeća Blažene Djevice Marije Družbe sestara Služavki Maloga Isusa, u Sarajevu je 8. 6. 2016. godine u samostanu *Egipat* predvodila provincijska glavarica – s. M. Admirata Lučić, a sudjelovale su poglavarice svih 18 zajednica Sarajevske provincije i članice Provincijskoga vijeća. U ime časne majke Radoslave Radek - vrhovne glavarice Družbe - sudjelovala je sestra Jadranka Lacić - vrhovna savjetnica i ekonoma.

Duhovne vježbe za sestre

U duhu Godine Božanskoga milosrđa, u Duhovnom centru *Kuća Navještenja* u Gromiljaku održana su dva turnusa duhovnih vježbi. Okvirna tema duhovnih vježbi bila je usredotočena na snagu božanskoga milosrđa, potkrijepljena dokumentima i citatima pape Franje. Brojnim razmatranjima i prigodnim homilijama tijekom euharistijskih slavlja voditelj prvoga turnusa duhovnih vježbi – od 8. do 14. ožujka 2016. bio je otac Damjan Kružičević - benediktinac iz samostana sv. Kuzme i Damjana s otoka Ćokovca na Pašmanu. Drugi turnus - od 8. do 14. lipnja 2016. Godine - vodio je pater Zvonko Šeremet, SCJ, iz Zagreba.

Sastanak svih članica povjerenstava

U duhovnome centru *Kuća Navještenja* u Gromiljaku, u utorak, 21. lipnja 2016. s početkom u 9 sati, održan je jednodnevni radni sastanak sestara članica Povjerenstava provincije *Bezgrješnoga začeća BDM* s Provincijskom

glavaricom i njezinim vijećem. Na sastanku su iznesena izvješća o aktivnostima povjerenstava u Provinciji, sagledavani su rezultati rada i usuglašavani planovi i programi o apostolsko-karizmatskom djelovanju u narednoj 2016./2017. školskoj godini.

Radno promišljanje sestara protkano je molitvom i slavljem svete mise, koju je u 16. 30 sati, u kapelici *Kuće Navještenja*, predslavio fra Josip Ikić – misionar milosrđa iz Visokoga. Zahvalile su Bogu za Njegovo vodstvo i primljene milosti apostolsko-karizmatskoga djelovanja Provincije tijekom protekle školske godine.

Blagoslovljeno gradilište i kamen temeljac Spomen-kuće sluge Božjega Josipa Stadlera

Na 14. obljetnicu početka procesa beatifikacije sluge Božjega Josipa Stadlera, Đakovačko-osječki nadbiskup i metropolit - mons. dr. Đuro Hranić, u ponedjeljak, 20. lipnja 2016., u 17 sati, blagoslovio je gradilište i kamen-temeljac ***Spomen kuće sluge Božjega Josipa Stadlera*** – utemeljitelja Družbe SMI - u župi *Uznesenja BDM* u slavonskobrodskom naselju Brodsko Vinogorje, u Rasadničkoj ulici, b.b.

Svečanom blagoslovu uz nadbiskupa Đuru sudjelovali su svećenici slavon-sko-brodske dekanata, na čelu s dekanom- preč. Ivanom Lenićem - i župnikom župe uznesenja BDM u Brodskom Vinogorju – vlč. Markanom Kormanjošom, te postulatorom kauze sluge Božjega Stadlera – mons. Pavom Jurišićem iz Sarajeva - sudjelovale su brojne sestre Služavke Maloga Isusa Sarajevske provincije, na načelu s vrhovnom glavaricom - s. M. Radoslavom Radek i provinčijskom glavaricom – s. M. Admiratom Lučić. Svečanosti blagoslova nazočile su i sestre redovnice koje djeluju u Slavonskome Brodu, brojni vjernici, Prijatelji Maloga Isusa – vanjski suradnici sestara Služavki Maloga Isusa, predstavnici gradske vlasti - na čelu s gradonačelnikom Mirkom Dusparom, te predstavnici firmi koje izvode radeve.

Naša pokojna rodbina

* *Marko Ivić*

U petak, 8. travnja 2016., na groblju Svetog Ilije u Požegi pokopan je otac naše s. M. Ružice Ivić.

Pogrebne obrede na groblju *Svetoga Ilije* u Požegi u 15 sati vodio je župnik župe kojoj je pokojni Marko pripadao. Poslije ukopa svetu misu zadušnicu u filijalnoj crkvi *Gospe Snježne* u Požegi slavio je vlč. Zdravko Rajić – rođak obitelji Ivić, uz koncelebraciju četiriju svećenika.

Prije ukopa i slavlja svete mise zadušnice nazočnih 18 sestara *Služavki Maloga Isusa* Provincije *Bezgrješnoga Začeća Blažene Djevice Marije*, predvo-

đene provincijskom glavaricom – s. M. Admiratom Lučić - s rodbinom i okupljenim pukom molilo je za dušu pokojnika. Kršćansku sućut i blizinu izrazile su djeci, unučadi i praunučadi pokojnoga Marka, te ostaloj tugujućoj rodbini.

Pokoj vječni daruj mu, Gospodine! Počivao u miru Božjemu!

* *Janja Kobaš*

Na svetkovinu Uzašašća Kristova, 5. svibnja 2016., u vječni mir i blaženstvo nebeski Otac pozvao je Janju Kobaš, mamu naše s. M. Zlate Kobaš.

Pogrebni obred, 6. 5. 2016. godine u 12 sati na groblju *Svetoga Križa* u Bošnjacima, vodio je župnik - vlč. Josip Filipović, uz koncelebraciju velečasnoga Josipa Senjaka - župnika župe *Sv. Vida* u Vidovicama, rodne župe pokojne Janje. Nakon pokopa je velečasni Veselko Župarić slavio svetu misu zadušnicu za pokojnu Janju u župnoj crkvi *Svetoga Martina* u Bošnjacima.

Uz tugujuću obitelj i rodbinu, te vjerni puk župne zajednice, gdje je Janja provela zadnje godine života, obredu pokopa i slavlju mise zadušnice sudjelovalo je 14 sestara *Služavki Maloga Isusa*. Nazočne sestre *SMI-a*, na čelu s provincijskom glavaricom – s. M. Admiratom Lučić - izrazile su kršćansku sućut i blizinu djeci, unučadi, te ostaloj tugujućoj rodbini pokojne Janje.

Pokoj vječni daruj joj Gospodine! Počivala u miru Božjemu!

SADRŽAJ

▪ Riječ uredništva	2
▪ Riječ Crkve	3
▪ Iz duhovne riznice sestara SMI	7
▪ U Svetoj godini milosrđa milosrdni poput oca Utemeljitelja	9
▪ Stadlerove stranice	27
▪ Sestrinsko zajedništvo	31
▪ Karizmatsko poslanje	88
▪ Društvo Prijatelja Maloga Isusa	101
▪ Odjeci vremena	106
▪ Zahvalnice	107
▪ Pokojne sestre	110
▪ Pokojna rodbina	126
▪ Priopćenja iz Vrhovne uprave i Provincijalata	128
▪ Vijesti od broja do broja	136
▪ Sadržaj	166